ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1476

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 37 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 39 λ.
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 13.1, ἐλαχ. 4.2. Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι: Αἰγαῖον, Κρητικὸν ἀπὸ διαφόρων διευθύνσεων ἀσθενεῖς. Θάλασσα τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 768.1

ΚΡΑΥΓΗΝ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Εἰς πολιτικὸν περιοδικόν, ἐκδιδόμενον παρ' ὁμάδος **Φιλελευθέρων**, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει καὶ μέλος τῆς κυβερνήσεως, ἐδημοσιεύθη προσφάτως ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ δριμυτάτην κριτικὴν κατὰ τοῦ νεαροῦ ἡμῶν πολιτεύματος. **Τὸ** ἄρθρον τοῦτο,—ἐγκώμιον τοῦ **Συντάγματος** τῶν **Ἡνωμένων** πολιτειῶν—, φέρον τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς ἐκ τῶν μέχρι πρό τινος ὑπουργῶν τοῦ κ. **Βενιζέλου**, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦν κραυγὴν κινδύνου!

Κατὰ τὸν κ. **Ζαβιτσιάνον**—εἶναι ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου—ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ πέσῃ καὶ πάλιν ὁ τόπος εἰς τὴν ἀναρχίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθε πρὸ μιᾶς μόλις τριετίας, θὰ προελαμβάνετο διὰ μιᾶς μεταρρυθμίσεως τοῦ καταστατικοῦ χάρτου. **Διότι**, ἐὰν ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας ἐξηρτᾶτο ἐκ μόνου τοῦ **Προέδρου**, εἰς ὃν θὰ συνεκεντροῦτο πλὴν τῆς διοικητικῆς καὶ μέρος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας — ἐὰν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐξηρτᾶτο «ἐκ τῆς ψήφου τῶν διαφόρων ὁμάδων», θὰ ἐξησφάλιζε, παρὰ τὴν ἐνδεχομένην ἀντιδημοτικότητα, τὸ δικαίωμα καὶ τὴν δύναμιν ν' ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν...ἀντιδημοτικὴν—δῆλα δὴ σωστικήν. **Καὶ** θὰ ἠδύνατο ν' ἀναμείνῃ ἥσυχος τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ **Λαοῦ**—μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου της.

Τί προτείνει λοιπὸν ὁ κ. **Ζαβιτσιάνος**; **Ν'** ἀνατεθῇ εἰς τὸν **Λαὸν** ἡ ἐκλογὴ τοῦ **Ἀνωτάτου Ἄρχοντος**, ἵνα οὕτω τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα προσλάβῃ αἴγλην, κῦρος καὶ δύναμιν ἀγαθοποιόν. **Νὰ** συγκεντρωθῇ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εἰς χεῖρας τοῦ **Προέδρου**, ὁ ὁποῖος θὰ παύσῃ νὰ εἶναι διακοσμητικὸς τύπος καὶ θὰ καταστῇ πραγματικῶς ἀνώτατος ἄρχων. **Νὰ** ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀλληλεπίδρασις τῶν ἐξουσιῶν χωρὶς σύγχυσιν καὶ μεταβίβασιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν: **Ἀντικαθιστῶντες** τὸν **Εὐρωπαϊκὸν** κοινοβουλευτισμὸν διὰ τοῦ **Ἀμερικανικοῦ**, θὰ ἠσφαλιζόμεθα ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν, ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν ἀστάθειαν καὶ ἀπὸ τὰς «ἀλογίστους δικτατορίας».

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. **Ζαβιτσιάνος** τερματίζει τὸ ἄρθρον του μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένος ν' ἀρχίσῃ καθεστωτικοὺς ἀγῶνας καὶ ὅτι ἡ κατὰ τοῦ ἰσχύοντος πολιτεύματος αὐστηρὰ κριτική του ἔχει χαρακτῆρα ἀκαδημαϊκόν. **Πολίτευμα** ὅμως τιθέμενον ὑπὸ συζήτησιν ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ψήφισίν του πρέπει νὰ ἔχῃ συνταχθῆ μετὰ πάσης ἐπιπολαιότητος. **Ἢ** μήπως λησμονοῦν οἱ ἀναγνῶσταί μας ὅτι τὸ πολίτευμα τοῦτο παρεβιάσθη, ὡς μὴ δυνάμενον νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν πραγματικότητα, ἓν ἔτος μετὰ τὴν ψήφισίν του; **Ἢ** λησμονοῦν ἐπίσης τὴν δήλωσιν αὐτοῦ τοῦ κ. **Βενιζέλου**, ἐμφαντικῶς διακηρύξαντος ὅτι τὸ πολίτευμα δὲν συνετάχθη κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον; **Ἢ** λησμονοῦν ἀκόμη ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ **Προέδρου** τῆς **Δημοκρατίας** ἀφαίρεσις τοῦ δικαιώματος ὅπως διαλύῃ τὴν **Βουλὴν** ἀφήρεσεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν δυνατότητα ν' ἀνοίγῃ οὗτος μίαν ἀσφαλιστικὴν δικλεῖδα εἰς περίπτωσιν λαϊκῶν ἀναβρασμῶν;

Μὴ μετασχόντες τῶν «ἀγώνων», οἱ ὁποῖοι καθίδρυσαν τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν **Ἑλλάδα**, μὴ ἔχοντες συνεπῶς καμμίαν εὐθύνην διὰ τὴν καθίδρυσίν της, εἶναι φυσικὸν ν' ἀπέχωμεν πάσης πρωτοβουλίας διὰ τὴν μεταρρύθμισιν αὐτῆς καὶ ν' ἀπέχωμεν πάσης κινήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο ἐνδεχομένως νὰ καταστήσῃ μᾶλλον ἀνεξέλεγκτον, δῆλα δὴ μᾶλλον ἐπικίνδυνον, τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν ἀπὸ τὸν κ. **Βενιζέλον**. **Ἐὰν** θέλετε μάλιστα τὴν ὑπὸ τοῦ **Φιλελευθέρου** ὀργάνου φιλοξενίαν τοιούτου ἄρθρου θεωροῦμεν κἄπως ὕποπτον: **Χωρίς**, ἐννοεῖται, διὰ τοῦτο νὰ θέτωμεν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ἐκ **Κερκύρας** πολιτευτοῦ... **Τὸ** γεγονὸς ὅμως ὅτι αἱ ἀτέλειαι τοῦ πολιτεύματος ἤρχισαν νὰ γίνωνται καταφανεῖς—τὸ γεγονὸς ὅτι ἤρχισε νὰ γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι τὸ ἰσχύον πολίτευμα δὲν ἐξασφαλίζει οὔτε κυβερνήσεις μακροχρονίους, οὔτε κυβερνήσεις ὁμαλῶς διαδεχομένας ἀλλήλας, οὔτε συνέχειαν ἐν τῇ πολιτικῇ, οὔτε ἑνότητα εἰς τὰς παντοίας κρατικὰς ἢ ἐθνικὰς ἐπιδιώξεις, δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον. **Ἐνῷ** δὲ διάφοροι φῆμαι περὶ ἀναμίξεως παραγόντων εἰς τὴν ὑπόθεσιν **Μαζαράκη** διασταυροῦνται, ἐνῷ ὅλοι εἰς τὴν **Βουλήν**, εἰς τὴν **Γερουσίαν**, εἰς τὸν **Τύπον**, εἰς τὰ **Ἐπιμελητήρια**, εἰς τὰς ὀργανώσεις καὶ εἰς τὰ...καφενεῖα ὁμιλοῦν περὶ κρίσεως οἰκονομικῆς, τὸ νεοφανὲς βενιζελικὸν ὄργανον διαπιστώνει τὴν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἔλλειψιν πίστεως πρὸς τὴν σταθερότητα τῆς πολιτειακῆς καὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. **Καί**, φυσικά, δὲν εἶναι τοῦτο εὐχάριστον εἰς κανένα—οὔτε εἰς ἐκείνους ἀκόμη οἱ ὁποῖοι δὲν θαυμάζουν τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ γνωρίζουν πρὸς ποίους κινδύνους τῆς τάξεως συνδέονται εἰς τὴν **Ἑλλάδα** ὡρισμένου εἴδους μεταβολαί...

ΠΕΡΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

ΟΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΟΝ ΘΟΡΥΒΟΝ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 24 Ἰανουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Ἀκσάμ» σχολιάζουσα τὴν διέλευσιν διὰ τοῦ Βοσπόρου τῶν δύο Ρωσσικῶν πολεμικῶν, τοῦ θωρηκτοῦ «Παρισινὴ Κομμοῦνα» καὶ τοῦ καταδρομικοῦ «Πρόφιτερν», ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι κάποιον ἐπεισόδιον θὰ ἐδημιουργεῖτο εἰς τὴν Διεθνῆ Ἐπιτροπὴν τῶν Στενῶν, δεδομένου ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Μόσχας δὲν εἶχε προειδοποιήσει τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν διάπλουν πολεμικῶν σκαφῶν, ὅπως ἐγίνετο κατὰ τὰ εἰωθότα προκειμένου περὶ ξένων πολεμικῶν πλοίων. Ἐγένετο μάλιστα λόγος τόσον εἰς τὸν Τύπον ὅσον καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους καὶ περὶ διαμαρτυρίας τῆς διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, διαμαρτυρίας ἀναλόγου πρὸς ἐκείνην ποὺ ὑπεβλήθη ἐξ ἀφορμῆς τῆς διελεύσεως ἀριθμοῦ Ἰταλικῶν ὑδροπλάνων ἄνωθεν τῶν Στενῶν μεγαλυτέρου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Στενῶν. Ἀλλ' ἡ εἴδησις αὐτή, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων κύκλων, εἶναι ἐσφαλμένη, ὅπως καὶ ὅλος ὁ ἐγερθεὶς περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θόρυβος. Τὸ ζήτημα δὲν παρουσιάζεται τοιουτοτρόπως. Κατὰ πρῶτον ἡ Ρωσσία δὲν ἔχει ὑπογράψει τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, ἀλλ' ἔχει ὑπογράψει τὴν συνθήκην τῶν Στενῶν. Εἰδοποίησε συνεπῶς τὴν Ἐπιτροπὴν περὶ τῆς διόδου τῶν πολεμικῶν της πλοίων. Δὲν δύναται νὰ τηρήσῃ ἐν προκειμένῳ στάσιν ὡς ἐὰν ἡ σύμβασις αὐτὴ δὲν ὑφίσταται, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ὑπολογίζῃ. Ἡ μόνη διατύπωσις ποὺ ἀφορᾷ τὰ ξένα πολεμικὰ σκάφη, εἶναι νὰ εἰδοποιοῦν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ εἴσπλου τὰς ναυτικὰς τουρκικὰς ἀρχὰς τῶν Δαρδανελλίων ἢ τοῦ ἄνω Βοσπόρου καθὼς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Στενῶν. Τοῦτο γίνεται πάντοτε καὶ ὑπάρχει ἐξ ἄλλου τὸ προηγούμενον τῶν Σοβιετικῶν τορπιλλοβόλων, τὰ ὁποῖα ἐπανειλημμένως διῆλθον ἀπὸ τὰ Στενὰ διὰ νὰ πλεύσουν εἰς Ἰταλικοὺς λιμένας. Δὲν συντρέχει συνεπῶς λόγος διαμαρτυρίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν συνεδρίασε τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὡς συνήθως καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπειδὴ τὰ πλοῖα διῆλθον τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς. Θὰ συνεδριάσῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην καὶ δὲν φαίνεται πιθανὸν οὐδὲν ζήτημα νὰ καθυστερήσῃ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου. Τέλος ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ δίοδος τῶν δύο πολεμικῶν ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ διαδοθῇ εἰς τὴν πόλιν ὅτι τὸ «Γιαβούζ» ἀνῆλθε πρὸς τὸν Βόσπορον, ἐπειδὴ ὁμοιάζει ἀρκετὰ μὲ τὸ «Κομμοῦνα τῶν Παρισίων». Ἡ διάδοσις ἀπεδείχθη ψευδὴς καὶ τὸ «Γιαβούζ» ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἠγκυροβολημένον εἰς τὸ Γκολντζούκ.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Λοιπόν:

Πνεύματα

εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ κ.

Γρηγ. Ξενοπούλου

ποὺ θ' ἀρχίσῃ προσεχῶς εἰς τὴν "Πρωΐαν„

Εἴτε πιστεύετε τὰ πνεύματα εἴτε ὄχι, τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ θὰ σᾶς τέρψῃ καὶ θὰ σᾶς συγκινήσῃ.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

> **«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»**
> (Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρὲ)

"Μοῦ φαίνεται ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ὑπαγορεύουν ἀπόλυτον οὐδετερότητα„

Ὁ Τοῦρκος εἶναι ὁ κερδίζων ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν διενέξεις: καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας.

Ἡττηθεῖσα κατὰ τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον, ἡ Τουρκία ἐπωφελήθη τοῦ δευτέρου. Ἀνέκτησε τὴν Ἀδριανούπολιν χάρις εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἧτταν.

Αἰφνιδίως ἀνηγγέλθη ἡ συμφιλίωσις τῆς Τουρκίας μὲ τὴν Βουλγαρίαν διὰ τῆς συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως (25 Σεπτεμβρίου 1913)· ἡ Βουλγαρία παρῃτεῖτο τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἐγίνετο λόγος περὶ τουρκοβουλγαρικῆς στρατιωτικῆς συμμαχίας: ἡ Βουλγαρία θὰ παρεχώρει τὴν Δυτικὴν Θράκην εἰς τὴν Τουρκίαν, ἥτις θὰ τὴν ἐβοήθει νὰ λάβῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας ἐπεσκέφθη τὴν Βιέννην· τὸν ἐδεξιώθησαν μὲ ἑορτὰς καὶ τιμὰς μεγάλας.

Μία ὡραία φωτογραφία τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Βενετίᾳ, ὅταν ἐπανήρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1920

Εἶχε στηθῆ ἡ γέφυρα μεταξὺ τῆς αὐστρογερμανικῆς Μεσευρώπης καὶ τῆς Τουρκίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Βαγδάτης, διὰ Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας. Μόνη ἡ Σερβία παρηνώχλει τὴν «Ὁρμὴν πρὸς τὴν Ἀνατολήν»· μικρὸ χαλίκι ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ὁδοῦ. Ὑπάρχει ἤδη ἡ περίπτωσις τοῦ μεγάλου πολέμου: δὲν χρειάζεται παρὰ ν' ἀναφθῇ ἡ θρυαλλίς.

Ἀλλ' ἡ Τουρκία δὲν εἶχε χρήματα. Καὶ ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία εἶχε πολλὰ χρήματα πρὸς τοποθέτησιν, ἐκτὸς καὶ τῆς Ρωσσίας, δὲν ἤθελε νὰ τῆς δανείσῃ διὰ νὰ κάμῃ πόλεμον ἐναντίον τῶν φίλων της.

Ἡ Τουρκία τότε ἔδειξεν εἰρηνικωτάτας διαθέσεις.

Τὴν 13 Νοεμβρίου ὑπέγραψε μετὰ τῆς Ἑλλάδος τὴν Συνθήκην τῶν Ἀθηνῶν.

Δὲν ὑπῆρχε ζήτημα νήσων· δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ αὐτῶν χωρὶς τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλ' αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις ἀποκατεστάθησαν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἠδυνήθη ν' ἀναλάβῃ σχεδὸν ἡσύχως τὸ νοικοκύρευμα τῶν νέων της ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαρχιῶν.

Ἄλλαι διαπραγματεύσεις ἤρχισαν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Σερβίας ἀφορῶσαι τοὺς μουσουλμανικοὺς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι περιήρχοντο ὑπὸ τὴν σερβικὴν κυριαρχίαν. Ἀπέληξαν ἀμέσως εἰς αἰσιώτατον ἀποτέλεσμα τὴν 14ην Μαρτίου 1914.

Τότε ἡ Τουρκία ἔλαβε τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἐζήτει ἀπὸ τὴν Γαλλίαν: 500 ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων. Τὸ γεγονὸς ἐπανηγυρίσθη ἐν Παρισίοις διὰ μεγάλου φιλικοῦ γεύματος· ἑώρτασαν τὴν παλαιὰν γαλλοτουρκικὴν συμμαχίαν, συμμαχίαν τριῶν αἰώνων, ἐγκαινιασθεῖσαν τῷ 1535 διὰ τῶν Διομολογήσεων, αἵτινες συνήφθησαν μεταξὺ Φραγκίσκου Α' καὶ Σουλεϋμὰν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀνενεώθησαν, ἀναζωπυρωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Πιὲρ Λοτὶ καὶ τῆς Ἀζιγιαδέ: — Διομολογήσεις ! Διομολογήσεις ! Σᾶς λέγω: Περιμένετε τὴν Λωζάννην !

Ἡ Τουρκία, ἐφοδιασθεῖσα διὰ γαλλικοῦ χρυσίου, δὲν ἐσκοτίσθη καθόλου δι' εὐγνωμοσύνην, οὔτε διὰ τὴν στοιχειώδη νομιμοφροσύνην. Ἠγόρασεν ἀμέσως ἓν Βραζιλιανὸν θωρηκτόν, τὸ «Ρίον-Ἰανέϊρον». Ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς Λίμαν φὸν Σάνδερς, ὅστις εἶχε μόνον ἐκπαιδευτικὴν ἀποστολήν, διωρίσθη διοικητὴς τοῦ πρώτου σώματος τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἔχων τὸ στρατηγεῖόν του εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἐντοῦ διωρίσθη διοικητὴς τοῦ πρώτου σώματος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἔχων τὸ στρατηγεῖόν του ἐν Ἀθήναις. Μήπως καὶ αὐτὸ εἶναι ἔνδειξις γερμανοφιλίας ἀπὸ μέρους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου;

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Τουρκία δὲν ἐχρειάσθη πολὺ νὰ ὑποκινήσῃ νέαν κρίσιν λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Οἱ Μουσουλμᾶνοι τῶν προσφάτως ἀποσπασθεισῶν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ἐπαρχιῶν, ἔφευγον ἐξ αὐτῶν, καίτοι δὲν ἦσαν ὑποχρεωμένοι, ἐκβάλλοντες ζωηρὰς κραυγὰς ἀπογνώσεως. Εἰς ἀντίκρυσμα, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐκδικήσεώς των, οἱ Τοῦρκοι ἐξεδίωξαν τοὺς Χριστιανοὺς ἐκ Θράκης καὶ τοὺς κατεδίωξαν, ὅπως ξεύρουν αὐτοὶ νὰ καταδιώκουν, ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν: ἡ σκέψις ἀνέτρεχεν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν σφαγῶν τῆς Ἀρμενίας.

Ὁ Μπομπάρ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔγραφε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1914: «Ἡ Βαλκανικὴ Χερσόνησος ὁλόκληρος, τὴν στιγμὴν αὐτήν, εἶναι θέατρον φρικαλεοτήτων, ἀναλόγων μὲ τὰς διαπραχθείσας κατὰ τὰς μεγάλας μεταναστεύσεις τῶν λαῶν.»

Ἡ συγκίνησις ηὔξανεν ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῶν εἰδήσεων ποὺ ἤρχοντο ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ κ. Βενιζέλος, πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, ὡμίλησε περὶ τῶν τουρκικῶν «προκλήσεων» διὰ λόγων τόσον ἀπειλητικῶν, ὥστε ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Γκαλὴπ-βέης ἡτοιμάζετο νὰ ἐκδόσῃ τὰ διαβατήριά του· ἐδέησε νὰ διορθωθῇ ὁ δημοσιευθεὶς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ. Τὸ ἐπεισόδιον ἔληξεν· ἀλλ' ἡ κατάστασις παρέμενε πολὺ ἐπισφαλής. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον ἐτέθη εἰς ἔργον· ἐμελετήθη συγκεκριμένως σχέδιον αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως, κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, ἐναντίον τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων μὲ κατεύθυνσιν τὴν Κωνσταντινούπολιν.

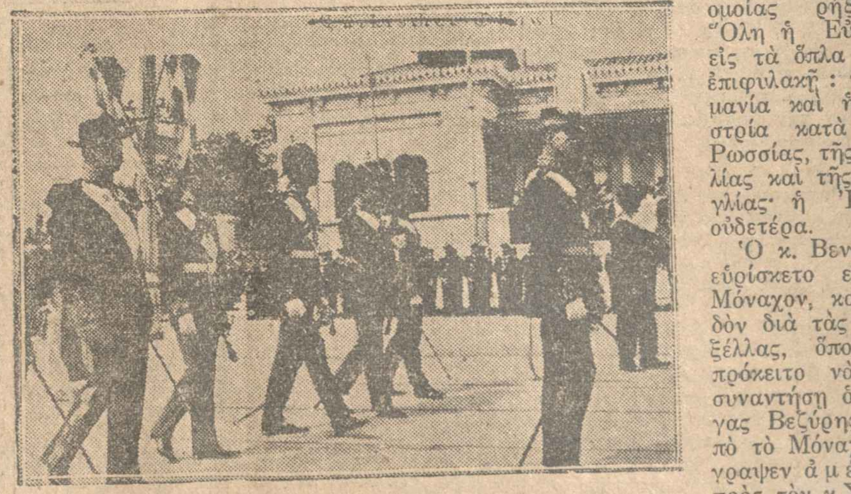

Ὁ Κωνσταντῖνος ἐπιθεωρῶν τὸν παρελαύνοντα στρατὸν

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς διαβήματα ἐν Βελιγραδίῳ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν τῆς Σερβίας εἰς ἐφαρμογὴν τῆς Συνθήκης Συμμαχίας τῆς 1ης Ἰουνίου 1913, συγκεκριμένως δὲ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν θὰ ἐχρειάζετο ν' ἀπασχοληθῇ ἡ Ἑλλὰς μὲ παρέμβασιν τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Σερβία δὲν ἔκρινεν ὅτι συνέτρεχε τότε περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς Συνθήκης τῆς 1ης Ἰουνίου· ἠρκέσθη νὰ προβῇ εἰς διαλλακτικὸν διάβημα ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ Ρουμανία ἔκαμε τὸ ἴδιον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἀθήναις. Τὸ ἐπεισόδιον διηυθετήθη: διὰ πολὺ ὀλίγον χρόνον !

Κατόπιν ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ Μέγας Βεζύρης θὰ προσεπάθουν νὰ λύσουν εἰρηνικῶς τὸ ζήτημα τῶν νήσων, ὀργανουμένων τούτων ὑπὸ αὐτόνομον διακυβέρνησιν διευθυνομένην ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπαλλήλων ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐπρόκειτο νὰ γίνουν εἰς τὰς Βρυξέλλας καὶ θὰ ἤρχιζον τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου. Ἐπέπρωτο ὅμως νὰ διαταραχθοῦν...

Τὴν ἄνοιξιν ἐκείνην τοῦ 1914, ὁ Γουλιέλμος Β' ἦλθεν εἰς τὴν Κέρκυραν· ὄχι διὰ νὰ παραθερίσῃ. Αὐτὴν τὴν φορὰν συνωδεύετο ἀπὸ τὸν Καγκελλάριον. Ἔσχε πολιτικὰς συνομιλίας μὲ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γεώργιον Στρέϊτ. Δὲν τοῦ ἀπέκρυψε καθόλου ὅτι προεβλέπετο πόλεμος —καὶ πρέπει νὰ κρατήσωμεν αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν. Ἐφρόνει ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι μὲ τὸ μέρος τῆς Γερμανίας. Ὁ κ. Στρέϊτ ὅμως δὲν τὸν ἄφησε καθόλου νὰ ἐλπίζῃ: «Λόγῳ τῆς Βουλγαρίας ;» ἠρώτησεν ὁ Αὐτοκράτωρ. — «Μάλιστα, λόγῳ τῆς Βουλγαρίας καὶ λόγῳ τῆς Ἀγγλίας· διότι ἡ Ἀγγλία θὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι μικρὰ ναυτικὴ δύναμις· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτεθῇ καὶ νὰ συντριβῇ ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν μοῖραν τῆς Μάλτας.» — «Ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐπέμβῃ», παρετήρησεν ὁ Αὐτοκράτωρ πειραγμένος. — «Συγγνώμην, Μεγαλειότατε, θὰ ἐπέμβῃ». Καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ διέκοψε τὴν συνομιλίαν.

Ὁ πόλεμος προεβλέπετο.

Ἡ Γερμανία θέλει νὰ θραύσῃ τὸν κλοιὸν τὸν παρεμποδίζοντα τὴν ἡγεμονίαν της ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου, ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἦτο ὁ «ἐπιφανὴς ἀκόλουθός» της. Ἡ Ἰταλία ἦτο σύμμαχός της. Ἡ Ρουμανία εἶχε συνάψει μὲ τὴν Αὐστρίαν στρατιωτικὴν σύμβασιν. Ὁ Γουλιέλμος Β' ὑπολογίζει καὶ δύναται νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας· ἡ δρᾶσίς του, ἐκεῖθεν φθάνει μέχρι τῆς Βαγδάτης καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. Αὐτὸ ἦτο ἡ κυριαρχία τοῦ κόσμου. Δὲν ἐχρειάζετο παρὰ ν' ἀνατινάξῃ ἢ νὰ συντρίψῃ τὴν Σερβίαν.

Ἀλλ' οὕτως ἀπωθεῖ τὴν Ρωσσίαν πρὸς βορρᾶν καὶ τῆς ἀποκόπτει τελειωτικῶς τὸν δρόμον πρὸς τὸ Βυζάντιον. Ἀπειλεῖ τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὰς Ἰνδίας καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας αὐτάς· ἀπειλεῖ ὅλας τὰς Μεσογειακὰς Δυνάμεις, τὴν Γαλλίαν, καθὼς καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν.

Ἐπαίζετο κάτι περισσότερον: ἐὰν ἐθριάμβευεν ἡ Γερμανία, ἡ Εὐρώπη θὰ ὑπεδουλοῦτο καὶ ἡ ἐλευθερία θὰ κατελύετο πανταχοῦ.

Ἠνοίγετο νέος αἰὼν διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Αἰὼν τῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς γερμανικῆς ὀργανώσεως.

* * *

Τὴν 24 Ἰουνίου 1914, εἰς τὸ Σεράγιεβον ἐδολοφονήθη ὁ Ἀρχιδοὺξ τῆς Αὐστρίας Φραγκῖσκος Φερδινάνδος καὶ ἡ σύζυγός του. Αἱ εὐθῦναι τῆς δολοφονίας παρέμειναν σκοτειναί.

Ἀμέσως, χωρὶς καμμίαν ἀνάκρισιν καὶ καμμίαν ἔρευναν, ἡ Αὐστρία ἐπέρριψεν ὅλας τὰς εὐθύνας εἰς τὴν Σερβίαν: τοῦτο ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ δολοφονία ἦτο προεσκεμμένη.

Ἀλλὰ τὸ θέμα μας δὲν εἶναι τοῦτο.

Ποία ἔμελλε νὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος πρὸ παρομοίας ῥήξεως ; Ὅλη ἡ Εὐρώπη εἰς τὰ ὅπλα ἢ ἐν ἐπιφυλακῇ : ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία κατὰ τῆς Ρωσσίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας· ἡ Ἰταλία οὐδετέρα.

Ὁ κ. Βενιζέλος εὑρίσκετο εἰς τὸ Μόναχον, καθ' ὁδὸν διὰ τὰς Βρυξέλλας, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τὸν συναντήσῃ ὁ Μέγας Βεζύρης. Ἀπὸ τὸ Μόναχον ἔγραψεν ἀμέσως πρὸς τὸν κ. Στρέϊτ ὅτι θὰ ἔπρεπε ν' ἀναμένουν καὶ νὰ παρακολουθοῦν τὰ γεγονότα· δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τίθεται ζήτημα ὅπως ὑποστηρίξουν στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν ὑπὸ περιστάσεις τόσον διαφόρους ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἀφεώρα ἡ Συνθήκη τῆς 1ης Ἰουνίου.

Τὴν 24 Ἰουλίου, τὴν ἑπομένην τῆς ἐπιδόσεως τοῦ αὐστριακοῦ τελεσιγράφου πρὸς τὴν Σερβίαν, ὁ ἐν Ἀθήναις Γερμανὸς πρεσβευτὴς προέβη παρὰ τῷ κ. Στρέϊτ εἰς διάβημα ἀποδεικνύον, ἅπαξ ἔτι, ὅτι ἡ Γερμανία ἤθελε τὸν πόλεμον, διότι ἐπληροφόρησε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ὑπεστήριζε τὴν Αὐστρίαν, ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ Βουλγαρία θὰ ἐπωφελεῖτο τούτου διὰ νὰ ἐπιπέσῃ καὶ αὐτὴ κατὰ τῆς Σερβίας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς συνεπῶς ἔπρεπε ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς Σερβίας διὰ νὰ μὴ παρασυρθῇ εἰς καταστροφήν. Ὁ κ. Στρέϊτ ἐκράτησε σημείωσιν τῆς δηλώσεως ταύτης, εἶπεν ὅτι θ' ἀνεφέρετο εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Πρωθυπουργόν, παρετήρησεν ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἐν περιπτώσει βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Σερβίας.

Ἐν Βερολίνῳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Γιάγκωβ προέβαινεν εἰς παρομοίας δηλώσεις πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος Νικ. Θεοτόκην, ὅστις ἀπήντησεν ὑπὸ τὸ αὐτό, ὡς καὶ ὁ κ. Στρέϊτ, πνεῦμα.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ Σερβία ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συνθήκης τῆς 1ης Ἰουνίου. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐλάμβανεν ἀπόφασιν, εὐθὺς ὡς ἐλάμβανε γνῶσιν ὅλων τῶν σχετικῶν στοιχείων, ἐξετάζουσα καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς συνδρομῆς της· ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Σερβίας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Τὰ σημερινὰ Καλλιστεῖα

Προγνωστικὰ......χωρὶς καμμίαν εὐθύνην!

Πέντε ἀπὸ τὰς συγκεντρούσας τὰς περισσοτέρας πιθανότητας νὰ ἐκλεγοῦν «Μὶς Ἑλλάς»

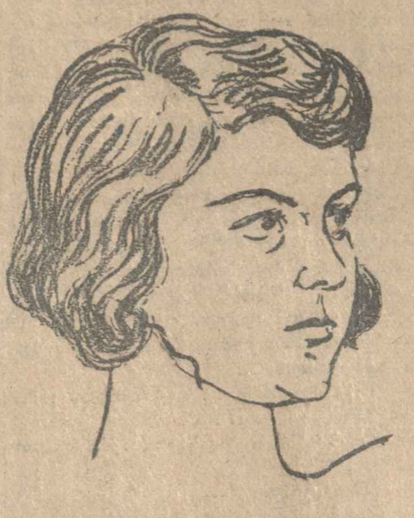

Η Δὶς ΚΑΙΤΗ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

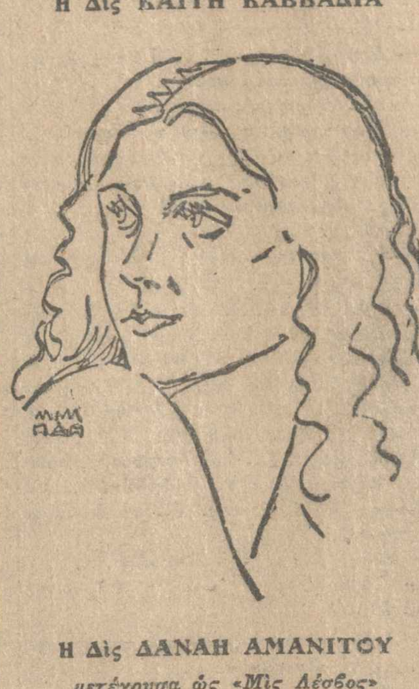

Η Δὶς ΔΑΝΑΗ ΑΜΑΝΙΤΟΥ
μετέχουσα ὡς «Μὶς Λέσβος»

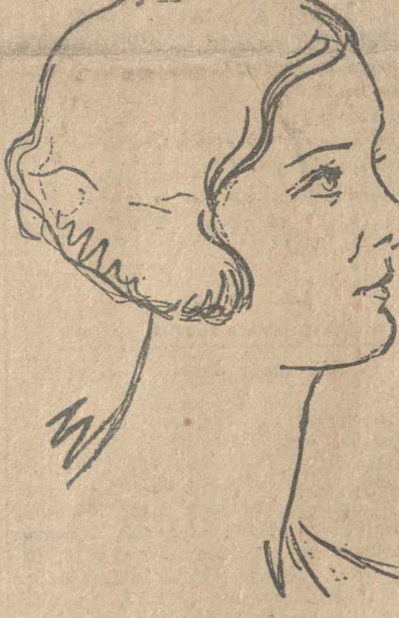

Η Δὶς ΑΝΝΑ ΚΡΙΕΖΗ

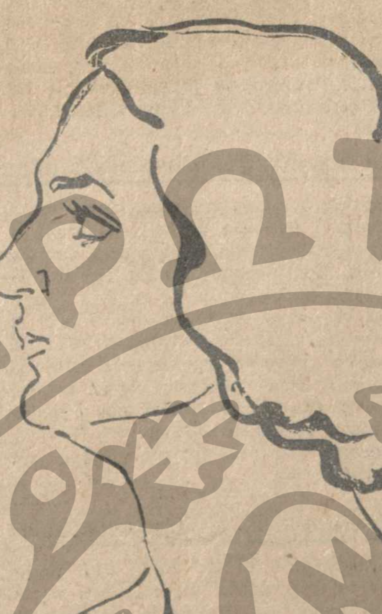

Η Δὶς ΡΩΞ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ
μετέχουσα ὡς «Μὶς Θεσσαλονίκη»

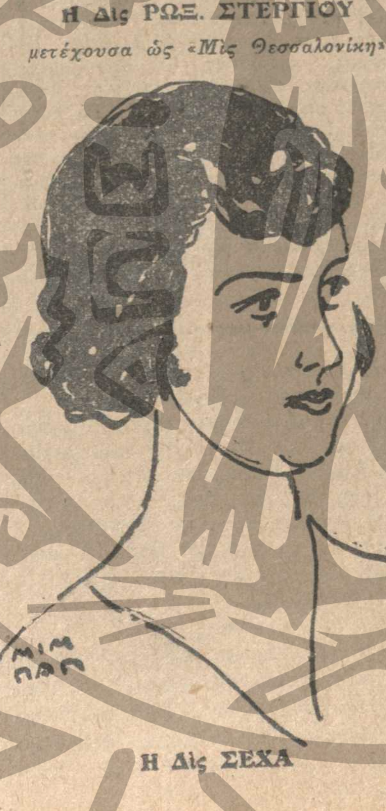

Η Δὶς ΣΕΧΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου διαγράφεται ἤδη μία νέα τάσις, ἀξία πολλοῦ ἐνδιαφέροντος: ἡ πρὸς συνομολόγησιν τοπικῶν—περιφερειακῶν—ναυτικῶν συμφώνων, ἀναλόγων πρὸς τὰ συνομολογηθέντα εἰς τὴν ξηράν. Οὕτω γίνεται τώρα σκέψις περὶ ἑνὸς τοπικοῦ συμφώνου διὰ τὴν Μάγχην, διὰ τὸ ὁποῖον βεβαίως θὰ ἐνδιαφέρωνται ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, περὶ ἑτέρου συμφώνου διὰ τὸν βόρειον Ἀτλαντικὸν—ἐνδιαφέροντος τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν, τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ ἄλλας μικροτέρας ναυτικὰς Δυνάμεις— καὶ περὶ ἑνὸς τρίτου τοπικοῦ συμφώνου Μεσογειακοῦ. Τοῦτο τὸ τελευταῖον μᾶς ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως καὶ πιστεύομεν ὅτι εἰς αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ μετάσχουν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ Μεσογειακὰ κράτη. Ἓν σύμφωνον ναυτικὸν διὰ τὴν κλειστὴν αὐτὴν θάλασσαν, τὴν χωρίζουσαν γεωγραφικῶς καὶ ἑνοῦσαν συγκοινωνιακῶς τρεῖς ἠπείρους, θὰ ἦτο τὸ σπουδαιότατον ἐξ ὅλων, καθ' ὅτι θὰ ἐνδιέφερεν ὅλας τὰς μεγάλας ναυτικὰς Δυνάμεις ἀνεξαιρέτως, ἐπὶ πλέον δὲ τὴν Ἱσπανίαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Νοτιοσλαυΐαν, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν. Δὲν ἀναφέρομεν τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, καθ' ὅτι αὐτὴ τὸ ἐνδιαφέρον της τὸ ἐκδηλοῖ διὰ κινήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε ἐξόχως συντελεστικαὶ διὰ τὴν παγίωσιν τῆς ἡσυχίας εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην. Πάντως, ἐὰν καὶ ἡ Ρωσσία ἤθελε νὰ μετάσχῃ τοῦ Μεσογειακοῦ, νομίζομεν ὅτι καμμία ἄλλη Δύναμις δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν, ὅπως οὐδεμία εἶχεν ἀντίρρησιν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Σοβιὲτ εἰς τὸ σύμφωνον Κέλλογκ. Τὸ οὐσιῶδες εἶνε νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ ἡ ἰδέα ἑνὸς Μεσογειακοῦ Ναυτικοῦ Συμφώνου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶνε εὐχάριστον ὅτι συζητεῖται ἐν Λονδίνῳ ἡ σκέψις περὶ περιφερειακῶν συμφώνων καὶ κατὰ θάλασσαν.

ΟΙ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΙ **Παρὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἰσχυρισθέντος ὅτι δὲν πιέζονται οἱ φορολογούμενοι, θὰ εἴχαμεν νὰ παρατάξωμεν σειρὰν ὅλην περιπτώσεων καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἐπιέσθησαν ἀπηνῶς. Περιοριζόμεθα ἐν τούτοις ν' ἀναφέρωμεν ὅσα πληροφορούμεθα ἐξ ἐπιστολῆς ἀναγνώστου μας ἰδιοκτήτου οἰκίας ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ : Ἡ οἰκία αὐτή, ἀξίας 3 ἑκατομμυρίων, ἐξετέθη δὶς εἰς δημόσιον πλειστηριασμόν, δι' ὀφειλὴν 62 χιλιάδων δραχμῶν πρὸς τὸ δημόσιον. Ὁ ἀναγνώστης μας —ὀνομάζεται Κοκονέζης καὶ εἶνε ὑπέργηρως καὶ ἀσθενής—ἐκθέτει ἐν τῇ ἐπιστολῇ τὰ βασανιστήρια τὰ ὁποῖα ὑπέστη ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐφορείαν μέχρις οὗ ἐπιτύχῃ μικρὰν ἀναβολὴν ἐκτελέσεως, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ ἐξεύρῃ δάνειον. Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐτέθησαν εἰς χεῖράς μας καὶ τὰ πειστήρια τῶν φορολογικῶν βασανιστηρίων— καὶ τὰ κρατοῦμεν εἰς διάθεσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ.**

ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΡΟΠΟΥ *Πέριξ τῆς ἀξιοθρηνήτου ὑποθέσεως Μπαμπάνη ἀρχίζει πλέον νὰ διασύρεται ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Κράτους. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐτηλεγραφήθη ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ περιεπαίχθη ἀπὸ μερικοὺς ὑποστηρικτὰς τῶν ληστῶν, δηλώσαντας ὅτι ἀπεκεφάλισαν τὸν Μπαμπάνην καί, βραδύτερον, ὅτι οἱ λησταὶ ἀπήγαγον καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παρ' αὐτῶν ἀποκεφαλισθέντων κτηνοτρόφων. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ πληροφορίαι διεψεύσθησαν ἀργότερον. Ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παίζωμεν μὲ τόσον ἐλαφρὰν καρδίαν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ συμμορία ἀπεκεφάλισε δύο πολίτας καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ τρομοκρατῇ μίαν ὁλόκληρον περιφέρειαν ἀρκεῖ διὰ νὰ πείσῃ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι κανὲν μέτρον δὲν εἶνε περιττὸν προκειμένου νὰ ἀναστυλωθῇ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν περιφέρειαν—καὶ γενικώτερον ἀκόμη—τὸ κράτος τοῦ Νόμου. Ἂς καταβληθῇ ἐξαιρετικὴ προσπάθεια αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἀπὸ τὸ ἄγος αὐτό, διὰ νὰ μὴ ἀποθρασύνωνται καὶ ἄλλα κακοποιὰ στοιχεῖα εἰς ἄλλας περιφερείας. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἂς μὴ χαθῇ καιρὸς διὰ τὴν συστηματοποίησιν τῆς διώξεως τῆς ληστείας, κατὰ τὰς ὀρθὰς ἀποφάσεις τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ. Τὸ πρᾶγμα ἐπείγει ἀπολύτως.*

ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ; Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐβεβαίωσε χθὲς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Φιλοδασικοῦ Συνεδρίου, ὅτι θ' ἀπαγορευθῇ ἡ ῥητινοσυλλογὴ καὶ ἡ βοσκὴ αἰγῶν εἰς τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς. Ἐὰν τοῦτο πραγματοποιηθῇ, τὰ δάση τῆς Ἀττικῆς σώζονται κατὰ μέγα μέρος. Διότι μεταξὺ τῶν χειροτέρων τῶν ἐχθρῶν καταλέγονται ἡ ἀπληστία τῶν ῥητινοσυλλεκτῶν καὶ τὰ κοπάδια τῶν αἰγῶν —ὅπως γνωρίζουν ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦν τὴν Ἀττικήν. Ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ μία ἐρώτησις ἀπολύτως δικαιολογημένη ἀπὸ πεῖραν μακρὰν καὶ πικράν : θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ὑπουργικὴ ἐπαγγελία ; Ἠκούσαμεν ἕως τώρα τόσας καὶ τόσας ἐπισήμους ὑποσχέσεις διὰ τὰ δάση τῆς Ἀττικῆς, ὥστε νὰ φοβούμεθα μήπως καὶ αὐτὴ λάβῃ τὴν τύχην τῶν ἄλλων. Ἐπὶ πλέον, δὲν εἶνε μόνον ἡ ἀπληστία τῆς ῥητινοσυλλογῆς καὶ ἡ κατσίκες ποὺ ἀπειλοῦν τὰ Ἀττικὰ δάση. Εἶνε καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ ἄνοιγμα λειβαδιῶν ἢ ἀγρῶν ἢ καὶ οἰκοπέδων διὰ συνοικισμούς. Πρὸ πάντων εἶνε οἱ διάφοροι πολιτικοί, εἰς

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

τοὺς ὁποίους καταφεύγουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι αὐτοὶ καὶ οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ ἐξουδετεροῦν ὅλας τὰς ἐπισήμους ἐπαγγελίας —ἀκόμη καὶ τοὺς νόμους.

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ *Ἀναγνώστης μας μᾶς ἐρωτᾷ δι' ἐπιστολῆς του, ἐὰν φρονοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκ Ρωσσίας κάθοδος οἱουδήποτε Ἕλληνος, εἴτε παλαιοῦ πολίτου, εἴτε νέου τοιούτου, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν ἀνάγκην κρατικῆς ἀρωγῆς καὶ θὰ εἶχον νὰ σπουδάσουν τὰ τέκνα των εἰς ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια ἐν Ἑλλάδι. Οὐδέποτε διενοήθημεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τοιοῦτόν τι. Ἀντετάχθημεν πάντοτε ἐπιμόνως καὶ θὰ ἐξακολουθῶμεν πάντοτε ν' ἀντιτιθέμεθα εἰς κάτι ἄλλο, σαφῶς καὶ συγκεκριμένως: εἰς τὴν δυνάμει ἀθρόων ἀδειῶν συστηματικὴν διοχέτευσιν εἰς τὴν ὑπερπλήρη προσφύγων Ἑλλάδα τῶν ἀγροτῶν Ποντίων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ τοὺς ὁποίους ἠθέλησαν —καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ θέλουν— νὰ μεταφέρουν ἐδῶ ἀνόσιοι ἐκμεταλλευταὶ τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας διὰ λόγους ταπεινοτάτους κομματικούς—ψηφοθηρικούς. Ἡ χώρα αὐτὴ δὲν δύναται νὰ θρέψῃ ἄλλους προσφυγικοὺς πληθυσμούς. Καὶ ὅσοι, δελεασθέντες ἀπὸ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις, Πόντιοι ἔφθασαν ἤδη τμηματικῶς ἐκ Ρωσσίας ἦσαν ὅλοι πειναλέοι καὶ ἀπολύτως ἐνδεεῖς καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐνεργήσουν ἔρανον διὰ νὰ τοῖς ἐξασφαλίσουν ἄρτον ὁ Νομάρχης Χίου καὶ αἱ κυρίαι τῆς ἐκεῖ Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, νὰ διαθέσουν δὲ μερικὰ κονδύλια πρὸς διατροφήν των ἄλλαι τοπικαὶ ἀρχαὶ ἐν Μακεδονίᾳ, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δικαιότατα προεκάλεσε τὴν δήλωσιν τοῦ τότε Γενικοῦ Διοικητοῦ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄφιξις ἐκ Ρωσσίας προσφύγων εἰς τὴν Μακεδονίαν. Περὶ τούτου, σαφέστατα, πρόκειται. Καὶ περὶ ἄλλου τινὸς ἀκόμη: διὰ τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ Ποντίους εἰσέπραξαν, φαίνεται, ἀποζημιώσεις καὶ ἄλλα σχετικὰ μερικοὶ αὐτόκλητοι ἀντιπρόσωποι των ἐνταῦθα, χωρὶς οἱ ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων εἰσεπράχθησαν νὰ ἔχουν γνῶσιν, οὔτε νὰ πρόκειται νὰ λάβουν ποτέ. Αὐτὴν τὴν ἀνίερον ἐκμετάλλευσιν ζητοῦμεν νὰ σταματήσωμεν.*

ΜΙΑ ΑΔΙΚΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ Πρὸ ἑξαετίας περίπου οἱ κάτοικοι τοῦ Χιλιομοδίου τῆς Κορινθίας ἠγόρασαν ἀπὸ τὴν Μονὴν τῆς Φανερωμένης μίαν ἔκτασιν πρὸς καλλιέργειαν, δυνάμει διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐκδοθείσης κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1924. Ἐπὶ τῇ βάσει, ὅμως, τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος 18)26 Σεπτεμβρίου τοῦ 1929, ὑποχρεοῦνται τώρα ν' ἀποδώσουν τοὺς ἀγρούς, τοὺς ὁποίους ἠγόρασαν, εἰς τὴν ἐν λόγῳ Μονήν. Κατ' αὐτὸν ὅμως τὸν τρόπον οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως θὰ στερηθοῦν τῆς ἐργασίας των καί, συνεπῶς, τοῦ ἄρτου των, ἡ δὲ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δὲν πιστεύομεν νὰ κυρώσουν τὸ Νομοθετικὸν αὐτὸ Διάταγμα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ Τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ρώμης εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὴν Γενικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος πληροφορίας περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐν τῷ κράτει γεωργικῆς ἀπογραφῆς, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν παγκόσμιον γεωργικὴν ἀπογραφήν. Καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς αὐτοῦ Ἰνστιτούτου κ. Ντὲ Μικέλις, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εὐχαριστῶν διὰ τὰ διαβιβασθέντα εἰς αὐτόν, ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐν Ἑλλάδι ὀργανώσεως τῆς γεωργικῆς ἀπογραφῆς. Ἰδίως ἐπαινεῖται ἡ ἀπόφασις, καθ' ἣν αἱ κοινοτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν ἀπογραφὴν θὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα ἱερέα, ἕνα διδάσκαλον, τὸν ἀστυνόμον καὶ τὸν ἀγροφύλακα. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε λίαν κολακευτικὸν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ἐσχάτως ἀνεπτύχθη πράγματι σημαντικώτατα.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τότε, δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀλλοίαν στάσιν. Καὶ εἶναι προφανέστατον ὅτι ἐπὶ τούτου ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο τελείως σύμφωνος μὲ τὸν κ. Στρέϊτ καὶ μὲ τὸν Βασιλέα.

Πράγματι, τὴν 31 Ἰουλίου ὁ Γουλιέλμος Β' ἀπέστειλε πρὸς τὸν γαμβρόν του τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

Ἀφοῦ ἐξέφραζε τὰς εὐχάς του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀρξαμένων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διαπραγματεύσεων, ἤρχετο εἰς τὴν περίπτωσιν μιᾶς ἐνδεχομένης γενικῆς συρράξεως: «Τότε, ἔλεγεν, ὅλα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θὰ ἔχουν νὰ ἐκλέξουν. Ὑπολαμβάνω ὡς ὅλως φυσικὸν ὅτι ἡ ἀνάμνησις ἤδη τοῦ πατρός σου, πεσόντος ἀπὸ δολοφόνον χεῖρα, θὰ σὲ ἐμποδίσῃ νὰ λάβῃς μέρος ἐναντίον τοῦ προσώπου μου καὶ κατὰ τῆς Τριπλῆς, ὑπὲρ δὲ τῶν δολοφόνων Σέρβων. Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δὲ ὠφελείας τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ὡσαύτως, μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ νὰ λάβῃς πλησίον μου θέσιν ἐνδείκνυται διὰ τὴν χώραν σου καὶ τὴν δυναστείαν σου... Οὐδεὶς παρηκολούθησε μὲ εὐμενέστερον ἐμοῦ βλέμμα τὴν προκοπὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σου. Δὲν θὰ παρουσιασθῇ ποτὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα καλυτέρα εὐκαιρία νὰ χειραφετηθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ἀπὸ τὴν κηδεμονίαν τὴν ὁποίαν ἀξιοῖ ν' ἀσκῇ ἡ Ρωσσία ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου.

Ἐάν, παρὰ προσδοκίαν μου, ταχθῇς πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος, τότε ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους προσβολὰς τῆς Ἰταλίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας· αἱ δὲ προσωπικαὶ μας σχέσεις θὰ ἐνταθοῦν διὰ παντός. Ὡμίλησα μετὰ παρρησίας καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀνακοινώσῃς τὴν ἀπόφασίν σου ἀνυπερθέτως μὲ τὴν αὐτὴν ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν».

Ὁ Κωνσταντῖνος ἀπήντησε:

«Δὲν μᾶς ἐπέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸν νοῦν νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν τῶν Σέρβων. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ἐξ ἴσου ἀδύνατον νὰ συνταυτίσωμεν τὰς τύχας μας μὲ τοὺς ἐχθρούς των καὶ νὰ ἐπιπέσωμεν κατ' αὐτῶν, ἀφοῦ εἶνε σύμμαχοί μας.

»Μοῦ φαίνεται ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ὑπαγορεύουν ἀπόλυτον οὐδετερότητα καὶ διατήρησιν τοῦ Βαλκανικοῦ καθεστῶτος τοῦ δημιουργηθέντος ὑπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου. Ἂν ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἄποψιν αὐτήν, ἡ Βουλγαρία θὰ μεγεθυνθῇ διὰ τῆς κατακτήσεως τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Μακεδονίας τὸ ὁποῖον προσφάτως ἀπέκτησαν οἱ Σέρβοι, θὰ καταλάβῃ ὅλην μας τὴν βορείαν μεθόριον μέχρι τῆς Ἀλβανίας καὶ θ' ἀποβῇ τεράστιος κίνδυνος δι' ἡμᾶς. Δὲν ἔχω δὲ καμμίαν ἐγγύησιν ὅτι δὲν θὰ συμβοῦν ταῦτα. Αἱ διαπιστώσεις αὗται μᾶς ἀναγκάζουν εἰς οὐδετερότητα καὶ μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ κάμωμεν τὰ πάντα ἐν συμφωνίᾳ μὲ τὴν Ρουμανίαν, διὰ νὰ μὴ ἐπέμβῃ ἡ Βουλγαρία.

»Γνωρίζεις τὰ αἰσθήματά μου διὰ τοὺς Σλαύους καὶ τὴν Ρωσσικὴν κηδεμονίαν ἐπὶ τοῦ Αἵμου. Τὰ συμμερίζεται σύμπας ὁ λαός μου, καὶ ἂν ἡ Βουλγαρία ἐπετύγχανε σημαντικὴν αὔξησιν δυνάμεως, ἡ ἰσορροπία ἐν τῇ περιοχῇ μας θὰ κατελύετο καὶ θὰ ἐγκαθιδρύετο ἀμέσως ἡ Σλαυϊκὴ ὑπεροχή».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου.—Νέα ἀπειλητικὰ τηλεγραφήματα τοῦ Κάϊζερ.—Τί ἔλεγεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.—«Μὲ παίρνεις γιὰ Γερμανόν;»—Ἡ ἐπιχείρησις τῶν Δαρδανελλίων.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Τὸ γράμμα

Ὅταν ὁ ταχυδρόμος ἄφινε τὸ γράμμα μέσα στὸ κουτί, κτυπῶντας δαιμονισμένα τὸ κουδοῦνι, δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ἐκτυποῦσε τὸ κουδοῦνι μιᾶς σκηνῆς θεάτρου, διὰ ν' ἀρχίσῃ μία τραγῳδία.

Ἡ Κατίνα, παρὰ τὴν συνήθη νωθρότητά της ἄφησε τὸ σερβίρισμα, ἐτσακίστηκε νὰ κατέβῃ τὰ σκαλιά, καὶ ὅταν ἀνέβηκε, ἐστάθηκε μειδιῶσα μὲ περισσότερη τοῦ συνήθους δόσιν ἠλιθιότητος.

— Ἕνα γράμμα, κυρία!..

— Καλά!.. Ἕνα γράμμα!.. Δόσε μου το ἐδῶ!..

— Μὰ εἶνε ἕνα γράμμα γιὰ τὸν κύριο!...

— Κι' ἔπειτα;

— Μὰ εἶνε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν!

Ἡ Λιλὴ τὴν ἐκύτταξε μὲ τὸ ὕφος ποῦ ξέρει νὰ παίρνῃ ὅταν τῆς καταπατοῦνται τὰ δικαιώματά της καὶ ἅρπαξε τὸ γράμμα. Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν· τὸ πρᾶγμα δὲν ἦταν σπάνιον, ἀλλὰ γιατὶ γελοῦσε ἐκεῖνο τὸ ζῶον; Τὸ κύτταξε καλά.. Ἕνας ὑποκύανος ἐπιμήκης φάκελλος, μὲ κάτι ψιλούλια γυναικεῖα γραμματάκια!.. Ποιὸς νὰ ἔγραφε; ἢ μᾶλλον ποιὰ νὰ ἔγραφε; Τὸ ἔφερε κοντὰ στὰ μάτια της, τὸ γύρισε ἀπ' ἐδῶ, ἀπ' ἐκεῖ, τὸ ἐμύρισε καλὰ-καλὰ μὲ τὴν ἀνασηκωμένη μυτίτσα της, καὶ ἀνεκάλυψε ἐπὶ τέλους ὅτι ἐμύριζε ἄρωμα γυναικεῖο καὶ μιὰ ὑπόνοια ἐπέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό της... Ποιὰ ἔγραφε;

— Ἔχεις ἕνα γράμμα!... μοῦ ἀνήγγειλε μὲ στόμφον..

— Τὸ εἶδα, Λιλή.. Δόσε μου το!..

— Ἕνα γράμμα!..

— Καλά! Ἕνα γράμμα!... Δόσε μου το!...

— Ἕνα γράμμα!...

— Καλά! Δόσε μου το, εἶπα...

— Ὄχι δά!..

— Ἐτρελλάθηκες;

— Καθόλου, κύριε!.. Ἕνα γράμμα.. ἀπὸ καμμιὰ φιλενάδα σου!..

Τὴν ἐκύτταξα μὲ οἶκτον.

— Μὴν παίρνεις αὐτὸ τὸ ὕφος!... Ποιὸς μποροῦσε νὰ ξέρῃ τὴ διεύθυνσί σου; Ἐκεῖνες τὶς σάχλες ποῦ σοῦ γράφουν συνήθως, τὶς παίρνεις στὸ γραφεῖο!.. Ποιὰ σοῦ γράφει;

— Δός μου το νὰ ἰδῶ!... Πῶς θέλεις νὰ ξέρω!..

— Τὸν κύριο!... Εἶνε καὶ πονηρός!... Νὰ σοῦ δώσω ἐγὼ τὸ γράμμα τῆς φιλενάδας σου; Μόνον αὐτὸν τὸν ρόλο, φίλε μου, δὲν ἀνέλαβα ὡς τώρα!.. Δὲν εἶμαι τόσο κουτή!.. Ἄλλως τε μὴν κάνεις τὸν ἀνήξερο!.. Ξέρεις ποιὰ εἶνε, καὶ ξέρεις καὶ τί σοῦ γράφει!... Ἀπὸ τέτοια γράμματα δά, ξέρουμε ὅλοι τί γράφουν!.. Νὰ στὸ δώσω; Ἐγελάστηκες! Θὰ τὸ διαβάσω ἐγὼ πρῶτα!..

— Λιλή, ἄφησε τὶς ἀνοησίες...

— Ἀνοησίες;.. Ἀνόητη θὰ ἤμουν ἂν στὸ ἔδινα!

— Λιλή, αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ ἀπαγορεύει... τὸ Σύνταγμα...

— Τὸ Σύνταγμά σου, νὰ τὸ βράσω!.. Ὡραῖο Σύνταγμα, ποῦ κάνει τὸ διαμέσον στοὺς παραλυμένους σὰν κι' ἐσένα!..

—... Καὶ ἡ καλὴ ἀνατροφή!..

— Μὲ βρίζεις κι' ὅλας!.. Μὲ λὲς καὶ κακοαναθρεμμένη!... Αὐτὸ μοῦ ἔλειπε! Ὁρίστε λοιπόν!..

Καὶ τὸ γράμμα τὸ ἐδέχθη ἡ σόμπα, τὴν Λιλὴ μὲ λυγμοὺς τὸ ντιβάνι, καὶ ὅμως εἴχαμε τόσο καλὰ φάει!..

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ταχυδρόμοι νὰ φέρουν ἄλλοτε τὰ γράμματα σὲ καταλληλότερες στιγμές!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Διὰ τὸν ἀνδριάντα Καραϊσκάκη

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀπεστάλησαν οἱ ἑξῆς ἔρανοι:

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν δρ. 80.616. Διδασκαλεῖα: Μαράσλειον 287, Ἡρακλείου 382, Σερρῶν 230. Γυμνάσια: Παλ. Φαλήρου 763, Μεγάρων 308, Πλωμαρίου 220, Θηβῶν 800, Γ' Πειραιῶς 611, Θηλέων Πειραιῶς 863. Ἡμιγυμνάσια: Ἀρναίας 102, Σκριποῦς 200, Δομβραίνης 350, Μαραθῶνος 110, Νιγρίτης 150. Σχολεῖα Μ. Ἐκπαιδεύσεως: Κρήτης 7105, Μεσσηνίας 5895.80, Μαντινείας 5789, Κοζάνης 1815.20. Δημοτικὰ Σχολεῖα: Λέσβου 3125, Λετρίνων 2070, Πηνειῶν 607, Μαντινείας 833, Βαρθολομιοῦ 550, Ἑρμουπόλεως 332, Κέας 110, Σφακίων 150, Ἀλεξανδρουπόλεως 1083, Χαλκιδικῆς 4000, Σιδηροκάστρου 1000, Πωγωνίου 182, Διακοπτοῦ 82.50, Ἰωαννίνων 1222, Κονίτσης 248.80, Πατρῶν 1280. Ἐν ὅλῳ δρ. 124.072.30.

Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνας κάθε μέρα

Αὐτὸς εἶνε ὁ τίτλος τῆς νέας μεγάλης ἐπιθεωρήσεως, ἡ πρώτη τῆς ὁποίας θὰ δοθῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀπὸ τὸν θίασον τοῦ κ. Στυλιανοπούλου. Εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτὴν σατυρίζονται μὲ πνεῦμα ὅλα τὰ ἐπίκαιρα γεγονότα τὰ ὁποῖα συμβαίνουν εἰς τὸ κλεινὸν ἄστυ. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἶνε καθαρῶς ἀθηναϊκὴ ἐπιθεώρησις. Συγγραφεύς της γνωστὸς συνάδελφος, εἷς ἐκ τοῦ συγκροτήματος τῶν «ἑπτά», οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν τὸ καλοκαῖρι τὸ «Μέσα Ὅλοι».

Ἡ μουσικὴ ὀφείλεται εἰς τὸν γνωστὸν συνθέτην κ. Μαρτῖνο.

Ἡ «Μεγάλη Ἑλλ. Ἐγκυκλοπαιδεία»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 217 τεῦχος περιέχον τὰ ἀπὸ τῆς λ. Ἥριον μέχρι τῆς λ. θανατικὴ ποινὴ καὶ ἐκτέλεσις ἄρθρα, 640 τὸν ἀριθμόν, ἐξ ὧν τινὰ ἐκτάκτως ἐνδιαφέροντα. Τοιαῦτα τὰ περὶ Ἡροδότου, Ἡρώδου, Ἡρωδιάδος, ἡρώων, Ἡσαΐου, Ἡσιόδου, ἡσυχαστῶν, ἥττης, ἡττοπαθείας, ἡφαιστείων, Ἡφαίστου, ἤχου, ἠωκαίνου διαπλάσεως, Ἠοῦς, Θαΐδος, θαλάσσης, θαλασσογραφίας, θαλασσοκρατίας, Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, θανατικῆς ποινῆς καὶ ἐκτελέσεως, κ.ἄ. Τὰ πραγματεύονται οἱ κ.κ. Γαρδίκας Γ., Γεωργαλᾶς Γ., Δούσμανης Β., Δρόσος Δ., Θεοφανίδης Β., Καψάλης Γ., Κούζης Ἀρ., Μπρατσιώτης Π., Νικοτσάρας Γ., Παντελάκης Ε., Σπεράντσας Ν., Τζωρτζόπουλος Χ., Χόρς Σ., καὶ ὑπερεξήκοντα ἄλλοι ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν 93 εἰκόνες καὶ σχεδιάσματα.

Ἡ μουσικὴ ἑβδομὰς

Ἡ καταδίκη τοῦ Φάουστ.-Ρεσιτὰλ Ρογκατσέφσκη.—Μαρσὲλ Μεγέρ

Ὁ Μπερλιὸζ εἶνε ὁ μουσικὸς διακοσμητὴς τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Γκαίτε, τοῦ Μπάϋρον, τοῦ Οὐγκώ. Ἡ μουσική του «Ρωμαίου καὶ τῆς Ἰουλιέττας» καὶ τοῦ «Τσάϊλδ - Χάρολδ» μᾶς ἀνοίγει διάπλατες τὶς χρυσόπορτες τοῦ Σαιξπηρικοῦ πάθους καὶ τῶν Βυρωνικῶν ὁραματισμῶν. Ἀπὸ τὸν Οὐγκὼ ἔχει μεταφέρει στὴ μουσική του ὁλόκληρα ψυχικὰ τοπία, τὴν ὑπέροχη μεγαλορρημοσύνη, τὸν ρητορισμὸ τῶν ἀντιθέσεων, τὴν ἀδιάσπαστη συνοχὴ τῆς δυναμικῆς ἐξελίξεως ποῦ φθάνει στὸ ἀκροκεραύνιο κορύφωμα τοῦ πάθους. Ἀκόμη τὶς ἀστραπὲς καὶ τοὺς κεραυνοὺς τῶν βιαίων συγκρούσεων, ἕνα ἀπὸ τὰ τρανώτερα δείγματα τῆς δημιουργικῆς μεγαλοφυΐας.

Ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» εἶνε ἕνα προσκύνημα στὸν ὑπέρκαλο ναὸ τοῦ Γκαιτικοῦ δημιουργήματος, τόσο παρεμηνευμένου ἀπὸ ἄλλους μουσικούς. Καὶ σ' αὐτὸν ὅμως τὸν «δραματικὸ θρῦλο», ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ ἴδιος, ὁ Μπερλιὸζ διαγράφεται, ὅπως καὶ σ' ὅλα του τὰ ἔργα ὡς ἡ περιεργότερη ρωμαντικὴ ψυχοσύνθεσις ὅλων τῶν ἐποχῶν, μὲ τὶς μεγαλύτερες ἀντινομίες καὶ τὶς βιαιότερες συγκρούσεις. Μᾶς παρουσιάζει τὴ σύλληψι τοῦ Γκαίτε, τοῦ μεγάλου «διανοητικοῦ» δημιουργοῦ, μέσα ἀπὸ τὸν μεγεθυντικὸ φακὸ τῆς δικῆς του ρωμαντικῆς ὑποστάσεως, μέσα ἀπὸ τὸν πολύχρωμο πρισματικὸ φακὸ τῆς αὐθυποβολῆς τοῦ φρενιτιώδους ρωμαντισμοῦ του. Εἶνε ἕνας ὠκεανὸς συμφωνικοῦ δυναμισμοῦ μέσα στὴν ὀρχήστρα. Καὶ ἡ ἄλλη ὀρχήστρα τῶν ἀνθρώπινων φωνῶν, εἶνε γι' αὐτὸν ἕνας τηλεβόας γιὰ ν' ἀντιφωνήσῃ ὅλο τὸ πάθος τῆς ὠκεάνειας ψυχῆς του.

Πόσο μακρυὰ ἀπὸ τὸν Γκαίτε τὸν παρασύρουν τ' ἀφηνιασμένα κύματα αὐτοῦ τοῦ πάθους... Στὴν «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» ὁ Μπερλιὸζ ἀφίνεται θῦμα ἀνυπεράσπιστο τῶν ἐμπνεύσεων κάθε στιγμῆς αὐθορμητισμοῦ ἢ τυχαίας συμπτώσεως μέσα στὶς περιπλανήσεις του στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη. Θῦμα ἀληθινό. Ἴσως γιατὶ ἡ τρεῖς Ἀριστοτελικὲς ἑνότητες, τῆς ἄρτιας μεγαλοφυΐας τὰ βασικὰ γνωρίσματα — βούλησις, νόησις, αἴσθησις, ὅπως τὶς καθορίζει ὁ μεγάλος Σταγειρίτης στὴ θεωρία του περὶ Ἐμπνεύσεως καὶ Μεγαλοφυΐας—λείπουν ἀπὸ τὴν ψυχοσύνθεσι τοῦ Μπερλιόζ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνενωμένες καὶ ἀδιάσπαστες. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἔργο του αὐτὸ εἶνε τόσο κλυδωνισμένο.

Ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» εἶνε μιὰ μουσικὴ γεμάτη φιλολογία καὶ ζωγραφική. Μὰ ἡ μουσικὴ παλέττα τοῦ Μπερλιόζ, τοῦ Ντελακροὰ αὐτοῦ τῆς μουσικῆς, εἶνε ἡφαιστειογενής. Τὰ χρώματά του βγάζουν φλόγες καὶ ξεπετοῦν μύδρους μέσα στὴν ὀρχήστρα. Ἡ μουσικὲς σκηνογραφίες τῆς Καταδίκης τοῦ Φάουστ διαδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη καταπληκτικὲς σὲ ἐντατικὲς ἐντυπώσεις, χωρὶς ἑνότητα καὶ χωρὶς συνοχή.

Λικνιστικὰ κυματίσματα τῶν βιολιστῶν στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Ἄλβη — ἡρωϊκὰ σαλπίσματα τοῦ Ρακότσκη, μεγαλόπνοα ἐξαγγελτικὰ — ὁ Ὕμνος τοῦ Πάσχα ποῦ ὑψώνεται σὰν καθεδρικοῦ ναοῦ θόλος ὡς τὰ οὐράνια— τραγούδια σαρκαστικά, εἰρωνικά, πικρόχολα, μέσα στὴν ταβέρνα — σατανικὲς ἐπικλήσεις τοῦ Μεφιστοφελῆ γιὰ νὰ βυθίσῃ τὸν Φάουστ σὲ μαγικὴ ὀνειροφαντασία — λυρικῆς πνοῆς χαϊδέματα, ὕστερα ἀπὸ τοὺς σαρκαστικοὺς μορφασμοὺς τῶν δαιμόνων, ἁρμονίες φωτερὲς τῶν αὐλῶν καὶ τῆς ἅρπας ἀνάεροι ἦχοι, ποὺ ξυπνοῦν τὰ πνεύματα τῶν αἰθέρων σὲ παναρμόνιους χορούς...Σὲ λίγο ὁ Φάουστ μέσα στὸ δωμάτιο τῆς Μαργαρίτας τὸ συγκρατημένο δαιμόνιο τοῦ πάθους ἐμπρὸς στὴν παρθενικὴ ἁγνότητα — ἡ στριγγὲς φωνὲς τῶν πνευστῶν ποὺ ἐξαγγέλλουν τὸ ἐρωτικὸ κρῖμα—μοιραῖοι ρυθμοὶ τοῦ Καλπασμοῦ στὴν Ἄβυσσο — φριχτὲς σάλπιγγες τῶν Δαιμόνων τῆς Κολάσεως — αἰθέρια μουσικὴ τῶν Χερουβεὶμ ποῦ ἀναιβάζουν τὴν ψυχὴ τῆς Μαργαρίτας στὰ οὐράνια — πόσες μουσικὲς εἰκόνες, πόσες ἀντιθέσεις!

Ἡ κολοσσιαία προσπάθεια τοῦ κ. Οἰκονομίδη, μᾶς παρουσίασε ἐφέτος ἀκόμη ἀρτιώτερα ἀποτελέσματα στοὺς μικτοὺς χοροὺς καὶ στὴν ὀρχήστρα. Ὁ κόσμος ποῦ παρακολουθοῦσε μὲ ἀδιάπτωτη συνοχὴ τὸ μεγαλούργημα τοῦ Μπερλιόζ, κατάλαβε ἀκόμη καλύτερα τὴν συνειδητὴ ἐργασία τῆς Ἑλληνικῆς Χορῳδίας ποῦ καθοδηγεῖται ἀσφαλῶς ἀπὸ τὰ στιβαρὰ χέρια τοῦ διευθυντοῦ της. Ἕνα μεγάλο εὖγε ὀφείλεται στὸν κ. Οἰκονομίδη καὶ στοὺς λαμπροὺς συνεργάτας του. Οἱ τρεῖς ξένοι σολίστ, ἡ κ. Τιράρ, ὁ κ. Ρογκατσέφσκη καὶ ὁ κ. Μπορντόν, ἐνσάρκωσαν ἀληθινὰ μὲ τὸ τραγοῦδι τους τὴ Μαργαρίτα, τὸν Φάουστ καὶ τὸν Μεφιστοφελῆ τοῦ Μπερλιόζ, καὶ κορύφωσαν τὴν ἐπιτυχία τοῦ φωνητικοῦ καὶ τοῦ συμφωνικοῦ συνόλου.

* * *

Ὁ κ. Ρογκατσέφσκη εἶνε ἕνας «τεχνητὸς» τενόρος ποῦ κατορθώνει νὰ μεταδίδῃ ἀκέραια τὴ μουσικὴ συγκίνησι τῶν ἔργων ποῦ ἑρμηνεύει. Γιὰ τὴ βαθειὰ καὶ λεπτεπίλεπτη συνάμα μουσικὴ εὐαισθησία του εἶνε περιώνυμος στὸ Παρίσι, καὶ πολὺ γνωστὸς στὴν ἐποχή μας, στὴν ὁποίαν στείρευσε δυστυχῶς ἡ πηγὴ τῶν πλουσίων ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων φωνῶν. Ὁ Ρογκατσέφσκη ὅπως καὶ ὁ πολὺς συμπατριώτης του Ρόζιγκ, χειρίζονται τὴ φωνή τους, τὴν ἐξελιγμένη στὸν ὕπατο βαθμὸ μιᾶς ὀργανικῆς τελειότητος, σὰν ἕνα πολύτιμο βιολὶ ποῦ σκορπίζει εὐγενικὲς καὶ ὑποβλητικὲς δοξαριὲς στὰ «μέντιουμ» ὅπως καὶ στὶς «ἀκοῦτες». Ἡ ἔξοχη αὐτὴ τέχνη εἶνε συνδυασμένη μὲ τὴν ἀνάγλυφη μουσικὴ ἀπαγγελία καὶ μίαν ἀνώτερη μουσικὴ διανόησι, καὶ ἀκόμα μὲ τὴν περίτεχνη δημιουργία τῆς μουσικῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ κάθε τραγουδιοῦ. Ἡ ἀτμοσφαῖρα αὐτὴ προκαλεῖ τὴ δόνησι τῆς μεγάλης συγκινήσεως στὸ ἀκροατήριο τοῦ Ρογκατσέφσκη.

Στὸν ἔξοχον αὐτὸν καλλιτέχνην, τὸν παλμὸν τῆς μεγάλης φωνῆς ἀναπληρώνει ὁ παλμὸς τῆς μεγάλης μουσικῆς πνοῆς. Γι' αὐτὸ τὸ ρεσιτὰλ ποῦ ἔδωσε προχθὲς στὰ «Ὀλύμπια» θὰ μείνῃ ἀλησμόνητο σὲ ὅσους τὸ ἄκουσαν. Ἀλλὰ καὶ ὅλες ἡ συνθῆκες συντελοῦσαν στὸν ἐξευγενισμὸ τῆς τέχνης του τὴν ὥρα ποῦ τραγουδοῦσε. Ὁ Μητρόπουλος στὸ πιάνο—ἕνα θαυμάσιο Steinway μὲ βελούδινες σονορίτέ, τὸ ἴδιο εὐγενικὸ ὄργανο ποῦ ἀκούσαμε καὶ στὸ Κονσέρτο τοῦ Μπράμς μὲ τὸν Φαραντάτον — φώτιζε μὲ μουσικὲς προβολὲς τὸ κάθε τραγοῦδι. Ἔτσι στοὺς Ἰταλοὺς πριμιτὶφ ἕνα χρυσόθαμπο παλαιωμένης ζωγραφιᾶς φόντο πρόβαλλε μὲ τὸ ὑποβλητικὸ παίξιμο ποῦ συνώδευε τὸ ἀνάγλυφο τραγοῦδι. Καὶ στὶς μελῳδίες τοῦ Ντυπάρκ, τὸ πιάνο ζωντάνευε σὲ μιὰν ὑπέροχη ἑρμηνεία τὸ νόημα τῆς κάθε μουσικῆς στροφῆς τοῦ κάθε μουσικοῦ στίχου, συντονισμένο ἀπαράγραπτα μὲ τὴν πλαστικὴ ἀπόδοσι τῆς φωνῆς. Στὶς χιλιοακουσμένες ἄριες τῆς Μανόν, ὁ Γάλλος καλλιτέχνης μοίρασε τὸν ἔντονο θεατρισμὸ ποῦ ἀπαιτοῦν μὲ τὴν εὐγένεια τῆς φωνητικῆς σχολῆς ποῦ τὸν διακρίνει.

Τὸ «Ἑωθινὸ τραγοῦδι» τοῦ Λαλό, ἀπεδόθη μὲ ὅλη τὴ δροσιὰ καὶ τὴν ἀνόθευτη χάρι τῆς ὡραίας αὐτῆς σελίδος τῆς γνησίας Γαλλικῆς μουσικῆς. Στὰ Ρωσσικὰ τραγούδια τοῦ Ρίμσκη, τοῦ Σοκολώφ, τοῦ Γκρετσανίνωφ, τοῦ Μουσσόργσκη, ὁ κ. Ρογκατσέφσκη βρέθηκε πραγματικῶς στὸ στοιχεῖόν του, προκαλέσας τὸν ἀσυγκράτητον ἐνθουσιασμὸν ὅλων.

* * *

Ἡ κ. Μαρσὲλ Μεγέρ εἶναι χωρὶς ἀμφιβολίαν μιὰ στίλβουσα μετριότης μέσα στὴν ἀτελεύτητη φάλαγγα τῶν πιανὶστ τῆς ἐποχῆς μας. Διερωτῶμαι γιατὶ ἦλθε στὰς Ἀθήνας. Ὄχι βέβαια γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐλάχιστη μουσικὴ συγκίνησι μὲ τὰς συμβατικὰς ἐκτελέσεις της τοῦ Μπάχ, τοῦ Σοῦμπερτ, τοῦ Σοπέν, τοῦ Ντεμπυσσὺ καὶ τόσες ἄλλες ἀκόμη, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς στὸ μακροσκελέστατο πρόγραμμά της. Ἀλλὰ τότε; Γιὰ νὰ παίξῃ ἐμπρὸς σὲ ἄδεια καθίσματα, μέσα σὲ μιὰ παγερὰ αἴθουσα θεάτρου; Τὸ φαινόμενον ἦτο λυπηρόν.

Παρόμοιοι πιανὶστ ὑπερπλεονάζουν στὴν ἐποχή μας. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἰδιοσυστασία τοῦ πολυπαθοῦς καὶ βασανισμένου ὀργάνου δὲν ἀνέχεται πλέον τὰς μετριότητας ἔστω καὶ τεχνικῶς ἀψόγους ἀκόμη. Ὁ Σοῦμπερτ, ὁ Σοπέν, ὁ ζωγραφικὸς Ντεμπυσσύ, ὁ φωτογραφικὸς Ραβέλ, οἱ καλειδοσκοπικοὶ Ἱσπανοί, ὁ πυροτεχνηματικὸς Λὶστ ἀκόμη, δὲν σηκώνουν πλέον ἀποκλειστικῶς «πιανιστικὰς» ἐκτελέσεις. Ζητοῦν τὴν μεγάλην δόνησιν, τὸν ἔμψυχον ρυθμόν, τὴν ἔντονη ψυχικὴ δρᾶσι, τὴν «ἀναπαράστασι», τὴν ἀναδημιουργία. Γι' αὐτὸ μόνον οἱ μεγάλοι πιανὶστ εἶναι ἀνεκτοὶ σήμερα. Αὐτοὶ ποῦ κατορθώνουν νὰ μᾶς κάμνουν νὰ ξεχνοῦμε καὶ τὴν ὕπαρξι ἀκόμη τοῦ πιάνου μὲ τὴ δύναμι τῆς μουσικῆς ὑποβολῆς καὶ τῆς ἀναπολήσεως.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΛΗ

Ἀπόψε ἐκλέγεται ἡ "Μὶς Ἑλλὰς„ μετὰ προηγουμένην ἐκλογὴν τῆς "Μὶς Ἀθῆναι„

Ὁ χορὸς τῶν "Ὀλυμπίων

Ἡ κίνησις περὶ τὸν διαγωνισμὸν τῆς καλλονῆς, ἀπὸ χθὲς εἶνε πυρετώδης. Εἰς ὅλους τοὺς κύκλους, εἰς τὰ σαλόνια, εἰς τοὺς χορούς, εἰς τὰ θέατρα, δὲν ἀκούγεται ἄλλη συζήτησις ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐκλογὴν τῆς «Μὶς Ἑλλάδος». Ἡ «Ἕνωσις τῶν Συντακτῶν» καὶ τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, κατακλύζονται ἀπὸ τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ἀπὸ ἐνδιαφερομένους καὶ περιέργους, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ μάθουν ποιὰ θὰ εἶνε ἡ εὐτυχὴς ὡραία, ποῦ θ' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν παγκόσμιον διαγωνισμὸν διὰ τὸν τίτλον τῆς «Μὶς Ὑφηλίου».

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὡραίων Ἑλληνίδων τῶν ἐπαρχιῶν καταφθάνουν ἀτμοπλοϊκῶς, σιδηροδρομικῶς, δι' αὐτοκινήτων, καὶ καταφεύγουν εἰς τὴν «Ἕνωσιν τῶν Συντακτῶν» διὰ νὰ λάβουν πληροφορίας. Χθές, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως» ἦσαν γεμᾶτα ἀπὸ τὰ ὡραῖα αὐτὰ λουλούδια, ποῦ τὰ ἐδιάλεξαν γιὰ νὰ μᾶς στείλουν αἱ ἐπαρχίαι.

Ἀπόψε εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ ἀγὼν προμηνύεται πεισματώδης, διότι ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καταγόμενοι, θὰ ζητήσουν νὰ ὑποστηρίξουν τὰς ἀντιπροσώπους τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των. Θὰ πολεμήσουν μεταξύ των αἱ Ἀθῆναι, αἱ Πάτραι, ἡ Σπάρτη, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Λέσβος, ἡ Ζάκυνθος, ἡ Στερεά, ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία, αἱ Νῆσοι. Ποιὰ πόλις θὰ ἐπικρατήσῃ; Ποιὰ θὰ εἶνε ἡ «Μὶς Ἑλλάς»; Αὐτὸ εἶνε τὸ ἐρώτημα, ποῦ φτερουγίζει εἰς τὰ στόματα ὅλων.

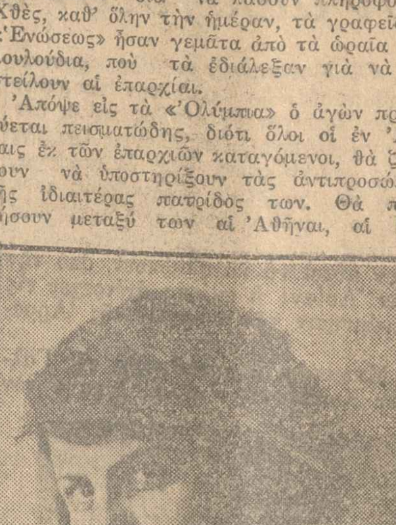

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας ὑποψηφίας: ἡ δ. Καίτη Καββαδία

Ἀλλ' ἐὰν ὁ κόσμος ἀγωνιᾷ, πόση εἶνε ἡ ἀγωνία αὐτῶν τῶν ὑποψηφίων! Ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς αἱ «Μὶς» ἔτρεχαν εἰς τὰ κομμωτήρια καὶ καλλυντήρια, διὰ νὰ προετοιμασθοῦν διὰ τὴν σημερινὴν μάχην! Ὅπου καὶ ἂν ἐπήγαιναν ὁ κόσμος τὰς ἀντελαμβάνετο καὶ τὰς περιεκύκλωνε. Πρὸς τὸ ἑσπέρας ὅλαι αἱ «Μὶς» ἦσαν κατάκοποι καὶ ἀπεσύρθησαν ν' ἀναπαυθοῦν.

Ἐκ τῶν ὑποψηφίων Ἀτθίδων φέρεται συγκεντρώνουσα τὰς μεγαλυτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας διὰ τὸν τίτλον τῆς «Μὶς Ἀθῆναι» ἡ δὶς Καίτη Καββαδία. Ἡ περυσινὴ πρώτη ἐπιλαχοῦσα δὶς Κριεζῆ, ἡ ὁποία δὲν ἐδήλωσε μὲν συμμετοχήν, ἀλλὰ θὰ ἐμφανισθῇ ἀπόψε εἰς τὰ «Ὀλύμπια» καὶ θὰ συμπεριληφθῇ ἀσφαλῶς μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων, φαίνεται ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος. Ψιθυρίζεται ἀκόμη ὅτι θὰ δεχθῇ νὰ συμμετάσχῃ, τὴν τελευταίαν στιγμήν, καὶ μία γνωστοτάτη κοσμικὴ Ἀθηναία δεσποινίς, τῆς ὁποίας ἡ ὀμορφιὰ δὲν θὰ εἶνε ἀκίνδυνος διὰ τὰς ἁμιλλωμένας.

Ἕως χθὲς τὸ ἑσπέρας εἶχον ἀφιχθῆ διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν, κληθεῖσαι ὑπὸ τῆς «Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν» ἡ «Μὶς Θεσσαλονίκη» δ. Στεργίου, ἡ «Μὶς Λέσβος» δ. Δανάη Ι. Ἀμανίτου, ἡ «Μὶς Μεσολογγίον» δ. Στουρνάρα, ἡ «Μὶς Ζάκυνθος» δ. Φιλιώτου, ἡ «Μὶς Λαμία» δ. Ζάννου, ἡ «Μὶς Πάτραι» δ. Ἀγγελῆ, καὶ ἡ δ. Πολιουδάκη, ἡ ὁποία κρατεῖ ἀπὸ πέρυσι τὸν τίτλον τῆς «Μὶς Μακεδονία - Θρᾴκη», καὶ ἡ ὁποία εἶνε πράγματι ὡραιοτάτη, μὲ λεπτότατα χαρακτηριστικά.

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀναμένονται ἡ «Μὶς Σπάρτη» δ. Καφετζοπούλου, καὶ ἡ «Μὶς Χανιὰ» δ. Βουλγαρίδου. Αἱ «Μὶς» Νάουσα καὶ Φλώρινα, ἀδυνατοῦσαι νὰ φθάσουν ἐγκαίρως λόγῳ τῆς ἀποστάσεως, ἀπέστειλαν τηλεγράφημα εἰς τὰς ἐνταῦθα «Μὶς», χαιρετῶσαι αὐτὰς καὶ εὐχόμεναι καλὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὸν χορὸν τῶν «Ὀλυμπίων» ἀπόψε ὅλαι αἱ «Μὶς» θὰ μεταφερθοῦν διὰ τῶν αὐτοκινήτων τῆς Ἑταιρείας «Οὐΐλλις Νάϊτ», ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀναδειχθησομένης «Μὶς Ἑλλάδος» ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν «Ὀλυμπίων» μετὰ τὴν ἐκλογήν της μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς της διὰ Παρισίους ἕνα πολυτελέστατον αὐτοκίνητον.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων καταστημάτων, ποῦ ἤδη ἐγράψαμεν ὅτι θὰ προσφέρουν δῶρα εἰς τὴν «Μὶς Ἑλλάδα», ὁ οἶκος Μπαχαρία ὑπεσχέθη νὰ προσφέρῃ εἰς ἑκάστην «Μὶς» μίαν φιάλην ἀρώματος «Ραμόνα», τὸ κατάστημα Ντίνου Στρατηγίου (Πλατεῖα Καπνικαρέας) ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διαθέτῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἀνακηρυχθησομένην «Μὶς Ἀθῆναι» μίαν μεταξωτὴν πολυτελεστάτην τουαλέτταν τῆς ἀρεσκείας της. Ὁ οἶκος ὑποδημάτων Κοντορούση θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν «Μὶς Ἑλλάδα» ἓν ζεῦγος ὑποδημάτων πολυτελείας χοροῦ. Ὁ καλλιτεχνικὸς οἶκος «Παπιγιὸν» ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ ἐπὶ σμάλτου τὴν εἰκόνα τῆς βραβευθησομένης «Μὶς». Οἱ ἀδελφοὶ Φραγκούλη (γυναικεῖοι πῖλοι Εὐαγγελιστρίας 18 καὶ Περικλέους 37) προσεφέρθησαν νὰ φιλοτεχνήσουν τὴν διακριτικὴν ταινίαν τῆς «Μὶς Ἑλλάδος». Ἐπίσης ὁ ἀνθοπώλης κ. Ἀγαλιώτης θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀνακηρυχθησομένην «Μὶς Ἀθῆναι» τὴν διακριτικὴν ταινίαν μετὰ πολυτελεστάτης ἀνθοδέσμης ἐξ ἐκλεκτῶν ἀνθέων.

Εἰς τὸν χορὸν θὰ παρευρεθῇ ἡ δ. Καρατζᾶ, ἡ «Μὶς Ἑλλὰς τοῦ 1929» τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε νὰ περιποιηθῇ ὁ τελετάρχης τοῦ χοροῦ κ. Δαραλέξης, ὅστις καὶ θὰ χορεύσῃ μαζί της.

Τὰ μέλη τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ κ. Σπ. Μερκούρης, Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὁ κ. Τ. Παναγιωτόπουλος, Δήμαρχος Πειραιῶς, ὁ κ. Ἀρ. Καμπάνης, Πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν Α.Ε.», ὁ κ. Ζ. Παπαντωνίου, ὁ κ. Δημ. Λαμπράκης, ὁ κ. Γ. Βλάχος, ὁ κ. Βουτσινᾶς, ὁ κ. Στέφ. Πεσματζόγλου, ὁ κ. Παρθένης, ὁ κ. Θωμόπουλος, ὁ κ. Ἀσημακόπουλος, ὁ κ. Τ. Μωραϊτίνης, ὁ κ. Σπ. Μελᾶς, ὁ κ. Ἀδαμαντίου, ὁ κ. Κόκκινος, ὁ κ. Δαραλέξης, ὁ κ. Μπαμπούρης, ὁ κ. Κτεναβέας, γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ κυρίαι Μαρίκα Κοτοπούλη καὶ Κυβέλη Θεοδωρίδου, καθὼς καὶ ὁ προχθὲς ἀφιχθεὶς ἐκ Θεσσαλονίκης κ. Α. Χαμουδόπουλος, πρόεδρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ «Ἑνώσεως Συντακτῶν».

Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ἀφίχθη χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐκ Πατρῶν, ὅπου παίζει ἀπὸ ἑβδομάδος μετὰ τοῦ θιάσου της, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν ἀποψινὸν χορὸν καὶ συμμετάσχῃ ὡς μέλος τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ κάθηνται εἰς εἰδικὸν θεωρεῖον.

Ἡ ὅλη κίνησις τοῦ χοροῦ θὰ εἶναι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τελετάρχου κ. Δαραλέξη, καὶ τῶν βοηθῶν διαγγελέων κ.κ. Μπαμπούρη καὶ Κυριακίδη.

Ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἔχει τελείως ἐξασφαλισθῆ, θὰ διατεθῇ δὲ χάριν αὐτῆς καὶ ἀστυνομικὴ δύναμις.

Τὸ θέαμα ἐντὸς τῆς αἰθούσης θὰ εἶναι φαντασμαγορικόν. Οἱ καλύτεροι τῶν καλλιτεχνῶν μας ἔχουν προσφέρει τὴν συνεργασίαν των διὰ τὸν διάκοσμον τοῦ θεάτρου. Τὰ θεωρεῖα καὶ αἱ θέσεις ἔχουν διατεθῇ εἰς τὸν ἐκλεκτότερον Ἀθηναϊκὸν κόσμον. Ἡ ἀποψινὴ συγκέντρωσις θὰ εἶναι ἀληθινὰ μοναδικὴ καὶ ὁ χορὸς τῶν «Καλλιστείων» θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος.

Αἱ σημεριναὶ συναυλίαι

Ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα θὰ εἶναι ἡ σήμερον, 11ην π.μ. διδομένη Β' Λαϊκὴ συναυλία τῆς Ἑλληνικῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας, εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν». Συμμετέχει ὡς σολὶστ ἡ περίφημος Γαλλὶς πιανίστα κ. Μαρσέλλα Μεγέρ.

—Σήμερον ὥραν 11 π.μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» δίδεται ἡ 6η Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου. Ὡς σολὶστ μετέχει ὁ διάσημος τενόρος τῆς Ὄπερα Κωμὶκ τῶν Παρισίων κ. Ρογκατσέφσκυ ὁ ὁποῖος θὰ τραγουδήσῃ τὴν καβατίναν ἀπὸ τὸν Πρίγκηπα Ἰγκόρ τοῦ Μπορoντίν, τὴν Νύχτα Μαΐου τοῦ Ρίμσκυ-Κορσακὸφ καὶ τὴν μεγάλην ἄριαν τοῦ Ὀρφέως τοῦ Γκλούκ καὶ ἄλλας συνθέσεις.

—Ἡ ἀναγγελθεῖσα συναυλία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας δίδεται σήμερον εἰς τὸ «Κεντρικὸν» 6 μ.μ. θὰ τραγουδήσῃ ὁ βαρύτονος κ. Βλυσσίδης τὴν καβατίνα τοῦ Φίγκαρο ἀπὸ τὸν Μπαρμπιέρε καὶ τὴν δύσκολο ταραντέλλα τοῦ Ροσίνι καθὼς καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ τραγούδια. Τὴν ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Ν. Λάβδας.

Ὁ Βορειοηπειρωτικὸς Σύλλογος

Γενομένων τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Βορειοηπειρωτῶν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως αὐτοῦ, ἀνεδείχθησαν διὰ τὸ ἔτος 1930 οἱ κάτωθι: 1) Κων. Σκενδέρης, Πρόεδρος, 2) Χαρίλαος Γούδας, ἀντιπρόεδρος, 3) Σοφοκλῆς Ἐξάρχου, γεν. γραμματεύς, 4) Φώτιος Τζελάτης, ταμίας, 5) Ἀθανάσιος Χριστοκώτης, εἰδ. γραμματεὺς καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Μιχαὴλ Μιχαηλίδης, Πέτρος Πόλιος, Χρῆστος Τσιάτης καὶ Θεόδωρος Πίσσαλας.

Δερματολογικὴ Ἕνωσις

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς Ἑλληνικῆς «δερματολογικῆς καὶ ἀφροδισιολογικῆς Ἑνώσεως», ἐξελέγη τὸ νέον Δ. Συμβούλιον ὡς ἑξῆς: Ἀλιβιζάτος πρόεδρος, Μαντέλλος ἀντιπρόεδρος, Δρακουλίδης γενικὸς γραμματεύς, Λυμπερέας εἰδικὸς γραμματεύς, Σεβαστιανὸς ταμίας καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Καραγκιοζίδης, Βλαχόπουλος, Ζαραφωνίτης καὶ Μαλάμος.

Ρεσιτὰλ πιάνου

Ἀγγέλλεται διὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον, 1 Φεβρουαρίου, τὸ ρεσιτὰλ πιάνου τῆς δίδος Τζίνας Μπαχάουερ. Ἡ δὶς Μπαχάουερ (χρυσοῦν μετάλλιον Ὠδείου Ἀθηνῶν) ἔπαιξε λίαν προσφάτως εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον καταχειροκροτηθεῖσα καὶ ἀποσπάσασα τὰ θερμότατα συγχαρητήρια τῶν ἐκεῖ εἰδικῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς πόλεώς μας θὰ τιμήσῃ εὐχαρίστως τὴν νεαρὰν καὶ ἐκλεκτὴν καλλιτέχνιδα, τῆς ὁποίας θὰ θαυμάσῃ τὸ ἐξαιρετικὸν ταλέντο.

Β' συναυλία «Ἑλληνικῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας»

Σήμερον στὰς 11 π.μ. εἰς τὸ «Κεντρικὸν» Θέατρον δίδεται ἡ β' συναυλία τῆς «Ἑλληνικῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας». Θὰ ἐκτελεσθοῦν ἔργα τοῦ Γκρετρύ, Τορέ, Μπιζέ, Ντελὶμπ κ.λ. ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θεοδ. Σπάθη. Ὡς σολὶστ εὐγενῶς συμπράττει ἡ δνὶς Ἥβη Πανᾶ (πιάνο) εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σεπτιὸρ τοῦ Σαὶν - Σάνς.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν εἰς κομψὸν τόμον τὸ βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ κ. Τ. Μπέζον ὑπὸ τὸν τίτλον «Βοήθει σαυτόν», ἐξετάζον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων πορισμάτων τῆς ψυχολογίας τὴν καθόλου διαμόρφωσιν χαρακτῆρος καὶ τὴν αὐτοδημιουργίαν τοῦ ἀτόμου. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Θέατρα

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. 11 π. μ. Β' Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Ἑλληνικῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας. 6 μ.μ. Συναυλία Μανδολινάτας.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Ἀλίκης). «Εἶνε ἔνοχος ὁ Πάρκερ;»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Στὸ Ζέππελιν», β' σειρά.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π. μ. ἡ 6η Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Δοβιτοῦρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ὁ Μαῦρος εὐνοῦχος».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Κόμης Μοντεχρῆστος» μὲ τὴν Λ. Νταγκομπέρ.
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Τρελλὸς τραγουδιστής» μὲ τὸν Τζόλσον.
ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Φάουστ» μὲ καλλιτέχνας τῆς Ὄπερας τῶν Παρισίων.
ΟΥΦΑ. «Οὐγγρικοὶ ἔρωτες» μὲ τὴν Ρίχτερ.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ ὡραῖος Μπρουμέλ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Γυναίκα καὶ νευρόσπαστο».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Τηλέγραφος θανάτου».
Α.Ο.Δ.Ο. «Γολγοθᾶς γυναικός».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τέμπο Τέμπο».
ΑΡΗΣ. «Ἄσφαλτ».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ταξεῖδι στὴ Σελήνη».
ΗΛΥΣΙΑ. «Γκωσσό».
ΚΟΣΜΟΣ. «Πριγκήπισσα ἱπποδρομίου».
ΛΟΥΞ. «Μπαρτίλος μεγαλοπρεπής».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κατάσκοπος Ὀδησσοῦ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Μυστικὸ χρυσωρυχεῖο».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἐσχάτη προδοσία».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Καρτιὲ Λατέν».

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ συνάντησις τῶν ὁμάδων Σερβίας-Ἑλλάδος

Ἀρθείσης τῆς ἀπαγορευτικῆς διαταγῆς, δίδεται σήμερον ὁ προαγγελθεὶς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος καὶ Σερβίας.

Τὴν Ἑλληνικὴν ὁμάδα ἀπετέλεσαν οἱ ἑξῆς:

Τερματοφύλαξ Γιάμαλης, ὀπισθοφύλακες Κουράντης καὶ Φερλέμης, μέσοι Κωνσταντινίδης, Ν. καὶ Κ. Βικελίδης, κυνηγοὶ Ἀγγελάκης καὶ οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ Γιῶργος, Βασίλης, Κώστας καὶ Λεωνίδας Ἀδριανόπουλοι. Ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος ὁ κ. Γ. Ἀδριανόπουλος καὶ στολὴ τῆς ὁμάδος λευκὸν πανταλόνιον μὲ λευκὴν φανέλλαν φέρουσαν τὸ σῆμα τῆς ἐθνικῆς.

Τὸν ἀγῶνα ἐκλήθησαν νὰ τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, οἱ πρεσβευταὶ τῶν ξένων κρατῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἡ συνάντησις ἄρχεται εἰς τὰς 3 μ.μ. ἀκριβῶς.

—Οἱ ἀγῶνες Θεσσαλονίκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Μακεδονικὸς» ἐνίκησε τὴν Σερβικὴν ὁμάδα «Νὰκ Νοβισὰτ» διὰ τριῶν τερμάτων ἔναντι ἑνός.

Διαλέξεις

Αὔριον τὴν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Χ. Χ. Τζωρτζόπουλος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (Πανεπιστημίου 20), περὶ «ἀναγκαίων τινῶν τροποποιήσεων τοῦ σχεδίου ἑλληνικοῦ ποινικοῦ κώδικος».

Σύλλογος μεσαιωνικῶν γραμμάτων

Σήμερον Κυριακὴν ἡ ΟΒ' συνεδρίασις ἀπὸ ὥρας 10 1)2 ἕως 12 1)2 πρωΐας, ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ. Θέματα: τὸ ἁγιολογικὸν βιβλίον τοῦ βολλανδιστοῦ Ἱππολύτου Δελαί, ὑπὸ Ἐμμ. Παντελάκη· καί: Ὁ μοναχικὸς βίος ἐν τῇ μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἐκκλησίᾳ.

Μία ἐνδιαφέρουσα ἀπογευματινὴ

Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου (Πέμπτην) 6 μ. μ. θὰ δοθῇ εἰς τὸ θέατρον «Τριανὸν» συναυλία ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Γ. Κεφαλλωνίτη. Ὁ κ. Κεφαλλωνίτης θὰ ἐκτελέσῃ συνθέσεις σὲ κιθάρα, μπάντζο καὶ μανδολῖνο τῇ συνοδείᾳ ὀρχήστρας. Διὰ πρώτην φορὰν ἐπίσης εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ ἐμφανισθοῦν Ἕλληνες καλλιτέχναι οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκτελέσουν διάφορα τεμάχια χαβάγιας ἡ ὁποία ἔχει συγκινήσει ὅλον τὸν κόσμον. Ἐπίσης ἡ κ. Κοῦλα Γκιουζέππε θὰ ἐκτελέσῃ διαφόρους χοροὺς τῆς Ζοζεφίνας Μπαίκερ τῇ συνοδείᾳ χαβάγιας.

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Σκέψις

Ὦ σκέψι, ποῦ οἱ πολλοὶ σ' ἐγνώρισαν
βρυσοῦλα δροσοστάλαχτη στὴ γῆ σου,
τὰ μάτια, τὰ δικά μου, σὲ ξεχώρισαν
μέσ' τὴν πηγή σου.

* * *

Τὸ δρόμον σου τὸν 'πλάτυνα κι' ἐχύθηκες
μέσ' τῆς ζωῆς μου ἀνάμεσα τὴ χώρα·
λουλούδια κι' εὐωδιές σου δὲ μ' ἀρνήθηκες
μ' ἔπνιξες δῶρα...

* * *

Στὸ μαγικό σου φλοῖσβο ἐνανουρίστηκα,
μέσ' τοὺς ἀφροὺς σου ἔχει ἡ ψυχή μου
(ταξειδέψει
χίλιες φορές, Θεός, ξαναβαφτίστηκα
σὲ Σένα, ὦ Σκέψι...

* * *

Σ' ἀπόθητο ὅραμα κάθ' εὐτυχία μου 'χάλασα
— Σκυφτὸς ὁ νοῦς ποῦ σ' ἀκολουθοῦσε
(μοναχός του
εἶδε νὰ πέφτῃς καὶ νὰ χάνεσαι στὴ θά-
(λασσα
—βαθειὰ— τοῦ Ἀγνώστου

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΟΥ

Νέα βιβλία

«Ἡ Λαϊκὴ Τέχνη στὴ Ντῆνο», Ἀντ. Σώχου. Πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα μᾶς παρουσιάζει τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐκδοθὲν κατ' αὐτὰς πρωτότυπον καλλιτεχνικὸν ἔργον τοῦ γνωστοῦ γλύπτου καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Α. Σώχου. Τὸ βιβλίον αὐτό, κοσμούμενον ἀπὸ πλῆθος σχέδια καὶ σκίτσα τοῦ ἰδίου τοῦ συγγραφέως, εἶνε ἕνα ἔργον γραμμένο μὲ λεπτὴν καλλιτεχνικὴν καὶ ἠθογραφικὴν παρατήρησιν, ἀποτελεῖ — ἔτσι πρέπει νὰ ποῦμε — μίαν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθινῆς νήσου Τήνου, μὲ τὴν ἱστορίαν της, μὲ τὰς κλιματολογικὰς της συνθήκας, αἱ ὁποῖαι εἶχαν καὶ ἔχουν καὶ ἄμεσον τὴν ἐπίδρασίν των ἐπὶ τῶν κατοίκων της, μὲ τὰ τοπεῖα της, μὲ τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς της ποῦ φανερώνεται καὶ στὰ ἔργα τῆς τέχνης καὶ στὴν οἰκοδομική — τὴν ἁπλῆν ἀλλὰ ἰδιόρρυθμον οἰκοδομικὴν τῶν σπιτιῶν — καὶ στὰς παραδόσεις καὶ στῶν ἐκκλησιῶν τὶς διακοσμήσεις — «ποῦ ὅλα, ὅπως λέγει καὶ ὁ καλλιτέχνης συγγραφεύς, ὅπως παρουσιάζονται, εἶνε ἱκανὰ νὰ μᾶς χαρίζουν καὶ νὰ μᾶς κάνουν νὰ αἰσθανώμεθα μιὰ ἰδιαίτερη καὶ μυστηριώδη γοητεία».

—«Ἡ ὀργὴ τοῦ Δάσους».—Ὁ συνάδελφος κ. Μ. Ροδᾶς ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς εἰς βιβλίον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ γνωστὸν τρίπρακτον κοινωνικὸν δρᾶμα ὅπερ πρὸ ὀλίγων ἐπαίχθη εἰς τὸ θέατρον Μ. Κοτοπούλη. Τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς «τὸ ἀφιερώνει στὸν ἀνθρώπινο πόνο», ἀποτελεῖ ἕνα δυνατὸ φιλολογικὸ μαστίγωμα ἐναντίον ὡρισμένων προλήψεων ποῦ κάνουν σκληρούς, ἐπιφυλακτικούς, ἴσως ἐγκληματίας, τοὺς ἀνθρώπους ποῦ θὰ ἠθέλαμε ὡς κοινωνικὰ στηρίγματα ἀπέναντι τῶν πασχόντων, ἀπέναντι τῶν ἀπὸ κακὴ μοῖρα κτυπημένων, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ἔχουν τὰ δικαιώματά τους εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ τὰ διεκδικήσουν χωρὶς ζημίαν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ὄφελος τῆς ὁλότητος. Ἡ «Ὀργὴ τοῦ Δάσους» εἶνε ἀπὸ τὰ βιβλία ποῦ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους διαβάζονται μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον.

—«Ὁ Ἐκτοπισθείς».—Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκυκλοφόρησε ἕνα νέον βιβλίον τοῦ κ. Στεφ. Τσίντζου, μὲ μίαν σειρὰν ἐξ διηγημάτων πολὺ καλογραμμένων. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ποῦ φέρει τὸν τίτλον τοῦ πρώτου κατὰ σειρὰν διηγήματος περιλαμβάνει καὶ τὰ ἑξῆς ἄλλα: τὸ «Γύρω ἀπ' τὸ πόνο» τὸ «Χορευτὴ τοῦ δρόμου» τὸν «Ἄνθρωπο μὲ τὰ γατιὰ» τὸ «Κουτσάφτες εἶνε;» καὶ τὰ «Παιδιὰ τοῦ ἔρωτα». Ὅλ' αὐτὰ τὰ διηγήματα, γραμμένα μὲ μίαν προσπάθειαν πρωτοτυπίας ἀποτελοῦν μίαν ἐργασίαν κοινωνιστικοῦ περιεχομένου διὰ τὴν ὁποίαν εἶνε ἄξιος πάσης ἐνθαρρύνσεως ὁ ἀκαταπόνητος συγγραφεύς των.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

ΡΗΓΑΣ Γ. ΠΑΝΤΟΣ Δικηγόρος
ΔΩΡΑ Γ. ΚΑΝΙΣΚΕΡΗ
Ἠρραβωνίσθησαν
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ κ. Παναγιώτης Παπαδημητρίου, ἰατρός, καὶ ἡ δεσποινὶς Νίτσα Κολτσιδοπούλου ἐκ Βόλου, ἠρραβωνίσθησαν.

Ἰατροί

—Ο ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΣ, ἰατρὸς ἤρχισε τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ νέον του ἐργαστήριον, γωνία ὁδὸς Λιοσίων καὶ Μάγερ 24, ἐγκατέστησε τὰ νέα τελειότατα μηχανήματά του. Δέχεται 9-12 π. μ. καὶ 3-6 μ. μ. Τηλέφωνον 70-[illegible].

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς - ὀδοντίατρος Μενάνδρου 51. 9—12 καὶ 3—6 μ.μ.

Παρελήφθησαν mousselines, georgettes, dentelles, μουαρέ. Εἰς ὅλα τὰ νεώτερα χρώματα. Καταστήματα
ΣΠ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ & ΧΡ. ΚΟΥΜΗ
Καλαμιώτου 2

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν λατρευτήν μας σύζυγον, μητέρα, θυγατέρα καὶ ἀδελφὴν

ΕΙΡΗΝΗΝ Ι. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

θανοῦσαν ἐν LEYSIN (Ἑλβετίας) ἐκηδεύσαμεν ἐν Λωζάννῃ τὴν 21 τρέχοντος.

Ὁ τεθλιμμένος σύζυγος: Ἰωάννης Κατακουζηνός. Ἡ κόρη: Λήδα Κατακουζηνοῦ. Ἡ μήτηρ: Χρυσάνθη Κουτλίδη. Ὁ ἀδελφός: Εὐριπίδης Κουτλίδης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύ μας πένθος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ μας Θεοδώρου Γ. Μεντζελοπούλου, ἐκφράζομεν τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας.

Αἱ οἰκογένειαι: Μεντζελοπούλου, Καλαφάτη, Καλοπούλου.

Ἡ οἰκογένεια Παναγ. Σ. Ἀϊτάκη θερμῶς εὐχαριστεῖ ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος της ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τῆς λατρευτῆς των μητρὸς καὶ ἀδελφῆς.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀπέθανε πρὸ ἡμερῶν γηραιὰ καὶ σεβαστὴ δέσποινα ἡ Βαρβάρα Μ. Κλάδου, τῆς μεγάλης καὶ γνωστῆς Σμυρναϊκῆς οἰκογενείας μεταστᾶσα, ἡ ὁποία διεκρίνετο διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους καὶ τῆς ψυχῆς της, ὑπῆρξεν ὑποδειγματικὴ Ἑλληνὶς μήτηρ, ἀφήσασα κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τὰς ἀνταξίας αὐτῆς θυγατέρας καὶ εἰς τὴν Σμυρναϊκὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἐπίλεκτον μέλος.

Α. Κ.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Τελευταία προβολὴ τοῦ θαυμασίου ἔργου
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΥΡΟΣΠΑΣΤΟΝ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ
(LA GRANDE VEDETTE)
Καὶ νέα ἐπίκαιρα ΜΕΤΡΟ

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Τὸ μεγαλύτερον ἀδίκημα ποῦ θὰ κάμετε στὸν ἑαυτόν σας εἶνε νὰ χάσετε τὴν σημερινὴν παράστασιν τοῦ παγκοσμίου ἀριστουργήματος
ΤΡΕΛΛΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ὁ Τζῶν Τζίλμπερ καὶ ἡ Ἄλμα Ρούμπενς στὸ πραγματικῶς σατανικὸν δρᾶμα
Η ΜΑΣΚΕΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ
Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ἐκπλήξεων θὰ ἴδητε καὶ ἀκούσετε τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ ἐκφωνοῦντα λόγον ἐν Χάγῃ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ
ΑΚΡΟΠΟΛ-ΠΑΛΑΣ
Τὴν ἐνάτην Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν ὥραν 10 μ. μ.

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
Ι. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΠΟΓΕΥΜΑ—ΒΡΑΔΥ
Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ ΑΛΙΚΗΣ
ΕΙΝΕ ΕΝΟΧΟΣ Ο ΠΑΡΚΕΡ;

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουὰ

95ον

ΑΝΑΓΚΗ ΔΡΑΣΕΩΣ

Ἡ ὡραία κόρη τοῦ νεκροθάπτου καὶ τὰ κρανία ποὺ παρέτασσεν ὁ πατέρας της εἰς τὰ ράφια του, ἐνέπνεαν μελαγχολικὰς σκέψεις εἰς τὸν Βύρωνα. Ἀλλὰ διατί τάχα νὰ συμβαίνῃ τὸ ἀντίθετον, ἀφοῦ ἦτο τόσο μελαγχολικός; Εἶχε ζήσει μίαν τρελλὴν ζωὴν εἰς τὴν Ραβένναν καὶ τώρα εἰς τὴν Βολωνίαν ἤρχισε ν' ἀκολουθῇ τὴν ἰδίαν τακτικήν. Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ αἰσθανθῇ κάποιαν κούρασιν. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐραστοῦ δὲν ἦτο καὶ τόσον ὡραῖον. Ἐὰν ἐπερνοῦσεν ὅλον τὸν καιρόν του «ἁμαρτάνοντας καὶ γλεντῶντας», καθὼς ἔλεγε, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο καθόλου εὐχάριστον.

Ἤρχισε νὰ τὸν κυριεύῃ ἕνα αἴσθημα ποὺ διαρκῶς ἐμεγάλωνεν, ἡ ἐπίγνωσις τῆς ματαιότητος τῆς ζωῆς αὐτῆς. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ κόμησσα Γκουϊτσιόλι δὲν ἦτο διόλου ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν τοῦ Βύρωνος. Ἴσα-ἴσα ἦτο νέα, συμπαθητικὴ καὶ πιστή. Ἀλλ' ὁ ποιητὴς ἤρχισε νὰ καταλαβαίνει, κάπως ἀργὰ δυστυχῶς, ὅτι δὲν ἦτο πρέπον ἕνας ἄνδρας νὰ ἐξοδεύῃ ὅλην του τὴν ζωὴν εἰς τὰ γόνατα μιᾶς γυναίκας καὶ μάλιστα ξένης.... Ὁ Βύρων ἦτο τώρα τριάντα ἑνὸς ἐτῶν. Καὶ τί ἔκαμνεν;... Ἔρωτα;... Τὸ τρίτον ᾆσμα τοῦ «Δὸν Ζουάν»; «Ἀλλοίμονον! ἔγραφεν. Ἤμουν πάντα τεμπέλης καὶ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι θὰ πάρω γρήγορα τὸν κατήφορον πρὸς τὴν παρακμήν, χωρὶς νὰ συλλάβω μιὰ-μιὰ τὶς στιγμὲς μιᾶς τόσον συντόμου ζωῆς...»

Δρᾶσιν... δρᾶσιν... δρᾶσιν ἤθελεν ὁ Βύρων. Ἀλλὰ τί εἴδους δρᾶσιν; Θὰ ἔπρεπε μήπως νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν κίνησιν, ποὺ ἐγίνετο διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου; Ἀσφαλῶς τίποτε ἐνδιαφέρον δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ἡ ὁποία τὸν ἐξώρισε. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ κάμῃ ἕνα τελευταῖον ταξεῖδι εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν.

Ἐμάζευεν ἐπιμελῶς τὰ ἀποκόμματα τῶν ἐφημερίδων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις τῆς Βενεζουέλας ἔκαμνε τὰς προσφοράς της εἰς τοὺς ξένους ποὺ ἤθελαν ἐνδεχομένως νὰ ὑπάγουν ἐκεῖ διὰ νὰ ὑπηρετήσουν. Ὁ Βολιβάρ, ὁ ἀπελευθερωτὴς τοῦ λαοῦ, ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἥρωάς του.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

«Σᾶς βεβαιῶ ὅτι ὁμιλῶ πολὺ σοβαρὰ καὶ ὅτι τὸ σκέπτομαι ἐπὶ πολὺν καιρό, καθὼς θὰ ἴδητε ἀπὸ τὸ μικρὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου ποὺ σᾶς στέλλω... Ἀναχωρῶ μὲ τὴν φυσική μου κόρη Ἀλλέγρα... καὶ θὰ στήσω κάπου τὸ τσαντῆρι μου γιὰ πάντα. Δὲν εἶμαι κουρασμένος ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ἐδῶ πέρα ἕνας ἄνδρας πρέπει νὰ εἶναι ἀναγκαστικῶς ἢ ἐραστὴς ἢ τραγουδιστὴς ντουέττων ἢ γνώστης τοῦ μελοδράματος—ἢ τίποτε. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐσημείωσα μερικὰς προόδους εἰς ὅλες αὐτὲς τὶς τέχνες, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ πῶ ὅτι δὲν αἰσθάνομαι μίαν κατάπτωσιν. Καλύτερα νὰ εἶσαι ἕνας ἀδέξιος καλλιεργητής, ἕνας ἄποικος χωρὶς καμμίαν πεῖραν—καλύτερα νὰ εἶσαι ἕνας κυνηγός, ἢ δὲν ἠξεύρω τί ἄλλο, παρὰ ὁ συνοδὸς μιᾶς γυναίκας, ποὺ τῆς κρατᾷς διαρκῶς τὴν βεντάγια της... Ἀγαπῶ τὶς γυναῖκες—ὁ Θεὸς ἠξεύρει πόσο— ἀλλ' ὅσον περισσότερον μοῦ ἐπιβάλλεται τὸ καθεστώς, ποῦ ἐδημιούργησαν, τόσον χειρότερον μοῦ φαίνεται, κυρίως μετὰ τὴν Τουρκίαν. Ἐκεῖ ἡ πολυγαμία εἶναι τὸ πλεονέκτημα τῶν γυναικῶν. Ὑπῆρξα ἐρωτιδεύς, σύζυγος, ἐραστὴς κοινῶν γυναικῶν καὶ τώρα εἶμαι ὁ ἐκλεκτὸς μιᾶς ἐκλεκτῆς γυναικός. Θεέ μου, τί περίεργον ποὺ εἶναι τὸ αἴσθημα, ποὺ δοκιμάζω.... Ὄχι, θέλω μίαν πατρίδα καὶ ἕνα home, καὶ —ἐὰν εἶναι δυνατὸν—μίαν χώραν ἐλευθέραν. Δὲν εἶμαι ἀκόμη τριάντα δύο ἐτῶν. Ἠμπορῶ συνεπῶς ἀκόμη νὰ γίνω ἕνας χρηστὸς πολίτης, νὰ δημιουργήσω σπίτι, μίαν οἰκογένειαν τόσον καλὴν ἢ καὶ καλυτέραν τῆς πρώτης... Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία εἰς τὴν Εὐρώπην —αὐτὸ εἶναι πλέον ἢ βέβαιον. Εἶναι τὸ πιὸ μεταχειρισμένο κομμάτι τῆς σφαίρας μας.»

Ὁ Χομπχάους, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Μώρρεϋ, ὁ πιστὸς ἐκδότης τοῦ Βύρωνος ἐγνωστοποίησεν ὅλα αὐτὰ τὰ σχέδια, δὲν τὸ ἔπαιρνε καθόλου στὰ σοβαρὰ τὸ ζήτημα. «Ὁ ποιητής μας εἶναι πολὺ καλὸς γιὰ καλλιεργητὴς εἰς τὴν ἀποικίαν... Αὐτὴ εἶναι, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἡ πιὸ τρελλὴ ἀπὸ ὅλες τὶς φαντασιοπληξίες του. Αὐτὸ ἠμπορεῖτε νὰ τοῦ τὸ εἴπητε... Οὔτε βουρτσάκια γιὰ τὰ δόντια, οὔτε Quarterly Revieus. Ὅλα ὅσα ἐπεριφρονοῦσε δηλαδὴ καὶ τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀγαπᾷ.

Ὁ Χομπχάους δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἀγαποῦσε πολὺ τὸν Βύρωνα. Ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου βέβαιον ὅτι τὸν μετεχειρίζετο σὰν ἕνα μικρὸ παιδί. Αὐτὸ ἦτο πράγματι ἐξωφρενικόν.

Διὰ ν' ἀπατήσῃ τὸν ἑαυτό του μὲ ἕνα ὁμοίωμα δράσεως, ὁ Βύρων προσεχώρησεν εἰς τὴν Ρωμαντικὴν Ἑταιρίαν, ἕνα μικρὸν ὅμιλον Ἰταλῶν, φίλων τῆς ἐλευθερίας. Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ παρουσία τοῦ Βύρωνος εἰς τὴν Βολωνίαν, κέντρον δράσεως τῶν μελῶν τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρίας, ἀνησυχοῦσε παραπολὺ τοὺς κατασκόπους τῆς «πατρικῆς κυβερνήσεως» τῶν παπικῶν κρατῶν. Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς τῆς Βολωνίας, ποὺ ἴσως μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης νὰ μὴ εἶχε πολλὰς ἀσχολίας, εὑρέθη ἔξαφνα πρὸ μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία τοῦ ἐπέβαλλε νὰ ἔχῃ τὰ μάτια του τέσσερα. Καθημερινῶς ἔφευγαν τώρα μακροσκελεῖς ἐκθέσεις του πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν τῆς Ρώμης. Ἀκόμη καὶ ἡ παράξενη φιλία τοῦ κόμητος Γκουϊτσιόλι μὲ τὸν λόρδον Βύρωνα ἀνησυχοῦσεν ἰδιαιτέρως τὸν κ. διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας. «Τὸ πρόσωπον αὐτό, ἔγραφε, δὲν εἶναι καθόλου ἄγνωστον ὡς ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων. Ἐπίσης εἶναι πολὺ γνωστὸν διὰ τὰς φιλελευθέρας ἀντιλήψεις του καὶ τὴν μεγάλην περιουσίαν του, τὰ δύο τελευταῖα σημεῖα εἶναι εὐνόητον ὅτι τὸν καθιστοῦν περισσότερον ἐπικίνδυνον.»

Οἱ μυστικοὶ τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως ἀνέφερον: «Οὐδέποτε σχεδὸν ἐγκαταλείπει τὸ σπίτι του καὶ γράφει διαρκῶς.» Ἕνας μάλιστα ἐξ αὐτῶν προσέθετεν: «Ἐὰν νομίζετε ὅτι ἡ μόνη του ἀσχολία εἶναι νὰ κατασκευάζῃ κέρατα διὰ τὸν κόμητα Γκουϊτσιόλι, ἀπατᾶσθε πολύ. Εἶναι ἔκλυτος καὶ ἀνήθικος εἰς τὸν ὕψιστον βαθμόν, ἀλλ' εἰς τὴν πολιτικὴν εἶναι σταθερώτατος καὶ ἐμμένει εἰς τὰς πεποιθήσεις του.»

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ Αὐγούστου οἱ Γκουϊτσιόλι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Βολωνίαν καὶ τὸν ἄφησαν μόνον μὲ τὴν Ἀλλέγρα του δι' ὀλίγας ἡμέρας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας των ὁ Βύρων ὑπελόγισε καλύτερα τὰ πράγματα καὶ ᾐσθάνθη μεγαλυτέραν ἀπογοήτευσιν διὰ τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς του. Ἐπῆγε νὰ περιπλανηθῇ κάτω εἰς τὸν κῆπον. Ἦτο περίλυπος ἕως θανάτου. Ἐπάνω εἰς ἕνα μαρμαρένιο τραπέζι τοῦ κήπου εὗρε τὴν «Κορίννα» τῆς κυρίας Στάελ καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ βιβλίου:

«Ἀγαπημένη μου Τερέζα, ἐδιάβασα τὸ βιβλίον αὐτὸ εἰς τὸν κῆπον σου. Ἐσεῖς ἐλείπατε, ἀγάπη μου. Ἐὰν εἴσαστε ἐδῶ, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ τὸ διαβάσω. Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπημένα σας, ἡ δὲ συγγραφεύς του ὑπῆρξε φίλη μου. Ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐννοήσετε τὰς ἀγγλικὰς αὐτὰς φράσεις μου, καθὼς καὶ ἄλλοι δὲν θὰ τὰς ἐννοήσουν —καὶ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον δὲν τὰς συναρμολογῶ εἰς τὴν ἰταλικήν, τὴν ὁποίαν ἐλάχιστα γνωρίζω. Ἀλλὰ θὰ ἀναγνωρίσετε τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἀνθρώπου, ποὺ σᾶς ἠγάπησε περιπαθῶς καὶ θὰ μαντεύσετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, σκυμμένος ἐπάνω εἰς ἕνα βιβλίον, ποὺ σᾶς ἀνῆκε, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σκέπτεται τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον διὰ τὸν ἔρωτα. Εἰς τὴν λέξιν αὐτήν, ποὺ εἶναι τόσον ὡραία εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, ἀλλ' ἀκόμη ὡραιοτέρα εἰς τὴν ἰδικήν σας — Amor mio—κλείνεται σήμερα ὅλη ἡ ὕπαρξίς μου καὶ θὰ μείνῃ κλειδωμένη γιὰ πάντα. Σήμερον αἰσθάνομαι ὅτι ζῶ καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσω νὰ ὑπάρχω μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἱκανοποιῶ κάθε ἐπιθυμίαν σας. Τὸ πεπρωμένον μου βρίσκεται στὰ χέρια σας καὶ εἶσθε μιὰ γυναῖκα καὶ εἶσθε μόλις δεκαεπτὰ ἐτῶν καὶ δὲν εἶναι οὔτε δύο χρόνια ποὺ ἐγκατελείψατε τὸ μοναστῆρι. Θὰ ἤθελα μέσα ἀπὸ ὅλην μου τὴν καρδιὰ νὰ ἐμένατε ἀκόμη ἐκεῖ —ἢ τοὐλάχιστον νὰ μὴ σᾶς συναντοῦσα ποτὲ μετὰ τὸν γάμον σας... Ἀλλὰ τώρα εἶναι πλέον πολὺ ἀργά. Σᾶς ἀγαπῶ καὶ μὲ ἀγαπᾶτε —τοὐλάχιστον ἔτσι λέτε καὶ κάμετε ὡσὰν νὰ μὲ ἀγαποῦσατε σ' ἀλήθεια, κάτι ποὺ εἶναι γιὰ μένα μιὰ μεγάλη παρηγορία. Ὅσο γιὰ μένα, σᾶς ἀγαπῶ καὶ κάτι περισσότερο ἀκόμη, σᾶς ἀγαπῶ καὶ θὰ σᾶς ἀγαπῶ πάντα. Καμμιὰ φορὰ νὰ μὲ θυμᾶσθε, ὅταν αἱ Ἄλπεις καὶ ὁ ὠκεανὸς θὰ μᾶς χωρίζουν—κάτι ποὺ δὲν θὰ συμβῇ ποτὲ ἐὰν τὸ θελήσετε.»

Ἡ Τερέζα ἔλειπε τρεῖς μόνον ἡμέρας. Καὶ ὅμως τὸ μικρὸν αὐτὸ διάστημα ἤρκεσε νὰ κάμῃ τὸν ἥρωά μας περιπαθῆ κατὰ τὸν τρόπον τῆς Καρολίνας Λάμπ.

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΓΕΙΑ
VILLA SOLARIA
ΝΤΑΒΟΣ ΝΤΟΡΦ ΕΛΒΕΤΙΑΣ
Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ Ἑλληνικὸν θεραπευτήριον. Ὕψος 1560 μ. Θέσις προνομιοῦχος. Μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα ἑξαώροφον συγκοινωνοῦν δι' ἀναβατῆρος. Ἠλεκτροφωτισμός. Κεντρικὴ θέρμανσις. Ἐγκαταστάσεις τηλεφώνων εἰς ὅλους τοὺς ὀρόφους. Αἴθουσα μουσικῆς. Ραδιόφωνον. Ἄρτιον νοσοκομειακὸν προσωπικόν. Κουζίνα Ἑλληνική. Τιμαὶ οἰκονομικώταται ἀπὸ 175-225 δραχ. ἡμερησίως. Ζητήσατε κανονισμοὺς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐν Ἑλλάδι παθολόγους ἰατρούς. Διὰ πλείονα: πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ θεραπευτήριον. Ταχυδρομικὴ Δ)σις Maison de Santé «HYGIA» Davos-Dorf Suisse ἢ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπον κ. Α. ZWAHLEN, ὁδὸς Πρατιτέλους 32 Τηλ. Δ)σις Hygia Davos-Dorf
ΑΝΑΤΟΛΗ

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΛΕΥΚΑ ΚΑΙ ΕΠΑΡΓΥΡΩΜΕΝΑ
ΤΖΑΜΙΑ ΗΜΙΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΙΑΜΑΝΤΕ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
Π. Β. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 6

Τέχνη καὶ φύσις

Ἕνα ὡραιότατον χιονισμένον τοπεῖον τῶν Ἑλβετικῶν Ἄλπεων ποῦ μοιάζει ὡς νὰ ἔγινεν ἀπὸ χέρι καλλιτέχνου, ἐνῷ διεμορφώθη τυχαίως ἀπὸ τὴν φύσιν.

Χειμωνιάτικα παιγνίδια

Ἀγγλίδες Μὶς ἀντεπεξερχόμεναι κατὰ τοῦ ψύχους διὰ γυμνοπαιδιῶν.

Ἡ ναυτικὴ Διάσκεψις

Εἰς τὴν βασιλικὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων ἐργάται τοποθετοῦν συσκευὴν ραδιοφώνου μὲ τὸ ὁποῖον μετεδόθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας κηρύσσοντος τὴν ἔναρξιν τῆς ναυτικῆς Διασκέψεως.

Αἱ ἐξομολογήσεις τῶν

Μὲ τὸν κ. Πέτρον Ρουσσὲλ

(Διευθυντὴν τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς)

διὰ τὸν τύπον τῆς ὡραιοτέρας ἑλληνίδος

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

Καλλιστεῖα. Σήμερον εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ὡραιοτέρας Ἑλληνίδος. Θὰ εἶνε ὅμως πράγματι ἡ ὡραιοτέρα; Καὶ ποῖος εἶνε ὁ τύπος τῆς ἑλληνικῆς καλλονῆς; Ἂν κρίνῃ ὁ καθένας μας μὲ τὴν αἰσθητικήν του, οἱ τύποι τῶν καλλονῶν εἶνε ὅσαι καὶ αἱ αἰσθητικαί μας. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἂν ἐπρόκειτο νὰ μᾶς ξεχωρίσῃ μίαν καλλονὴν θὰ τοῦ ἀντετάσσαμεν μίαν ἄλλην μὲ τὴν ὁποίαν ἄλλως τε δὲν θὰ ἦτο ἀπίθανον ὅτι κάποτε ἐχαριεντίσθη ὁ Ἴδιος, μετημφιεσμένος εἴτε εἰς κύκνον εἴτε εἰς ταῦρον. Ἕνας τύπος καλλονῆς δὲν ἠμπορεῖ κατ' οὐσίαν νὰ ὑπάρξῃ. Ὑπάρχει ἕνας συνδυασμὸς ὡραιοτήτων ποῦ καταλήγει εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἐξιδανικευμένης ὑπάρξεως. «Ἕνα σύνολον» ὅπως ἐσυνηθίσαμε νὰ λέμε. Ἐκεῖνο ποῦ νομίζομεν ὅτι εἶνε τύπος ἑλληνικός, δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀκριβές. Καὶ εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι κάθε φορὰ ποῦ προσδίδομεν σὲ μιὰ γυναῖκα τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτόν, τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἀδικοῦμεν ὅλην τὴν σωματικὴν διάπλασιν καὶ ὑποτασσόμεθα πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἐντύπωσι τῆς κεφαλικῆς ἐκφράσεως. Καὶ αὐτὴ ὅμως ἡ ἔκφρασις ἔχει τόσους τύπους εἰς τὴν ἀρχαία μας Τέχνη, ποῦ εἶνε δύσκολο νὰ τοὺς σβύσῃ κανεὶς ὅλους καὶ νὰ πάρῃ τὸν ἕνα μόνον καὶ ὡς πρότυπον καὶ ὡς ὑπόδειγμα. Ποῖος εἶνε λοιπὸν ὁ χαρακτηριστικώτερος τύπος τῆς ὡραίας κόρης τῆς φυλῆς μας;

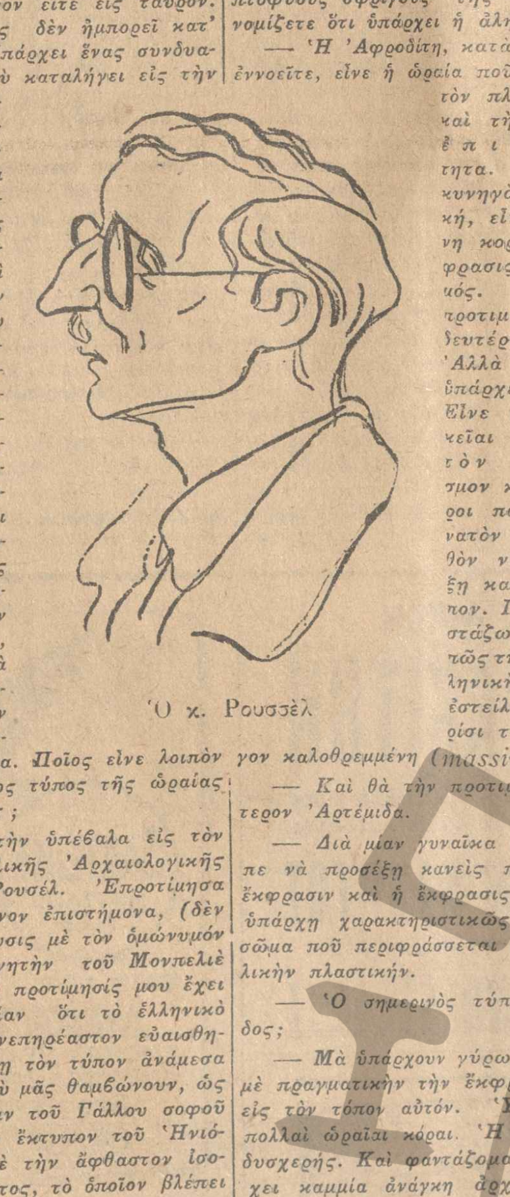

Ὁ κ. Ρουσσὲλ

Τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ὑπέβαλα εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Πέτρον Ρουσέλ. Ἐπροτίμησα τὸν διακεκριμένον ξένον ἐπιστήμονα, (δὲν πρέπει νὰ γίνῃ σύγχυσις μὲ τὸν ὁμώνυμόν του ἑλληνιστὴν καθηγητὴν τοῦ Μονπελιὲ τῆς Γαλλίας) καὶ ἡ προτίμησίς μου ἔχει αὐτὴν τὴν δικαιολογίαν ὅτι τὸ ἑλληνικὸ μάτι δὲν ἔχει τὴν ἀνεπηρέαστον εὐαισθησίαν, διὰ νὰ ξεχωρίσῃ τὸν τύπον ἀνάμεσα εἰς τὰ τόσα ὡραῖα ποῦ μᾶς θαμβώνουν, ὡς ἀπογόνους. Τὴν θύραν τοῦ Γάλλου σοφοῦ φυλάσσει τὸ γύψινον ἔκτυπον τοῦ Ἡνιόχου τῶν Δελφῶν, μὲ τὴν ἄφθαστον ἰσοζύγισιν ἐπὶ τοῦ ἅρματος, τὸ ὁποῖον βλέπει ἀκέραιον ἡ φαντασία τοῦ θεατοῦ.

Τὸν κ. Ρουσέλ ὅσον καὶ ἂν τὸν καταλαμβάνῃ ἀπρόοπτα ἡ ἐπίκαιρος περιέργειά μας, δὲν τὸν ἐκπλήσσει ἡ ἀνησυχία μας διὰ τὸν τύπον τῆς ὡραιοτέρας Ἑλληνίδος. Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ στοιχεῖον τῶν μελετῶν του, τὰς ὁποίας συμπληρώνει ὁ εὐαισθητότερος παρισιανισμός.

—Θέλετε τὸν τύπον τῆς ὡραίας Ἑλληνίδος, μοῦ λέγει ὁ κ. Ρουσέλ, μὰ τέτοιος τύπος δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτος. Ὁ θεωρούμενος ὡς τοιοῦτος μὲ τὴν ὀρθὴν μύτην ποῦ κατέρχεται εὐθὺς ἀπὸ τὸ μέτωπον, δίδει τὴν προβατίσιαν ἐκείνην γραμμὴν ποῦ δὲν εἶνε ἡ συγκινητικώτερη. Εἶνε ὁ τύπος τῆς Φειδιακῆς τέχνης, τοῦ πέμπτου αἰῶνος, χωρὶς καμμίαν ἔκφρασιν, καὶ χωρὶς καμμίαν συγκίνησιν ψυχικήν. Εἶνε ὁ τύπος τῆς πλαστικῆς ἐποχῆς, ὅπου ὁ ἐσωτερικὸς παλμὸς παρεμερίζετο. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν μᾶλλον ἀρρενωπή. Ὅταν βλέπῃ κανεὶς τὰ σώματα τῶν γυναικῶν τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται περὶ ἀθλητῶν γυναικοποιημένων. Ὁ ὄγκος κυριαρχεῖ, διότι ἐπικρατεῖ ἡ πλαστικὴ ἐντύπωσις. Τὰ κεφάλια γίνονται μικρότερα διὰ νὰ ἐπιβληθῇ περισσότερον ὁ ὄγκος τοῦ σώματος. Νὰ ἕνας τύπος γυναικός, μιᾶς ἀπὸ τὰς καλυτέρας ἐποχῆς τῆς ἑλληνικῆς Τέχνης. Τὸν ἀμέσως κατόπιν αἰῶνα, ὁ Σκόπας καὶ ὁ Πραξιτέλης παρεμέρισαν τὸν ὄγκον καὶ ἔδωσαν τὴν ἔκφρασιν. Ἡ καινοτομία συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ παρουσιασθοῦν τὰ σώματα, γυμνὰ καὶ περισσότερον ἀνατεταμένα. Ἐδόθη ἡ κίνησις καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ζωτικότης. Εἰς τὸ πρόσωπον ἐδόθη ἡ ἔκφρασις, κάτι ποῦ ἡμήνευε τὴν ψυχικὴν διάθεσιν, καὶ τὸ αἴσθημα.

—Ἡ ζωή.

—Ἀκριβῶς, ἐδόθη ἡ ζωὴ εἰς τὴν Τέχνην, διὰ τῆς ἐκφράσεως. Δὲν πιστεύω νὰ εἶνε ἀκριβῶς ὁ τύπος τῆς ὡραίας μὲ τὴν ψυχράν της καὶ χωρὶς κανὲν αἴσθημα ἀκινησίαν της. Ἡ ἔκφρασις εἶνε ἕνα στοιχεῖον σοβαρώτατον διὰ τὴν γυναικείαν ὡραιότητα. Ἠμπορεῖ μία γυναῖκα νὰ ἔχῃ ἀρτίαν τὴν κατατομὴν καὶ ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ μάλιστα τὴν ἐπιζητουμένην προβατίσιαν γραμμὴν τοῦ προσώπου, ἐὰν ἡ ὡραιότης της εἶνε ἀσυγκίνητος, δὲν πρόκειται περὶ καλλονῆς.

—Εἰς τὴν αἰσθητικὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς καλλονῆς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ λεπτοφυοῦς σφρίγους τῆς Ἀρτέμιδος, ποῦ νομίζετε ὅτι ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια;

— Ἡ Ἀφροδίτη, κατὰ τὸν τύπον ποῦ ἐννοεῖτε, εἶνε ἡ ὡραία ποῦ σᾶς ἔλεγα, μὲ τὸν πλαστικὸν ὄγκον καὶ τὴν ἀνέκφραστον ἐπιβλητικότητα. Ἡ Ἄρτεμις, κυνηγὸς καὶ ἀθλητική, εἶνε ἡ ἀνατεταμένη κορμοστασιά, ἡ ἔκφρασις καὶ ὁ παλμός. Θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμήσῃ κανεὶς τὴν δευτέραν καλλονήν. Ἀλλὰ σᾶς εἶπα. Δὲν ὑπάρχει ἕνας τύπος. Εἶνε τόσαι αἱ γυναικεῖαι ὡραιότητες εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον καὶ τόσον διάφοροι ποῦ δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ τὰς περιφράσῃ κανεὶς εἰς ἕνα τύπον. Πάντως δὲν διστάζω νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς τὴν περυσινὴν ἑλληνικὴν καλλονὴν ποῦ ἐστείλατε εἰς τὸ Παρίσι τὴν εὑρῆκα ὀλίγον καλοθρεμμένη (massive).

— Καὶ θὰ τὴν προτιμούσατε περισσότερον Ἀρτέμιδα.

— Διὰ μίαν γυναῖκα ὡραίαν θὰ ἔπρεπε νὰ προσέξῃ κανεὶς περισσότερον τὴν ἔκφρασιν καὶ ἡ ἔκφρασις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ χαρακτηριστικῶς ὡραία εἰς ἕνα σῶμα ποῦ περιφράσσεται ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν πλαστικήν.

— Ὁ σημερινὸς τύπος τῆς Ἑλληνίδος;

— Μὰ ὑπάρχουν γύρω μας τόσαι κόραι μὲ πραγματικὴν τὴν ἔκφρασιν, ἰδιάζουσαν εἰς τὸν τύπον αὐτόν. Ὑπάρχουν πολλαί, πολλαὶ ὡραῖαι κόραι. Ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶνε δυσχερής. Καὶ φαντάζομαι πῶς δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνάγκη ἀρχαιολογικῶν γνώσεων. Χρειάζεται αἰσθητικὸ γοῦστο. Αἱ Ἑλληνίδες σήμερον ἔχουν πολλοὺς τύπους ἐκφραστικοὺς καὶ ὡραίους, ἔστω καὶ ὅταν δὲν ἔχουν τὴν προβατίσιαν κατατομήν.

Οἱ κριταὶ ποῦ θὰ μᾶς δώσουν ἀπόψε ἕνα τύπον ἑλληνικῆς καλλονῆς παρακαλοῦνται νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὡραιοτέρα Ἑλληνὶς ἠμπορεῖ νὰ μὴν ἔχῃ ὀρθίαν τὴν μύτην καὶ στρογγυλεμένους τοὺς γοφούς. Θὰ εἶνε καὶ ἔτσι μία Ἑλληνικὴ καλλονή, ἀδιάφορον ἐὰν θιγῇ ἡ αἰσθησιακὴ ἔμπνευσις τῶν ἡλιοψημένων ἀρρενωπῶν μας συμπολιτῶν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΑΦΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΦΑΡΜΟΓΗ
ΚΟΣΤΟΥΜΙ 1200
ΣΜΟΚΙΝ 1800
ΠΑΛΤΟ 950
ΣΤΑΔΙΟΥ 16
ΑΔΕΡΦΟΙ [illegible]

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γραφεῖον συναλλαγῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ», ὁδὸς Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου).

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΕΝΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Προχτές, στὸ θέατρο Κοτοπούλη, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισή του ὁ «Θίασος Ἀλίκης» μ' ἕνα ἔργο ἀμερικάνικο: «Εἶναι ἔνοχος ὁ Πάρκερ;» τοῦ Ἔλμερ Ράϊς. Ὁ συγγραφεὺς εἶναι εὔφημος ἀκουστός, ἀλλὰ τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν ἐδικαιολόγησε τὴ φήμη του. Ἀνήκει στὸ εἶδος τῶν «ἀστυνομικῶν», κ' ἡ ὅλη πλοκή του βασίζεται, ὅπως τὸ δείχνει κι' ὁ τίτλος του, στὴν ἀποκατάσταση ἑνὸς κατηγορουμένου, κατὰ τὴν ὥρα τῆς δίκης του. Τὸ δρᾶμα διαιρεῖται σὲ δέκα εἰκόνες, κατὰ σύστημα ἐντελῶς κινηματογραφικό. Τὸ περίφημο: «δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας» τοῦ ἀριστοτελείου ὁρισμοῦ τῆς τραγῳδίας, μετεφράσθη ἐδῶ κατ' ἀμερικάνικον ἀληθινὰ τρόπον: ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διηγηθῇ ἕνας μάρτυς τὰ γεγονότα ποὺ γνωρίζει, ἡ σκηνὴ μετεβάλλετο, καὶ μᾶς παρείχετο ἡ πραγματικὴ ἀπεικόνισις των ἀντὶ τῆς ἀφηγηματικῆς των ἐκθέσεως. Μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, τὸ θέατρο γίνεται κινηματογράφος, κι' ὁ Ἀριστοτέλης... τραβᾷ τὰ μαλλιά του. Γιατὶ ἂν αὐτὴ ἦταν ἡ ἔννοια τῆς θεατρικῆς «δράσεως», τότε ὅλοι οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἐξάγγελοι τῶν ἀρχαίων τραγῳδιῶν ἔπρεπε νὰ πᾶν αὐθωρεὶ νὰ πνιγοῦν. Τὸ περίεργο εἶναι ἐν τούτοις ὅτι τὸ κοινό, μὲ κάποιο ἄδολο αἴσθημα τῶν δραματικῶν ἀπαιτήσεων ποὺ διαφυλάττει στὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς του, διαφωνοῦσε πρὸς τὴν ἀμερικάνικην αὐτὴν πρακτικότητα. Ὅταν ἡ ἀρχομένη διήγησις διεκόπτετο ἔξαφνα γιὰ νὰ συνεχισθῇ ὡς δρᾶσις, τὸ κοινό, ποὺ ἤθελε νὰ τὴν ἀκούσῃ καὶ νὰ παρακολουθήσῃ ἀκολουθῶν τὴν ἐπίδρασή της ἐπὶ τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἐνόχων, δυσανασχετοῦσε. Γιατὶ μὲ τὸ ἄδολο αἴσθημά του ἐνοιωθε πῶς ἡ δρᾶσις, ἡ δρᾶσις ἡ δραματική, ἔγκειται ἐπὶ τοῦ προκειμένου στὴ διαδικασία, πῶς οἱ διάφορες μαρτυρίες ἢ ἀποκαλύψεις ἀξίαν ἔχουν μόνον ἐφόσον παρέχουν μεγαλύτερη βαρύτητα στὴ μεγάλη «scène à faire», στὴν ὁριστικὴν ἀντιπαράσταση τῆς ἀθωότητος καὶ τῆς ἐνοχῆς. Τὸ πραγματικὸ δρᾶμα —ἂν ἐπρόκειτο περὶ δράματος— ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐκεῖ, στὸ δικαστήριο, μπροστὰ στὸ κοινὸν τῆς δίκης. Ἐνῷ τώρα, ἡ εἰκονικὴ παράστασις τῶν μαρτυρικῶν ἀφηγήσεων, ὅσο κι' ἂν παρέχεται ὡς ἄμεση δραματικὴ πραγματικότης, εἶναι κατ' οὐσία «ἀπαγγελία», διήγησις καὶ τίποτε ἄλλο. Ὁ θεατὴς δυσανασχετεῖ, γιατὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς δραματικῆς στιγμῆς, ποὺ τὴν ἔχει διαισθανθῆ, διαρκῶς ἀναβάλλεται, δυσανασχετεῖ, γιατὶ νοιώθει πῶς ὅλες αὐτὲς οἱ εἰκόνες καὶ παραστάσεις περασμένων συμβάντων παρακωλύουν τὸ δραματικὸ «ρεῦμα», κ' ἐνῷ δὲν ἀποκτοῦν ἀφ' ἑνὸς δραματικὸ ἐνδιαφέρον οἱ ἴδιες —δεδομένου ὅτι δὲν ἔχουν τὴ σημασία καὶ τὴν ὡμὴ ἀξία τοῦ ἀμέσως τελουμένου, τῆς «δράσεως», ἀλλὰ τὴ μαλακότητα τοῦ παρῳχημένου, τοῦ ἱστορουμένου, τῆς «ἀπαγγελίας»—, καταστρέφουν ἀφ' ἑτέρου σιγὰ-σιγὰ τὴν ὁρμὴ καὶ τὴ δύναμη τῆς τελικῆς καθάρσεως. Ὅταν στὸ τέλος ἀποκαθίσταται ὁ κατηγορούμενος, δὲν ἔχει πιὰ κανεὶς διάθεση νὰ χαρῇ.

Στάθηκα ἴσως περισσότερο ἀπ' ὅ,τι πρέπει στὴν ἀνάλυση στοιχειωδῶν δραματικῶν σφαλμάτων ἑνὸς ἔργου, ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰν ἐσωτερικὴν ἀξία. Ὡστόσο, ἐπειδὴ εἶναι γραμμένο μόνο γιὰ τὸ «πολὺ κοινόν», μόνο γιὰ νὰ κάμῃ ἡ ὑπόθεσις «καρριέρα», νόμισα πῶς ἡ ὑπόδειξις τῆς οὐσιαστικῆς ἀντιθεατρικότητός του, βοηθεῖ νὰ ξεκαθαρίσουμε κάπως στὸ νοῦ μας τὴν ἔννοια τοῦ δράματος. Ἴδιως μᾶς ὠθεῖ πρὸς τοῦτο ἡ «κινηματογραφικότης» τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἡ χρησιμοποίησις τεχνασμάτων, ποὺ ὥς τώρα εἶχαν κινηματογραφικὴν ἀποκλειστικότητα. Ἡ πραγματικὴ ἀποτυχία τους στὸ θέατρο, ποὺ τὴν ἀντιλαμβάνεται καθαρὰ ὁποῖος εἶτε συνειδητά, εἶτε ἀσυναίσθητα νοιώθει τὸν νόμο τῆς δραματικῆς τέχνης, μᾶς φανερώνει πρὸς τούτοις, ὅτι τὸ γνήσιο θέατρο δὲν ἔχει οὔτε νὰ φοβηθῇ, οὔτε νὰ ἐπηρεασθῇ καθόλου ἀπὸ τὴν τέχνη τῆς ὀθόνης. Γιατὶ ὁ κινηματογράφος δὲν βρίσκεται, παρὰ σὲ ὅλως ἐξωτερικὴ σχέση πρὸς τὸ θέατρο. Ὁ κινηματογράφος δὲν συγγενεύει μὲ τὸ θέατρο, ἀλλὰ μὲ τὸ διήγημα καὶ μὲ τὸ μυθιστόρημα. Τὰ ἔργα του εἶναι εἰκονογραφημένα «ἱστορήματα», παραστατικὲς ἀφηγήσεις. Ἕνα δραματικὸ ἔργο πρέπει νὰ «μυθιστοριματοποιηθῇ» γιὰ νὰ προβληθῇ στὴν ὀθόνη. Ἡ ὠμή, ζωντανὴ σύγκρουσις ἀνθρώπων ἐμφανιζομένων ὁλοκληρωτικὰ σ' ὅλη τὴν ἠθικὴ καὶ τὴ φυσική τους ὑπόσταση, ἡ «μίμησις πράξεως» τοῦ ἀριστοτελείου ὁρισμοῦ, εἶναι ἀνέφικτη στὴν ὀθόνη, εἴτε τὸ ἔργο εἶναι ἠχητικό, εἴτε ὄχι. Ὁ ζωντανὸς σπαραγμός, ἡ φυσικὴ βαρύτης τῆς χαρᾶς, τοῦ πόνου, ὁ ὄγκος τοῦ ἀμέσου ἀνθρωπίνου λόγου, δὲν ἀναδίδονται ποτὲ ἀπὸ σκιές. Ὁ κινηματογράφος ἔχει πάντα τὴ μαλακότητα τῆς ἀφηγήσεως, τῆς ἱστορίας. Κι' ἂν θέλετε νὰ βρῆτε τὸ μυστικὸ τῆς γίκης του ἀπέναντι τοῦ θεάτρου, ἀναλύσετε τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους, τὴ σημερινὴ κοινωνία, τὸ σημερινὸ κοινόν, ἀντὶ νὰ γυρεύετε ἐλλείψεις στὴ σκηνικὴ ἐμφάνιση τοῦ δράματος. Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος δὲν ἔχει σκηνικὴ δύναμη ἀρκετὴ γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ χαίρεται «μιμήσεις πράξεων». Δὲν ἔχει νεῦρα γιὰ τραγῳδία, —τοὐλάχιστον στὴν κατακοπη καὶ γερασμένη Εὐρώπη. Δὲν ἔχει ἀντοχὴ γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἄμεσα μιὰ τραγικὴ μοῖρα. Θέλει νὰ τὰ μαθαίνῃ αὐτὰ «ἐξ ἀφηγήσεως», θέλει τὸ στόμωμα τῆς ὀξείας λύπης, θέλει τὴ μαλακότητα τοῦ «ἱστορημένου». Γιὰ τοῦτο ἀγκαλιάζει τὸν κινηματογράφο μὲ χαρά. Τὸν ξαλαφρώνει ἀπ' τὸ βάρος τοῦ θεάτρου.

* * *

Ὁ «Θίασος Ἀλίκης», μολονότι οἱ περισσότεροι ἠθοποιοὶ ἦσαν ἀμελέτητοι, δὲν ἔκαμε συνολικὰ κακὴν ἐντύπωση. Ἡ Ἀλίκη ἔπαιξε πολὺ καλά. Τῆς λείπει ἡ ἄρθρωσις, τῆς λείπει κ' ἡ τραγικὴ φωνή. Ἔχει ὅμως καὶ διαθέτει πάντα ἀξιόλογα προσόντα ἐμφανίσεως. Ἴδιως κλαίει καλὰ καὶ συγκινητικά. Πρᾶγμα, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ καταφέρῃ αἰφνης ὁ κ. Μουσούρης, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐξακολουθεῖ νὰ τραγουδᾷ ἄφθονα καὶ νὰ τελειώνῃ μ' ἐρωτηματικὰ ὅλες τὶς φράσεις του. Περίφημα ἔπαιξε ἡ μικρὴ Μαρ. Καλουτᾶ τὸ ρόλο ἑνὸς κοριτσιοῦ ἐννιὰ χρονῶν. Ἔχει αὐτὸ τὸ παιδὶ μέσα του καλλιτεχνικὴ φωτιά, κι' εἶναι κρῖμα ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦν σ' ἐπιθεωρήσεις καὶ σὲ θιάσους ποικιλιῶν. Θάπρεπε κάτι νὰ γίνῃ, γιὰ νὰ σωθῇ ἀπ' τὴ βιοπάλη. Πολὺ καλοὶ ἐπίσης οἱ κ. κ. Γ. Πλούτης, Ἀγ. Χρυσομάλλης, Δ. Δούης.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Γαλλικὴ λογοτεχνία

Τὸ Φῶς

Διήγημα τοῦ Ἐμὶλ Ζολαρὶ

Ἡ Τζίνα Λομπρόζο, ἡ σοφὴ Ἰταλὶς ἰατρὸς καὶ λεπτὴ φιλόσοφος, γράφει σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα της, περίπου τὰ ἑξῆς: «Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἀναστάτωσι ποῦ προξενεῖ στὴν ψυχὴ μιᾶς νέας ἡ πρώτη ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις ποῦ τῆς κάνουν...» Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε μέσα στὸ εἶναι τῆς Κλαίρης, παριζιάνας ἐργάτιδος, ὅταν ὁ Κλῶντ, ὁ σκαλιστής, τῆς εἶπεν ἕνα βράδυ πῶς τὴν ἀγαποῦσε καὶ πῶς ἤθελε νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα του.

Αὐτὴ ἔγινε μέσα στὸ θόρυβο καὶ τὶς ἐξατμίσεις τῶν αὐτοκινήτων στὸ μπράτσο ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου, ἐπιμέναν στὰ περάσματα τῶν δρόμων, νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ δίοδος ἀπὸ τὴ ράβδο τοῦ ἀστυφύλακος. Ἔπειτα ξανάρχιζαν τὸ ἀργὸ περπάτημά τους ἀγκαλιασμένοι ὅταν μποροῦσαν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἑνὸς κομματιοῦ ἡμίφωτος, μὲ ὕφος φρόνιμο, ἀπεναντίας, ὅταν οἱ ἠλεκτρικοὶ λαμπτῆρες τοὺς ἐπλημμύριζαν μὲ φῶς.

Σ' ἕναν δρόμο σχεδὸν ἔρημο, ὁ Κλῶντ ἐζήτησε παρακλητικὰ ἕνα φιλὶ καὶ ἡ Κλαίρη δὲν μπόρεσε νὰ τὸ ἀρνηθῇ...

Ἐξαίσιες ὧρες, ὧρες συγκινητικὲς καὶ ἀπαράμιλλες, ὅπου ἡ καρδιὰ τῆς νέας εἶναι μοιρασμένη ἀνάμεσα στὴν εὐτυχία ὅτι ἀγαπιέται ἐπὶ τέλους καὶ στὸ φόβο τῶν ἐπιπλήξεων ποῦ θὰ τῆς ἀπηύθυναν ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα της ἂν ἤξεραν...

Πόσο αὐτὰ τὰ ἐλαφρὰ πουλιά, ἡ παριζιάνες, μιντινέττες ἔχουν τὸ αἴσθημα τῆς οἰκογενείας ὅταν —καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ συχνότερη περίπτωσις— διατηρῇ λίγη εὐπρέπεια καὶ συνοχή! Πόσο αὐτὲς ἡ νεαραὶ δοῦλες τῆς βελόνας ἔχουν τὴν οἰκογενειακὴ ἀφοσίωσι, εἶναι δύσκολο νὰ τὸ φαντασθῇ ὅποιος δὲν ἔζησε ποτὲ τὴ ζωὴ τῶν μακρυνῶν συνοικιῶν.

Ἡ Κλαίρη λοιπὸν ἐγύρισε στὸ σπίτι της, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μὲ τὴν καρδιὰ ἀναστατωμένη. Δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰπῇ τίποτε στὴν μητέρα της καί, τὶς ἑπόμενες ἡμέρες, ἐξακολούθησε νὰ πηγαίνῃ στὸ μαγικὸ ραντεβοῦ κ' ἔκαμε κ' ἐξανακαμε τὸ δρόμο μὲ τὸν ἀγαπημένο της ποῦ τῆς ἔλεγε χίλια-μύρια πράγματα, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα αὐτὴ ἄκουε πάντα τὶς μαγικὲς λέξεις: «Σ' ἀγαπῶ... σ' ἀγαπῶ!...»

Ἂν καὶ αὐτὸς δὲν ἐφαινόταν πρόθυμος νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ σ' αὐτὸ τὸ πεδίον, αὐτὴ ἀνάγκαζε τὸν Κλῶντ νὰ ἀκούῃ τὰ μελλοντικά της ὄνειρα. Θὰ ἐπήγαιναν νὰ κατοικήσουν στὰ περίχωρα, ἂν δὲν εὕρισκαν σπιτάκι στὸ Παρίσι. Ὡστόσο, αὐτὴ θὰ ἐπροτιμοῦσε πολὺ νὰ μείνῃ στὴ συνοικία τῶν γονέων της.

Αὐτὸς ἔλεγε ναί· πάντως πολὺ περισσότερο κατάγινόταν νὰ τῆς κάνῃ ἕνα κόρτε πιεστικὸ παρὰ νὰ ἀκούῃ πραγματικὰ τὰ φλυαρήματά της, τόσο λογικὰ καὶ τόσο φρόνιμα κατὰ βάθος. Αὐτὸς δὲν ἐπήγαινε τόσο μακρυά! Τοῦ ἄρεσεν ἐκείνη γιατὶ ἦταν ὤμορφη καὶ τὴν ἐποθοῦσε, ἁπλούστατα... Καί, μὰ τὴν ἀλήθεια, τὸ γάμο, δὲν τὸν ἤθελε καὶ τόσο, μὲ τὴ διάθεσι ἐκείνη τοῦ νεαροῦ ἄρρενος, ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὸν πόθο του καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, μιὰν ἀπειλὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας του.

Ἀλλὰ ἡ νέα βλέπει κι' ὅλας θαμπὰ τὴ μελλοντικὴ οἰκογένεια, στὴν ὁποίαν θὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα!..

Ὡραῖοι ἐρωτευμένοι ποῦ ἐπηγαίνατε; Βλέποντάς σας νὰ περνᾶτε, θὰ ἐπίστευε κανεὶς πῶς ἀσφαλῶς ἐπηγαίνατε στὴ διαρκῆ εὐτυχία, στὸν γόνιμο ἔρωτα!... Ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα τί συνέβαινε; Στὴν πραγματικότητα, ὁ Κλῶντ δὲν ἐσκεπτόταν παρὰ τὴν παραπλάνησι. Καί, σιγὰ-ἀπαλά, δίνοντας πάντως στοὺς περιπάτους, τὰ ἀγκαλιάσματα καὶ τὰ φιλιά της, ἡ Κλαίρη ἀντιστεκόταν. Ἀντιστεκόταν μὲ τόσην ἀθωότητα, τόσην ἁπλότητα, τόση δύναμι ἁπλῆ καὶ τόση μεγάλη ἀγάπη ὥστε ὁ Κλῶντ, συνηθισμένος σὲ κατακτήσεις πιὸ εὔκολες δὲν ἐτολμοῦσε νὰ ἐξωθήσῃ ἀπότομα τὰ πράγματα... καὶ ὁ ἀχάριστος ἄρχιζε νὰ βαριέται.

Ἡ μέρες, τὰ βράδυα πέρασαν. Ἡ Κλαίρη εἶπε:

—Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ μιλήσωμε στοὺς γονεῖς μου... Ἂν θέλετε, θὰ κάμω ἐγὼ ἀρχή... Θὰ ἰδῶ τί θὰ ἀπαντήσουν καὶ θὰ σᾶς τὸ εἰπῶ... κ' ἐσεῖς θάρθητε ἔπειτα ἢ θὰ στείλετε τὴ μητέρα σας, θὰ εἶναι καλύτερα ἔτσι... κ' ἔτσι πρέπει νὰ γίνῃ, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα.

—Περιμένετε ἀκόμα λίγο...

Τὴν ἐφίλησε καὶ κάθε φορὰ ποῦ αὐτὴ ἐξανάνιξε τὸ ζήτημα ποῦ τὴν ἔκαιγε, τὴν ἴδια ἀπάντησι ἐπῆρε... Ἡ ἑβδομάδες ἐπερνοῦσαν καὶ ὁ Κλῶντ δὲν ἔπαιρνεν ἀπόφασι, ὅταν ἕνα βράδυ..

Ἦταν ἕνα χειμωνιάτικο βράδυ καὶ οἱ φωτισμοὶ τοῦ Παρισιοῦ ἐσκορποῦσαν μὲ ὅλη τους τὴν ἔντασι λευκὲς ἀκτῖνες, ἦσαν στὴν πλήρη ἄνθισι τῶν ἐπιγραφῶν ποῦ ἄναβαν κ' ἔσβυναν καὶ ἐπρόσθεταν στὴν λάμψι τῶν προθηκῶν τὶς συμβολικὲς ἀκτῖνες των καὶ τὶς πολύχρωμες γραμμές των. Ἡ Κλαίρη ὑφίστατο τὴν ζωηρὴ γοητεία τοῦ φωτός· αὐτὴ τὴν τραβάει πρὸς τὶς πολιτεῖες τους χωρικοὺς ποῦ φεύγουν τὶς ἀτελείωτες νύχτες των.

Ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἐδιαλογιζόταν διόλου τέτοια πράγματα. Ἄλλωστε, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἦταν λυπημένη. Ὁ Κλῶντ δὲν ἦταν μαζί της. Δεκαπέντε ἡμέρες τώρα ἐφαινόταν ἀφηρημένος. Ἡ Κλαίρη δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑποψιασθῇ πῶς ἡ φρονιμάδα της, φρονιμάδα τίμιου καὶ ἴσιου κοριτσιοῦ, τὸν ἐκούραζε κ' ἐφεύρισκε λόγους γιὰ νὰ ἀνησυχῇ τὶς ἐλαφρότατες ἀφορμὲς ποῦ αὐτὸς τῆς ἔδινε.

Ἐπερπατοῦσε, στὸν συνηθισμένο δρόμο, καταστενοχωρημένη καὶ σὰν ἐξόριστη, γιατὶ ἐβάδιζε μονάχη. Κ' ἔνοιωθε μὲ τόσον πόνο τὴ μεταβολὴ ὥστε ἔστριψε θεληματικὰ γιὰ νὰ γελάσῃ τὸν πόνο της καὶ νὰ μὴ βλέπῃ, μόνη, τὸν διάκοσμο ποῦ εὕρισκε κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα τῆς τὰ εὐτυχισμένα βράδυα, κοντά του. Ἔξαφνα, στὴν ἄκρη ἑνὸς δρόμου, κοντὰ στὸ σταθμὸ Σαὶν-Λαζάρ, ἔμεινε παγωμένη, μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό, σὰν νἄθελε νὰ βγάλῃ μιὰ κραυγὴ πόνου.

Ὁ Κλῶντ —ὁ Κλῶντ ἦταν— εἴκοσι βήματα μπροστά της, ἀγκαλιάζοντας ἕνα ἄλλο κορίτσι, ὅπως ἤξερε νὰ κρατάῃ τὴν ἴδια, ὅλα τὰ ἄλλα βράδυα! Εἶχε τὴ δύναμι νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ μερικὰ βήματα κ' ἐκατάλαβε πῶς τῆς μιλοῦσε, ὅπως μιλοῦσε καὶ σ' αὐτήν.. Θὰ μποροῦσε νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸν προδότη, καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ τὰ χάσῃ μπροστὰ στὰ μάτια τῆς νέας ἐκείνης κατακτήσεως. Ἀλλὰ εἶχε στὸ βάθος τοῦ εἶναι της τὴν εὐγένεια ποῦ ξέρει νὰ ὑποφέρῃ. Ἐμάντευε πῶς τὴν ἔδλεπε. Καὶ αὐτὸ ἦταν ὅλο... Ἄναυδος, τὴν ἄφηνε νὰ περάσῃ... Κι' αὐτὴ ἔνοιωσε πῶς μέσα της, ἡ ἱστορία εἶχε τελειώσει. Αὐτὸς ἴσως νὰ ξαναγύριζεν: ἐτελείωσεν..., ἐτελείωσε!

Στὸ δρόμο, μιὰ θλίψις πικρή, ἕνας πόνος ἄμετρος τὴν ἐκυρίευε. Δὲν ἐσκέφθηκε κἂν νὰ πάρῃ τὸ λεωφορεῖο κοντὰ στὸ ὁποῖον τὴν ἐπήγαινεν αὐτὸς κάθε ἡμέρα. Ἐσυνέχισε τὸν δρόμο της πεζή, στενάζοντας ποῦ καὶ ποῦ, μὲ τὰ μάτια θολωμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα, διερωτωμένη τί θὰ ἔζωσε. Στὴ γέφυρα τοῦ Σηκουάνα τῆς ἦλθεν ὁ πειρασμὸς τῶν ἐσταυρωμένων τοῦ ἔρωτος. Ἀλλὰ ἐσκέφθηκε τοὺς γονεῖς της κ' ἐπέρασε πιὸ γρήγορα.

Τώρα ποῦ ἦταν μακρυὰ ἀπὸ τὸ ποτάμι τοῦ νεροῦ, τὸ ποτάμι τῆς θλίψεως τὴν συνεπῆρε. Ἀναρωτήθηκε τί ἦταν αὐτὸς ὁ κόσμος τῆς διαφθορᾶς ὅπου τίποτε δὲν ἦταν ἱερό, οὔτε κἂν ὁ λόγος ἔρωτος. Καὶ εἶπε μέσα της, ἀγριεμμένη, πῶς ὅλοι οἱ ἄνδρες ἦσαν οἱ ἴδιοι, πῶς κανένας δὲν ἄξιζε τίποτε καὶ πῶς θὰ ἔφευγε μακρυὰ ἀπὸ ὅλους.

Ἦταν ὅμως νέα καὶ ζωντανὴ καὶ ἡ ὁλόδροση ψυχή της ἐπέταξεν ἐκεῖνο τὸ ἴδιο βράδυ νέα κλαδιὰ σὰν δενδράκι τοῦ Ἀπρίλη. Μὲ τὰ μάτια ἀκόμα θολωμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα, ἔφθασε σ' ἕνα σταυροδρόμι, ὅπου ἡ φωτεινὴ ἐπιγραφὴ ἑνὸς καταστήματος ἐκαλοῦσε τοὺς διαβάτες.

Ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς κινουμένους ἐκείνους πίνακες ποῦ φτειάχνουν τώρα οἱ φωτομηχανικοί. Ἕνα ζαρκάδι ἐχοροπηδοῦσε καὶ γύρω του ξεπηδοῦσαν ὀνειρώδεις ποταμοί. Ἔπειτα ἐμφανιζόταν ἕνα λιοντάρι, ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποῦ ἐπρόκειτο νὰ πιάση τὴ λεία του, τὸ ἐσταματοῦσε μιὰ νεράϊδα, ἡ ὁποία τὸ ἐμεταμόρφωνε σὲ ἀκίνδυνο καὶ πράσινο βάτο.

Ἡ παιδικὴ ἀκόμα ψυχὴ τῆς Κλαίρης, μέσα ἀπὸ τὰ μάτια της, ἐκύτταξε καί, μηχανικά, ἡ νέα ἀναρωτήθηκε πῶς ἐλειτουργοῦσε τὸ μηχάνημα. Ἐπροσπάθησε νὰ παρακολουθήση τὴ συσκευή, τὸ ἄναμμα καὶ τὸ σβύσιμο τῶν λαμπτήρων. Ἦταν σοφό, πολύπλοκο πρᾶγμα, ἐσάστισεν· ἐσκέφθηκε πῶς ἄνθρωποι ἐπιτήδειοι, πολὺ ἐπιμελεῖς καὶ πολὺ ἐφευρετικοί, εἶχαν κάμει αὐτὸ τὸ θαῦμα.

Καὶ ὡς ἐκ θαύματος, τοῦ θαύματος τοῦ φωτός, μιὰ γαλήνη ἔγινε μέσα της. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, αὐτοὶ οἱ ἄνδρες ποῦ τὸ εἶχαν φτειάξει, αὐτοὶ οἱ ἐφευρέτες, αὐτοὶ οἱ ἐκτελεστές, αὐτοὶ οἱ δουλευτάδες, ἦσαν βέβαια καὶ καλοί, μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς, ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν ὑπάρχουν καὶ καλοὶ ὕστερ' ἀπὸ τόσα θαύματα ποῦ ἤξεραν νὰ δημιουργοῦν! Εἶχε γελασθῆ μιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ ἕναν παληάνθρωπο ἀσφαλῶς. Ἡ εὐτυχία, μιὰ μέρα, θὰ μποροῦσε νὰ ξαναγεννηθῆ, ὅταν πιὸ προσεκτική, θὰ συναντοῦσε τὸν ἄνδρα τὸν τίμιο, τὸν ἄνδρα τὸν ἀληθινὸ ποῦ τὰ χείλη του δὲν διαψεύδουν τὴ θαρραλέα καρδιά...

EMILE SOLARI

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ

ΒΙΤΑΜΙΝΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ὁ λόγος ἦτο διὰ τὰς Βιταμίνας... Ἐπιστεύετο ἄλλοτε ὅτι τὸ Μορουνέλαιον περιέχει πολλὰ θρεπτικὰ συστατικά. Τόμοι ὁλόκληροι ἐγράφησαν περὶ τῆς Ἀξελλίνης, Μορουΐνης καὶ ἄλλων αὐτοῦ συστατικῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ ἡ πρόοδος τῆς Ἐπιστήμης ἀπέδειξεν ὅτι τὸ Μορουνέλαιον δὲν εἶνε παρὰ ἕνα λάδι πτωχὸν εἰς συστατικά, ἀηδὲς τὴν γεῦσιν καὶ ὀχληρὸν τὴν πέψιν.

— Ἀλλὰ τότε ποῦ ὀφείλεται ἡ φήμη του ἡ μεγάλη; Πῶς τὸ ζητᾷ ὁ κόσμος; Διατί τὸ συνιστῶσιν οἱ ἰατροί;

— Ὑπῆρχεν ἕνα μυστικόν, τὸ ὁποῖον τώρα τελευταίως ἀνεκαλύφθη. Τὸ πᾶν ὀφείλεται εἰς μίαν μυστηριώδη οὐσίαν, τὴν Βιταμίνην A. ἡ ὁποία εἶνε πραγματικῶς ὠφέλιμος εἰς ἄτομα πάσχοντα ἐκ χρονίων νόσων, φυματιώσεως πνευμόνων, χρονίας βρογχίτιδος, χοιραδώσεως κλπ. Τοιαῦται μυστηριώδεις οὐσίαι, Βιταμίναι, ἔχουν τώρα ἀνακαλυφθῆ πολλαὶ ὀνομασθεῖσαι A. B. C. D. E. F. P. Ἀπεδείχθη δὲ ὅτι ἄνευ αὐτῶν, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ τραφοῦν καὶ νὰ ζήσουν οὔτε οἱ ἄνθρωποι οὔτε τὰ ζῷα. Αἱ Βιταμίναι ὑπάρχουν μέσα εἰς τὰς τροφὰς βοηθοῦσαι τὸν ὀργανισμὸν νὰ ἀφομοιώση τὰ ἀπαραίτητα εἰς τὴν ζωὴν συστατικά.

Ἀφ' ἧς τὸ μυστικὸν τοῦτο ἀνεκαλύφθη, πολλὰ φάρμακα κατεσκευάσθησαν μὲ περιεχόμενον τὰς Βιταμίνας καὶ πολλὰ τούτων ὑπῆρξαν πραγματικῶς ἀνώτερα τοῦ Μορουνελαίου. Διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ἕνα ἐκ τῶν καλυτέρων: Τὸ Σουραξουτάλ, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ ὁποῖον εἶνε πρώτης τάξεως εὐχάριστον ποτόν, πλούσιον ἀφ' ἑνὸς εἰς ἑνώσεις ὀργανικὰς φωσφόρου, σιδήρου, ἰωδίου καὶ ἄλλων οὐσιῶν, ἀπαραιτήτων εἰς τὸν ὀργανισμόν μας καὶ ἀφ' ἑτέρου σκεύασμα περιεκτικώτερον τοῦ Μορουνελαίου εἰς τροφικὰς Βιταμίνας καὶ ἐνδοκυτταρώδεις Διαστάσεις. Ἕνα ποτόν, τὸ ὁποῖον, ἀκριβῶς διότι δὲν εἶνε ἀηδές, οὔτε ἐνοχλητικὸν εἰς τὸν στόμαχον, δύναται νὰ χρησιμεύση ὡς ἐπιτραπέζιον συμπλήρωμα τροφῆς, ὅπου καὶ ὅταν ὑπάρχη ὑποψία ὅτι ἡ τροφή μας δύναται νὰ εἶνε τροφὴ πτωχὴ εἰς Βιταμίνας ἢ ὁπωσδήποτε ὑπόνοια ἐξαντλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐξ ἀβιταμινώσεως.

— Καὶ εἶνε τόσον ἀναγκαῖαι εἰς τὴν συντήρησιν μας αἱ Βιταμίναι;

— Τόσον ἀναγκαῖαι ὥστε, ἐὰν ποτε καθ' ἕνα οἱονδήποτε τρόπον συνέβαινεν αἱ Βιταμίναι νὰ ἐξέλειπον ὁλοσχερῶς ἐκ τῶν τροφῶν μας, τότε οὔτε τὸ Σουραξουτὰλ οὔτε ἄλλο τονωτικὸν μὲ Βιταμίνας θὰ ἠδύνατο νὰ συγκρατήση εἰς τὴν ζωὴν μίαν ἀνθρωπότητα καταδικασμένην εἰς θάνατον. Καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ μαγειρικὴ καταστρέφει τὰς Βιταμίνας διὰ τῆς πυρᾶς.

Εὐτυχῶς. Τὴν ἀνθρωπίνην ἄγνοιαν ἐξουδετεροῖ ἡ περὶ πάντων προβλέπουσα Φύσις, ἔχουσα τόσους εὐχύμους καρποὺς φυτῶν καὶ ζώων γεμάτους Βιταμίνας.

Ἔπειτα συνεπικουρεῖ καὶ ἡ Ἐπιστήμη, διδάσκουσα πῶς πρέπει νὰ τρώγωμεν διὰ νὰ διατηρῶμεν τὴν ὑγείαν καὶ ἀνθιστάμεθα εἰς τὰς νόσους.

— Λέγει ἡ Ἐπιστήμη, σᾶς παρακαλῶ, ὅταν δὲν ἔχωμεν νὰ φάγωμεν πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἀποθνήσκωμεν τῆς πείνης;

— Μάλιστα! Καὶ περὶ τούτου ἡ Ἐπιστήμη ὁμιλεῖ.

Διδάσκει: Τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ὕπαιθρον ζωήν. Ἐκεῖ οὔτε φαρμάκων ἔχει ἀνάγκην ὁ ἄνθρωπος, οὔτε δύναται νὰ διατρέξη κίνδυνον νὰ ἀποθάνη τῆς πείνης. Εἰς τὴν Ὕπαιθρον, λέγει ἡ Ἐπιστήμη, πρέπει νὰ ρίψωμεν ὅλον τὸν πολιτισμόν μας διὰ νὰ μὴ ὑπάρχη δι' ἕνα κακοποιὸν, οὔτε τὸ ἐλάχιστον κρυσφύγετον.

Οἱ γεωργοὶ εἶνε αἱ Βιταμίναι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς μας.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ

Ὡραῖος καιρός. Κόσμος πολὺς στὶς ἐξοχές. Χιόνια στὰ βουνὰ καὶ ὁ οὐρανὸς ἀσύννεφος. Ὁ χειμωνιάτικος ἥλιος θερμαίνει ὅσο μπορεῖ.

Σ' ἕνα σπιτάκι, ὁ κὺρ Κώστας ὁ πατέρας ἔχει μέρες νὰ ἐργασθῆ. Οἱ ἀναθεματισμένοι ρευματισμοὶ τὸν κρατοῦν στὸ κρεββάτι. Ἡ γυναῖκα του ὅλο βήχει, ἅρπαξε ἕνα γερὸ κρυολόγημα. Τὸ κοριτσάκι του γυρίζει ἀπὸ τὸ σχολεῖο μὰ δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήση ὅπως θέλει τὴν μητέρα του, γιατὶ τὰ χέρια του εἶνε πρισμένα ἀπὸ τὶς χιονίστρες καὶ τῆς γρηᾶς μάμης τὰ πόδια δὲν μποροῦν νὰ ζεσταθοῦν μ' ὅσο κι' ἂν τὰ τυλίγη μὲ φανέλλες.

Ἡ πόρτα χτυπάει καὶ ὁ καλὸς γιατρὸς τῆς ἑταιρείας ποὺ δουλεύει ὁ κὺρ Κώστας εἰσέρχεται, τοὺς κυττάζει ὑπομονητικὰ μὲ τὴ σειρά, σκέπτεται μὲ λύπη πόσα φάρμακα χρειάζονται, πόσα λεπτὰ ποὺ δὲν ἔχουν καὶ τὶς λεπτομέρειες καὶ φασαρίες ποὺ θὰ χρειασθοῦν. Αἴφνης τὸ πρόσωπό του γίνεται χαρωπὸ καὶ τοὺς λέγει: (Μὴν ἀνησυχῆτε, θὰ περάσουν ὅλα καὶ πολὺ γρήγορα. Ζητῆστε ἀπὸ τὸ φαρμακεῖο ἕνα φιαλίδιο ΣΛΟΑΝΣ καὶ διαβάστε τὶς ὁδηγίες πῶς θὰ τὸ μεταχειρισθῆτε. Εἶναι θαυμάσιο διὰ τοὺς ρευματισμούς, τὸ μόνο κατάλληλο γιὰ τὶς χιονίστρες, θὰ κάνη νὰ περάση τὸ κρυολόγημα καὶ θὰ θερμάνη τὰ ξεπαγιασμένα πόδια τῆς γερόντισσας».

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ κ. κ. ΕΝΤΥ ΚΑΙ ΣΙΜΨΩΝ

Ἐλήφθησαν χθὲς καὶ ἐπίσημα τηλεγραφήματα ἐκ Γενεύης, ἀγγέλλοντα τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως τῶν Προσφύγων καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐν διαλύσει Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα, τὸ ἀπόγευμα τῆς προχθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Γραμματείας, παρουσίᾳ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος ὑπέγραψε τὴν σύμβασιν, δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν βοήθειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀποκατάστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου προσφύγων, ἀπήντησε δὲ ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας ὁ πρόεδρος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Σῶλτερ.

—Πότε θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ σύμβασις

Ἡ ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου σύμβασις, εἶχεν ἤδη μονογραφηθῆ ἐν σχεδίῳ ἐνταῦθα πρὸ μηνὸς περίπου ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Εἰς τὸ σχέδιον αὐτό, δὲν ἐπηνέχθησαν, κατόπιν τῆς ἐξετάσεώς του ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Λονδίνῳ ὁμολογιούχων τῶν δύο προσφυγικῶν δανείων, εἰμὴ ἀσήμαντοι μόνον τροποποιήσεις. Ἡ σύμβασις ὅμως δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ παρὰ μόνον μετὰ τὴν ἔγκρισίν της ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν παροῦσαν αὐτοῦ σύνοδον μὲ διάφορα ἄλλα ζητήματα, θὰ δοθῇ μόνον κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Ἀπριλίου.

—Αἱ εἰσπράξεις τῶν χρεῶν

Ἡ σύμβασις, πλὴν τῆς διαδικασίας τῆς διαλύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἀπορροφήσεως τῶν διαφόρων αὐτῆς ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους, προβλέπει καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρεῶν τῶν προσφύγων, τῶν ὁποίων σημαντικὸν μέρος διετίθετο ὡς πρόσθετον χρεωλύσιον διὰ τὰ δύο προσφυγικὰ δάνεια πρὸς ταχυτέραν αὐτῶν ἐξόφλησιν. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, ἡ εἴσπραξις χρεῶν τῶν προσφύγων πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως, θὰ γίνεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους. Θὰ εἰσπράττουν δὲ τὰ χρέη αὐτά, ἀπὸ μὲν τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα, ἀπὸ δὲ τοὺς ἀστοὺς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἢ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ σύμβασις καθορίζει τὸ ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρεῶν αὐτῶν ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ διατίθεται ἐτησίως διὰ χρεωλύσιον.

—Ἀρχαιρεσίαι

Ἡ «Ἕνωσις ἀστῶν προσφύγων Ν. Σμύρνης» ἐξέδωκε χθὲς τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

«Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Α. Π. Ν. Σμύρνης ἀνακοινοῖ ὅτι τὰ θέματα τῆς τελευταίας ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως ἅτινα δὲν συνεζητήθησαν, θέλει ὑποβάλει ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς τακτικῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως, γενησομένης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, καθ' ἣν θὰ διενεργηθοῦν καὶ αἱ ἐτήσιαι ἀρχαιρεσίαι καὶ ἧς τὴν ἡμέραν καὶ τόπον τῆς συγκλήσεως θέλει γνωρίσει διὰ νεωτέρας προσκλήσεως. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρακαλεῖ τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἑνώσεως νὰ σπεύσωσι νὰ τακτοποιηθῶσι ταμειακῶς ἔναντι αὐτῆς, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ Καταστατικὸν καὶ τὸν Νόμον, δικαίωμα ψήφου θὰ ἔχωσι μόνον οἱ ἐκπληρώσαντες τὰς πρὸς αὐτὴν ὑποχρεώσεις των. Τὰς συνδρομάς των δὲ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως ἐν Ν. Σμύρνῃ (πλατεία Ἐμπορικοῦ Τμήματος) εἰς τὸν περιοδεύοντα εἰσπράκτορα αὐτῆς καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς τὰς κάτωθι διευθύνσεις: Μητροπόλεως 2 καὶ Λυκούργου 14. Εἰς τὰς ἀνωτέρω διευθύνσεις θὰ δύνανται νὰ ἐγγράφωνται καὶ ὅσοι ἐκ τῶν κ.κ. οἰκιστῶν, οἰκοδομησάντων καὶ μή, ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι μέλη τῆς Ἑνώσεως».

—Ἐπανέρχεται ὁ κ. Παπαδᾶτος

Ὁ κ. Παπαδᾶτος διὰ τηλεγραφήματός του ἐκ Γενεύης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιβεβαιοῖ τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἀπόψεων λύσιν τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς σχετικῆς συμβάσεως, προσθέτων, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θ' ἀναχωρήση ἐκεῖθεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

—Τὰ καλλιεργητικὰ δάνεια

Οἱ κ.κ. Ἔντυ καὶ Σίμψων εὑρισκόμενοι ἐν Γενεύῃ, ἐτηλεγράφησαν χθὲς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὅπως ἀναβληθῆ ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς χορηγήσεως καλλιεργητικῶν δανείων εἰς τοὺς πρόσφυγας ἀμπελουργοὺς τῆς Μακεδονίας μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης, ὁπότε θὰ ἐπανέλθουν οὗτοι ἐνταῦθα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ κ. Δομέστιχας ἔλαβεν ὁδηγίας ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως καταρτίση τοὺς πίνακας διανομῆς τῶν χορηγηθησομένων ἀμπελουργικῶν δανείων.

—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν τίτλων

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας 27ης Ἰανουαρίου 4—5 1)4 μ.μ. θὰ ἀνταλλάσσωνται ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 Παραρτήματος καὶ τῶν ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Παγκρατίῳ καὶ Καλλιθέᾳ Πρακτορείων διὰ τῶν ὁριστικῶν τίτλων Δανείου Ἀνταλλαξίμων 6 ο)ο αἱ προσωριναὶ ἀποδείξεις (δηλώσεις) αἱ φέρουσαι χρονολογίαν ἐκδόσεως μέχρι 30ῆς Ἰουνίου 1929.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ

τῶν ἐν τῇ Μαθητικῇ Πολυκλινικῇ τυχόντων δωρεὰν Ἰατρικῆς περιθάλψεως ἀπόρων ἀσθενικῶν Μαθητῶν καὶ Μαθητριῶν τῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων κατὰ τὸ ἐτήσιον διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1929.

Τμήματα	Μαθηταί	Ἐπισκέψεις
Παθολογικόν	948	2482
Ὀφθαλμολογικόν	961	3910
Χειρουργικόν	786	2387
Δερματολογικόν	767	1343
Ὀδοντολογικόν	1126	3205
Ὠτορινολαρυγγολογικόν	632	806
Παράρτημα Καλλιθέας	598	782
τὸ ὅλον	5818	14915

Χειρουργικαὶ ὀρθοπεδικαὶ ἐγχειρήσεις ἐγένοντο ἐν ὅλῳ	77
Ἀλλαγαὶ πληγῶν ὑπὸ Ἐπισκεπτριῶν Νοσοκόμων Ἀδελφῶν ἐγένοντο	423
Ἐνέσεις αὐτοαιματοθεραπείας ἐγένοντο	9
Ὠτορινολαρυγγολογικαὶ ἐγχειρίσεις ἐγένοντο	22
Ἐνέσεις ὑπὸ τῶν Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν τοῦ Τμήματος εἰς ἑλονοσιακούς—καχεκτικούς — ἀδυνάτους Μαθητὰς καὶ Μαθητρίας ἐγένοντο	809
Γυμναστικαὶ καὶ ὀρθοπεδικαὶ ἀσκήσεις	1050
Γύψινοι ἐπίδεσμοι ἐγένοντο	38
Ἀλλαγαὶ πληγῶν καὶ ἐπίδεσμοι δερματολογικοῦ τμήματος	606
Ἐνέσεις ἐπισκληρικαὶ ἐγένοντο	20
Ἐπισκέψεις κατ' οἶκον ὑπὸ τῶν Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν τοῦ Τμήματος	468
Ἐμβολιοθεραπεία ἐγένοντο	3
Ἐμβολιασμοὶ ἐγένοντο εἰς Μαθητὰς καὶ Μαθητρίας	185
Διενεμήθησαν δωρεὰν ζεύγη διόπτρων	30

Διενεμήθησαν εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενικοὺς Μαθητὰς καὶ Μαθητρίας κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἰς Συσσίτιον—ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1929—Χριστουγέννων 1929 καὶ Νέου Ἔτους 1930 τὰ ἑξῆς τρόφιμα ἀγορασθέντα ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Τμήματος: Σταφὶς κιβώτια 4, κριθαράκι σάκκοι 8, τσάϊ πακέτα 13, σουσαμάκι καὶ πάστα σάκκοι 5, ρύζι σάκκοι 7, φασόλια σάκκοι 2, γάλα κιβώτια μεγάλα 22, μακαρόνια σάκκοι 11, χαλβᾶς κυτία 9, σαλάμι ὀκ. 11, φακὴ σάκκοι 4, ρεβύθια σάκκοι 4, σαποῦνι κάσες 5, σῦκα κάσσα 1, βούτυρο κάσσες 2, ὑφάσματα διὰ φορεματάκια πηχ. 809, κάμποτ τόπια 5, μάλλινες κουβέρτες 30, ψωμὶ καθ' ἑκάστην ἐδίδοντο ὀκ. 30. Καὶ ἀπὸ διαφόρους δωρεὰς παιχνίδια διάφορα, ὑποδήματα, φορέματα, ἐσώρρουχα, κάλτσες, γλυκίσματα, τσουρέκια αὐγὰ καὶ πῆττες. Τῆς Μαθητικῆς Πολυκλινικῆς Παραρτήματα λειτουργοῦν ἀπὸ ἔτους ἐν Καλλιθέᾳ. Ἀπὸ ἐφέτος δὲ ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ καὶ εἰς Νέα Σφαγεία.

Ἀθῆναι τῇ 31 Δεκεμβρίου 1929

Ἡ Πρόεδρος
ΚΑΛΛΙΟΠΗ Χ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΔΟΥ

ΜΟΝΟΝ 1.000 ΔΡΧ. Ο ΤΟΝΝΟΣ
ΜΠΡΙΚΕΤΤΕΣ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ
ΔΙΑ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΣ, ΚΟΥΖΙΝΑΣ, ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
ΚΕΝΤΡΙΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ
ΟΔΟΣ ΑΣΩΜΑΤΩΝ 10

Ἀσυναγώνιστοι εἰς οἰκονομίαν καυσίμου ὕλης καὶ ἀντοχὴν
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
Συνεχοῦς καύσεως καὶ ἁπλαῖ ὅλων τῶν μεγεθῶν καὶ τιμῶν
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ & ΣΙΑ
58Α ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 58Α

ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΜΙΡΜΠΩ
Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἴχαμε ἀποφασίσει ὅπως τὶς δύο ἡμέρες ποὺ θὰ παραμέναμε στὸ Κολόμπο, νὰ τὶς περάσουμε, ἡ Κλάρα κ' ἐγώ, στὴν ἐπίσκεψι τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων, ὅπου ἡ φίλη μου εἶχεν ἤδη μείνει ἄλλοτε ἀρκετὸν καιρόν. Ἔκανε μιὰ ζέστη τόσον καυτερή, ποὺ καὶ τὰ σχετικῶς δροσερώτερα μέρη τοῦ φρικτοῦ αὐτοῦ τόπου, ποὺ οἱ ἐπιστήμονες τὰ θεωροῦν ὡς ἐπίγειον παράδεισον, ὅπως εἶναι τὰ περιβόλια κοντὰ στὴν ἀμμουδιά, μοῦ φαινόνταν σὰν ἀποπνικτικοὶ κλίβανοι.

Οἱ περισσότεροι τῶν συνταξειδιωτῶν μας ὄχι μόνον δὲν ἐτόλμησαν ν' ἀντιμετωπίσουν τὸν ἀφόρητον αὐτὸν καύσωνα, ἀλλὰ δὲν εἶχαν καὶ τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν νὰ μετακινηθοῦν.

Θαρρῶ πῶς τοὺς βλέπω ἀκόμη ξαπλωμένους σὲ κωμικὲς στάσεις νὰ βογγοῦνε, μέσα στὸ μεγάλο χῶλλ τοῦ ξενοδοχείου, μὲ τὸ κρανίο σκεπασμένο μὲ βρεμμένες πετσέτες ποὺ ἄχνιζαν καὶ ποὺ ἀνανεωνόνταν κάθε τέταρτο τῆς ὥρας, ποὺ μετέβαλε τὸ εὐγενικώτερο μέρος τοῦ σώματός των σὲ καμινάδα. Ξαπλωμένοι σὲ βαθειές, ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες, μὲ τὸ μυαλό τους ρευστοποιημένο, ἔπιναν ἀκατάπαυστα παγωμένα ποτά, ποὺ τὰ ἑτοίμαζαν οἱ μπόϋ, ἐνῷ ἄλλα παιδιὰ μὲ μεγάλα ριπίδια ἐδίωχναν ἀπὸ κοντά τους τὶς μυῖγες.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμένα, ξαναβρῆκα —ἴσως κάπως πολὺ γρήγορα— ὅλην μου τὴν φαιδρότητα καὶ τὸ σκωπτικόν μου πνεῦμα. Ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὰς φροντίδας μου, βέβαιος διὰ τὸ μέλλον, ξανάγινα ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἤμουνα ὅταν ἐγκατέλειψα τὴν Μασσαλία...

Τὸ Κολόμβο μοῦ φάνηκε μιὰ πόλις πληκτική, γελοία, χωρὶς γραφικότητα καὶ χωρὶς μυστήριον. Ἦταν μισὴ προτεστάντικη καὶ μισὴ βουδδιστική. Μὲ πόση χαρὰ ἐσκεπτόμουνα ὅτι ἐγλύτωσα ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴν πλῆξιν τῶν στενῶν της δρόμων, τὸν ἀμετάβλητον οὐρανόν της, τὶς σκληρὲς φυτεῖες της... Εἰς τοὺς περιπάτους μας εἰς τὸ Σλέβ-Ἴσλανδ, ποὺ εἶναι ὅ,τι τὸ Δάσος τῆς Βουλώνης γιὰ τὸ Παρίσι, καὶ εἰς τὸ Πέττα, δὲν συναντήσαμε παρὰ κάτι φρικτὲς Ἀγγλίδες τῆς ὀπερέττας, ντυμένες μὲ ἀνοιχτόχρωμα κοστούμια, μισὸ ἰνδικά, μισὸ εὐρωπαϊκά, ποὺ ἔμοιαζαν σὰν ἀποκριάτικα. Ἐπίσης καὶ μερικὲς Σενεγαλέζες, χειρότερες ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὶς Ἀγγλίδες, γηρασμένες στὰ δώδεκα χρόνια τους, ρυτιδωμένες σὰν ξερὰ δαμάσκηνα, ζαρωμένες σὰν γηραλέες κληματαριές, μὲ οὖλα σὰν ματωμένες πληγὲς καὶ μὲ δόντια κατάμαυρα...

Μάταια ἀναζητοῦσα τὶς ἡδονικὲς γυναῖκες, τὶς μαῦρες, ποὺ ἀσκοῦν μὲ σοφίαν τὸν ἔρωτα, γιὰ τὶς ὁποῖες μοῦ ὡμιλοῦσεν ὁ ψεύτης ὁ Εὐγένιος Μορταίν, μὲ μάτια τόσον πονηρά... Καὶ ἐλυπήθηκα μ' ὅλην μου τὴν καρδιὰ τοὺς δυστυχεῖς ἐπιστήμονας, ποὺ τοὺς στέλνουν ἐδῶ μὲ τὴν προβληματικὴν ἀποστολὴν νὰ κατακτήσουν τὸ μυστικὸν τῆς ζωῆς.

Ἀλλὰ ἐννόησα ὅτι τῆς Κλάρας δὲν τῆς ἄρεσαν αὐτὰ τὰ εὔκολα καὶ πρόστυχα παιγνίδια, καὶ ἐθεώρησα ὀρθὸν νὰ τῆς ἀποκρύψω τοὺς συλλογισμούς μου, γιὰ νὰ μὴ τὴν προσβάλω εἰς τὰς ἀντιλήψεις της καὶ νὰ μὴ μειωθῶ εἰς τὸ πνεῦμα της. Πολλὲς φορὲς ἐπρόσεξα ὅτι μὲ ἄκουε μὲ κατάπληξι:

—Γιατί λοιπὸν εἶσθε τόσον εὔθυμος; μοῦ ἔλεγε... Δὲν μ' ἀρέσει νὰ εἶναι κανεὶς τόσον εὔθυμος, καρδοῦλα μου.. Αὐτὸ μὲ πειράζει... Ὅταν εἶναι κανεὶς φαιδρός, σημαίνει ὅτι δὲν ἀγαπάει...Ὁ ἔρωτας εἶναι κάτι σοβαρό, λυπητερὸ καὶ βαθύ...

Αὐτό, ἐννοεῖται δὲν τὴν ἐμπόδιζε νὰ ξεσπάη σὲ γέλοιο μὲ τὸ τίποτε...

Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον μὲ ἐνεθάρρυνε πολὺ εἰς μίαν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν συνέλαβα. Τὴν ἑξῆς:

Μεταξὺ τῶν συστατικῶν ἐπιστολῶν, ποὺ μοῦ ἔδωσαν ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἦταν καὶ μία πρὸς ἕνα κύριον Ὄσκαρ Τέρβικ, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν τίτλων του, ἦτο εἰς τὸ Κολόμβο πρόεδρος τῆς ἑταιρίας τῆς τροπικῆς ἐμβρυολογίας καὶ τῆς βρεττανικῆς ἐντομολογίας. Ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον μου μοῦ ἐδόθησαν αἱ πληροφορίαι ὅτι ὁ κύριος Ὄσκαρ Τέρβικ ἦταν ἄνθρωπος μεγάλης ἀξίας, συγγραφεὺς σπουδαιοτάτων ἔργων, μὲ ἕνα λόγο μέγας σοφός. Ἀπεφάσισα νὰ πάω νὰ τὸν ἰδῶ. Αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ μοῦ γίνη ἐπικίνδυνη, ἐξ ἄλλου μοῦ ἦταν εὐχάριστο νὰ πλησιάσω καὶ νὰ γνωρίσω ἕναν πραγματικὸν ἐμβρυολόγον. Ἔμενε μακρυά, εἰς τὸ προάστειον Κολπέττυ. Ἐκεῖ, ἀνάμεσα σὲ πυκνοφυτευμένους κήπους, στολισμένους μὲ τὰ αἰώνια κοκκόδενδρα, μέσα σὲ εὐρύχωρες καὶ ἀλλόκοτες ἐπαύλεις, κατοικοῦν οἱ πλούσιοι ἔμποροι καὶ οἱ σημαίνοντες ὑπάλληλοι τῆς πόλεως.

Ἡ Κλάρα ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὲ συνοδεύση. Μὲ περίμενε, μέσα στὸ ἁμάξι, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονος, σὲ ἕνα εἶδος μικρᾶς πλατείας περιτριγυρισμένης ἀπὸ δένδρα.

* * *

Ὁ σὲρ Ὄσκαρ Τέρβικ μὲ ὑπεδέχθη εὐγενικά. Τίποτε περισσότερο.

Ἦταν ἕνας ἄνδρας πολὺ ὑψηλός, πολὺ ἰσχνός, πολὺ στεγνός, πολὺ κόκκινος στὸ πρόσωπο καὶ τοῦ ὁποίου ἡ λευκὴ γενειάδα κατέβαινεν ἕως τὸ στομάχι, κομμένη τετράγωνα, σὰν οὐρὰ μικροῦ ἀλόγου. Ἐφοροῦσεν ἕνα φαρδὺ πανταλόνι ἀπὸ κίτρινο μετάξι καὶ τὸ τριχωτὸ στῆθος του ἦταν σκεπασμένο μὲ ἕνα εἶδος σάλι ἀπὸ ἀνοιχτόχρωμο μαλλί. Ἐδιάβασε μὲ σοβαρότητα τὸ γράμμα ποὺ τοῦ ἔδωσα καί, ἀφοῦ μὲ ἐξήτασε μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ καὶ μὲ ὕφος δύσπιστο, —ἐδυσπιστοῦσε γιὰ μένα ἢ γιὰ τὸν ἑαυτόν του;—, μὲ ἐρώτησε:

—Εἰ... σθέ... ἔσεις... ἐμβρυολόγος;

Ἔσκυψα καταφατικὰ τὸ κεφάλι μου.

—Ὢλ ράϊτ! ἐμουρμούρισε.

Καὶ κάμνων μίαν χειρονομίαν ὡσὰν νὰ ἔσυρεν ἕνα δίχτυ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἐσυνέχισε:

—Ἔ...σεις... ἐμβρυολόγος;... Γιές... Ἔσεις... ἔτσι... μέσα στὴ θάλασσα... ψάρι... ψάρι... μικρὸ ψάρι;

—Ναί... ναί... ἀκριβῶς, ἀπεκρίθην, μιμούμενος τὴν χειρονομίαν τοῦ ἐπιστήμονος.

—Μέσα στὴ θάλασσα;...

—Γιές!... Γιές...

—Πολὺ ἐνδιαφέρον!... πολὺ ὡραῖο... πολὺ περίεργο!... Γές!

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΓΓΛΙΚΟΝ
ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΝ
Εἰς σακκίδια. Διανομὴ κατ' οἶκον ἀπὸ 100 κιλὰ καὶ ἄνω.
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ
Χαλκοκονδύλη 4β
ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ 55-77

ΘΑ ΕΙΣΘΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΛΟΞΥΡΙΣΜΕΝΟΣ ΕΑΝ Η ΛΕΠΙΣ ΤΗΣ ΞΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΣΑΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΚΟΠΤΕΙ.
Αἱ λεπίδες Ζιλλέττ κόπτουν καὶ διαρκοῦν πολύ. Εἶναι κατασκευασμέναι ἀπὸ εἰδικὸν χάλυβα καὶ ὡς ἐκ τούτου διαρκοῦν πολύ. Ὅταν ταξειδεύητε μὴ λησμονεῖτε νὰ πέρνητε μαζύ σας ἕνα πακετάκι λεπίδας Ζιλλέττ.
MADE IN U.S.A. Gillette KNOWN THE WORLD OVER
Gillette

SANTÉINE
MONTAGU
PARIS
ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙ ΗΠΙΩΣ ΑΣΦΑΛΩΣ
ΑΝΕΥ ΚΟΛΙΚΩΝ ΕΝΟΧΛΗΣΕΩΝ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σᴬ
51. Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Παρετηρήθη ὅτι τινὲς ζητοῦσι διὰ τοῦ Τύπου ἀγοραστὰς πρὸς πώλησιν τῶν ἐν τοῖς Νεκροταφείοις οἰκογενειακῶν τάφων των.

Συνιστᾶται εἰς τὸ ἀνύποπτον κοινὸν ὅπως ἀπέχη πάσης δικαιοπραξίας ἐπὶ τάφων, καθόσον οἱ τάφοι, ὡς πράγματα θείου δικαίου, εἶνε κατὰ νόμον ἀνεπίδεκτοι πάσης συναλλαγῆς καὶ συνεπῶς πᾶσα ἐπ' αὐτῶν μεταξὺ τρίτων δικαιοπραξία εἶνε παράνομος καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἄκυρος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1930.

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου)

ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρουπόλεως διακηρύττει ὅτι τὴν δεκάτην τετάρτην (14) Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῶν κάτωθι δημοτικῶν φόρων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—1931.

1ον) Τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐγχωρίων προϊόντων μὲ πρώτην προσφορὰν δραχμ. 500.000 καὶ ἐγγύησιν 10 ο)ο ἐπὶ τῆς πρώτης ἢ ἀκολούθων προσφορῶν.

2ον) Τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων καὶ καταναλισκομένων ζώων μὲ προσφορὰν δραχ. 70.000.

3ον) Τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ δημοτικοῦ σφαγείου μὲ πρώτην προσφορὰν δραχ. 15.000.

4ον) Τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀγοραπωλησίας μεγάλων ζώων μὲ πρώτην προσφορὰν δραχ. 25.000.

Ἡ δημοπρασία θέλει διεξαχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 7755, 7756, 7757, 7758 π. ἔ. διακηρύξεων τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν ὁποίων δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν δήμων Καβάλλας, Ξάνθης, Κομοτινῆς, Σουφλίου καὶ Διδυμοτείχου.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΑΛΤΙΝΑΛΜΑΖΗΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις.—Αἱ ἀπόψεις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου

ΒΟΛΟΣ, (Ἰανουάριος).—Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου κ. Νικ. Κουτσίνας ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων ποῖαι εἶνε αἱ ἀπόψεις του σχετικῶς μὲ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τῆς χώρας, ἥτις τόσον εὐρέως κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀπασχολεῖ τὴν κοινὴν γνώμην, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ Τύπου τῆς πρωτευούσης ὡς καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ τοιούτου ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις τόσον ἐντόνως ἐκδηλοῦται ἤδη εἰς ὅλην τὴν ἐμπορικήν, βιομηχανικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας. Καὶ τὰ Ἐπιμελητήρια καὶ οἱ διάφοροι Σύλλογοι, τόσον τῶν Ἀθηνῶν ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων, δι' ὑπομνημάτων αὐτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦν ὅπως πρὸς μετριασμὸν τῆς στενότητος τοῦ ρευστοῦ χρήματος καὶ διευκόλυνσιν τῶν συναλλαγῶν δοθῶσι δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῆς Κυβερνήσεως μὲ μικρὸν τόκον εἰς τοὺς ὑγιεῖς καὶ βιωσίμους ὀργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα καὶ αὐτὴ τὴν ὑφισταμένην οἰκονομικὴν δυσπραγίαν καὶ τὴν δυσχέρειαν τῆς κινήσεως τῶν ἀγορῶν καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ διευκολύνη τὴν κατάστασιν, ἀπεφάσισε τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βιωσίμου βιομηχανίας διὰ τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μεταφορᾶς μέρους τοῦ παραγωγικοῦ δανείου, ὅπερ κατατιθέμενον εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν νὰ διατεθῇ ὑπὲρ αὐτῆς.

»Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ἀμφισβητήσωμεν τὴν σκοπιμότητα τῆς κατ' ἀρχὴν ληφθείσης κυβερνητικῆς ταύτης ἀποφάσεως, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἔπρεπε ἀπαραιτήτως ἐκ παραλλήλου νὰ ληφθῶσι καὶ ἕτερα γενικώτερα μέτρα διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἐμπορικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ καὶ παραγωγικοῦ κυρίως κόσμου, ὅστις ἐπίσης ἀρκούντως αἰσθάνεται τὴν πίεσιν τῆς κρατούσης σήμερον γενικῆς καχεξίας. Καὶ ἰδίως θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ τὸ ταχύτερον πρόνοια διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ δασμολογίου, εἰς τρόπον ὥστε πλεῖστα ὅσα εἴδη χρησιμοποιούμενα κυρίως ἀπὸ τὸν πολὺν ἐργαζόμενον λαὸν καὶ ἐπιβαρυνόμενα σήμερον μὲ δασμοὺς 50 ἕως 80 τοῖς ἑκατόν, ἀπαλλαγῶσι τούτων καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι μὴ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ δανείζωνται μὲ ὑπερόγκους τόκους διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν.

»Ἐπίσης ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἀμέσων φόρων καθ' ὅσον οἱ εἰσπραττόμενοι σήμερον εἶνε βαρύτατοι καὶ συντελοῦν εἰς τὴν ἔτι μεγαλυτέραν ἐπίτασιν τῆς στενότητος τοῦ χρήματος, δεδομένου ὅτι τὸ ὅλον ἐν Ἑλλάδι χαρτονόμισμα δὲν φθάνει τὰ 5 δισεκατομμύρια ἐνῷ οἱ ἔμμεσοι καὶ ἄμεσοι φόροι ἀνέρχονται εἰς 10 δισεκατομμύρια καὶ πλέον, καθὼς καὶ ἡ ὑποβίβασις τοῦ τόκου καὶ τῶν διαφόρων προμηθειῶν τῶν Τραπεζῶν.

»Ἀλλὰ κυριώτατα, κατὰ τὴν γνώμην μας, διὰ τὴν θετικωτέραν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως προέχει τὸ ζήτημα τῆς πραγματικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ γεωργικοῦ καὶ ἐν γένει τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου, ἥτις ἐν Θεσσαλίᾳ τοὐλάχιστον ἀνεπαρκέστατα γίνεται. Ἡ γενικὴ τῆς χώρας εὐημερία χωλαίνει, διότι ὁ γεωργός, ὁ παραγωγὸς ὑποφέρει. Ὅταν αὐτὸς ὑποφέρῃ καὶ τὰ ἄλλα ἐπαγγέλματα κατὰ φυσικὸν κανόνα θὰ ὑποφέρουν καὶ θὰ δυστυχοῦν. Δυστυχῶς ἡ ἀπελπιστικὴ κατάστασις τοῦ γεωργικοῦ καὶ γενικώτερον τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀπερίγραπτος εἰκὼν τῆς δυστυχίας του δὲν συνεκίνησεν ὅσον ἔπρεπε τοὺς ἁρμοδίους. Λέγοντες τοῦτο, ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας τὸ ἑξῆς, ὅπερ συστηματικῶς συμβαίνει εἰς τὸν τόπον μας, δηλαδὴ εἰς Θεσσαλίαν, εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν γε[illegible] καὶ μᾶλλον παραγωγικὴν περιφ[illegible] τῆς ἑλληνικῆς γῆς. Ἐκ μέρους τῆς [illegible]κῆς Τραπέζης, τοῦ ἱδρύματος τούτου, [illegible] τοῦ ὁποίου διενεργεῖται ἀκόμη ἡ γε[illegible] πίστις καὶ χορηγοῦνται τὰ γεωρ[illegible] καὶ παραγωγικὰ δάνεια διετίθεντο [illegible] τὴν τελευταίαν δεκαετίαν κατόπιν [illegible]στων ὅσων πιέσεων εἰς ὁλόκληρον [illegible] Θεσσαλίαν ποσὰ κυμαινόμενα μεταξὺ [illegible] καὶ 200 περίπου χιλιάδων λιρῶν κα[illegible]τος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παραγω[illegible] πληθυσμοῦ, ἤτοι καλλιέργειαν, λιπ[illegible] ἀγορὰν μηχανημάτων κλπ. (ποσὸν σχ[illegible] μικρότερον τοῦ προπολεμικῶς χορηγ[illegible]νου τοιούτου). Ἐπίσης καὶ κατὰ τὸ [illegible] τοῦτο, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ πληθυσμὸς τῆς [illegible]παίθρου, εἰς τόσον κυριολεκτικῶς ἀπ[illegible]στικὴν θέσιν εὑρίσκετο, συνεπείᾳ τῶν [illegible] στῶν πρωτοφανῶν θεομηνιῶν καὶ παγ[illegible]νων τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, ἐχορη[illegible]θησαν ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπ[illegible] ἀνεπαρκέστατα δάνεια καὶ ταῦτα οὐχὶ [illegible] τὴν κατάλληλον ἐποχήν, ἀλλὰ πολὺ βρ[illegible]τερον, ἀφοῦ προηγουμένως οἱ παραγω[illegible] ἠναγκάσθησαν νὰ προσφύγωσιν εἰς [illegible] ἀπαισίαν καὶ καταστρεπτικὴν τοκογλυ[illegible] διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεω[illegible] καὶ τὴν ἔγκαιρον σποράν.

»Ἀντιθέτως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα [illegible]ρήγει καὶ ἐξακολουθεῖ χορηγοῦσα εἰς [illegible]ρισμένα προνομιοῦχα πρόσωπα, ἀριθμ[illegible]να εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς καὶ μόν[illegible] χειρὸς ἀρκετὰς δεκάδας ἑκατομμυρί[illegible] δηλ. ποσὰ κατὰ πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ ἐκεῖ[illegible] τὰ ὁποῖα χορηγεῖ εἰς ὅλον ὁμοῦ τὸν [illegible]ραγωγικὸν κόσμον, οὐχὶ μόνον τοῦ Π[illegible]ου, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Θεσσαλ[illegible] Καὶ τὰ μὲν δάνεια τὰ λαμβανόμενα ἐκ [illegible]ρους τοῦ παραγωγικοῦ πληθυσμοῦ τακ[illegible]κῶς ἐξοφλοῦνται, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων [illegible]σως καθυστερήσεων προερχομένων λό[illegible] θεομηνιῶν ἢ ἀφορίας, ἀλλὰ καὶ τότε [illegible] εὑρίσκεται ἡ Τράπεζα εἰς τὴν ἀνάγκη[illegible] διαγράψῃ ταῦτα, καθόσον ἐξοφλοῦντ[illegible] κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐντόκως ἢ [illegible]στηριάζονται τὰ ὑπάρχοντά των—ἐνῷ [illegible] τῶν προνομιούχων καθυστεροῦνται συ[illegible]θως ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ οὐχὶ σπανίως [illegible] Ἐθνικὴ Τράπεζα εὑρίσκεται εἰς τὴν [illegible]νάγκην νὰ τὰ ἀποσβέσῃ.

»Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικότης!! Αὐ[illegible] εἶνε ἡ πολυθρύλητος ἐνίσχυσις τοῦ γεω[illegible]γικοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὑποστήριξις τῶν [illegible]θρώπων τῆς ὑπαίθρου ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ μόνον καθημερινῶς τονίζεται ὅτι εἶ[illegible]δυνατὸν νὰ πηγάσουν καὶ ἀναβλύσουν [illegible] ἐλπίδες τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως [illegible] χώρας καὶ ἡ εὐημερία ὅλων μας. Ἐὰν [illegible] ἐδίδετο μεγαλυτέρα προσοχὴ εἰς τὸν παρα[illegible]γωγὸν γενικῶς καὶ ἐνισχύετο οὗτος ὅπ[illegible] ἔπρεπε, δὲν θὰ ὑπῆρχε ἡ σημερινὴ οἰκον[illegible]μικὴ κρίσις ἢ καὶ ἂν ὑφίστατο δὲν θὰ [illegible] τοσοῦτον δεινή.

»Τελειώνων τονίζω ὅτι κατὰ τὴν γν[illegible]μην μας μὲ μίαν θετικωτέραν βελτίωσ[illegible] τῆς καταστάσεως ἐπιβάλλεται κυρίως [illegible]παρκὴς ἐνίσχυσις τοῦ παραγωγικοῦ [illegible]σμου ἐν συνδυασμῷ μὲ ἀναλόγους διευ[illegible]λύνσεις τῶν βιομηχάνων, ἐμπόρων καὶ [illegible]παγγελματιῶν, οἵτινες ἔχοντες ἐξα[illegible]κῶς εἰς τὰς παρούσας περιπτώσεις [illegible] ὡς ἔμβλημα τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν συντηρητικότητα, [illegible]ναμφιβόλως θέλουσιν ἀντεπεξέλθει [illegible] κρίσιν, ἥτις μαστίζει σήμερον οὐχὶ μόνον τὴν χώραν μας, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Δ. Πανουργιᾶν, Λεβάδειαν. Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Ἐνταῦθα. Βοηθῶν Σταθμαρχῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους.

κ. Ι. Γιαννᾶκον, Πειραιᾶ. Ὄχι, διότι ἔληξεν ἡ προθεσμία, ἐκτὸς ἂν κατόπιν καταβαλλομένων ἐνεργειῶν πολλῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων δοθῇ παράτασις.

κ. Ε. Ζ. Ρούστικα. Ἔχετε τὸ δικαίωμα. Παρακαλέσατε τὸν ἐπιθεωρητὴν νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

κ. Ι. Κ. Καβάλλαν. 1—3 Μαρτίου. 2) Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιοῦται ἀναβολῆς ὁ νεώτερος. 3) Τίποτε ἀκό[illegible] Περὶ αὐτοῦ θὰ ὁμιλῇ ἡ σχετικὴ ἐγκύκλι[illegible] τῆς προσκλήσεως. Δύνασθε ὅμως, ὅ[illegible] δημοσιευθῇ ἡ διαταγὴ τῆς προσκλήσεως τῆς κλάσεώς σας, νὰ λάβετε ὁδηγίας [illegible]ρὰ τοῦ αὐτόθι στρατολογικοῦ γραφείου.

κ. Δ. Κ. Λεωνίδιον. Δικαιοῦνται ἀ[illegible]βολῆς ὅλοι οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσκλήσεως τῆς ἡλικίας των σπουδάζοντες φοιτηταί. Νὰ ὑποβάλητε τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Ι. Πεταλίδην, Πάτρας. Ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις ἐκρατήθη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Συνεργείου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος. Θὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὴν ἔκβασιν συντόμως.

κ. Κατ. Ἀρβανίτου, Πάτρας. Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Κουκλουτζᾶ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 3. Τ[illegible] τέκνα σας θὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ Β' φυλλάδιον, βάσει καταρτισθέντος φακέλλου.

κ. Ἐλ. Νικολαΐδου, Πάτρας. Δὲν εὑρέθη τοιαύτη ἀναφορὰ εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ Γενικοῦ Μητρῴου. Δώσατέ μας περισσότερα στοιχεῖα.

κ. Α. Μπαλιτσάρην, Γύθειον. Ὡρίσθησαν 25—30 Ἰανουαρίου.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς δέχεται προσφορὰς διὰ χίλια τετρακόσια (1400) τεμάχια ἀδιαβρόχου ὑφάσματος (μουσαμάδες), καταλλήλου δι' ἐπένδυσιν ἁμαξῶν μεταφορᾶς γλεύκους.

Οἱ βουλόμενοι λαμβάνουν γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς προμηθείας εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 9α Γραφεῖα τοῦ Α. Σ. Ο. καὶ ὥραν 10—12 1)2 π. μ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Προσκαλοῦνται οἱ ἐκτὸς θέσεως πτυχιοῦχοι καθηγηταὶ ὅλων τῶν κλάδων ὅπως συγκεντρωθῶσι τὴν Τετάρτην (29 τρέχ.) καὶ ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν λέσχην διὰ νὰ συσκεφθῶσι διὰ τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ των.

(Ἡ Ἐπιτροπή)

ΤΟ GRAND PRIX
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΣ
ΤΟΥ 1929
ἀπενεμήθη εἰς τὰ
VULCAIN
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ
εἰς ΟΛΑ τὰ καλὰ Καταστήματα

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΤΕΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ

Β'.

Ἐρευνῶντες τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν κατορθοῦται μέχρις ὥρας νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀπὸ ἑβδομάδων μελετωμένη οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς βιομηχανίας, ἐφθάσαμεν χθὲς εἰς τὸ ἐρώτημα: Ἐφ' ὅσον εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ βιομηχανία ἔχει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην μετατροπῆς τῶν μεγάλων βραχυπροθέσμων ὀφειλῶν της εἰς μακροπρόθεσμα δάνεια, ποῦ θὰ εὑρεθῇ τὸ χρῆμα διὰ τὰ δάνεια ταῦτα; καὶ ποῖος θὰ ἀναλάβη τοὺς κινδύνους τοῦ τολμηροῦ ἀλλ' ἀναγκαίου δανεισμοῦ τοῦ χρήματος τούτου πρὸς τὰς πασχούσας βιομηχανίας;

Ἀποκλειομένης τῆς ἐκδόσεως νέων μετοχικῶν κεφαλαίων, ἥτις σήμερα θὰ ἐναυάγει οἰκτρῶς, δὲν πιστεύομεν νὰ δύναται τὸ μακροπρόθεσμον δάνειον διὰ τὰς βιομηχανίας νὰ εὑρεθῇ ἀλλαχοῦ παρὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Θὰ ἔπρεπε, πιστεύομεν, ἕνα «δάνειον βιομηχανικῆς πίστεως» νὰ συναφθῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποβλέπον εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀναγκῶν τῶν πασχουσῶν βιομηχανιῶν. Τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ δανείου τούτου δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον, ἴσως οὔτε καὶ ἀναγκαῖον, νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ἑκατομμύριον Λιρῶν. Ἐὰν παρείχετο ὑπὲρ αὐτοῦ προσθέτως καὶ ἡ ἐγγύησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τὸ δάνειον θὰ συνήπτετο ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους δυνατοὺς ὅρους, ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις εἰς προσεχῆ εὔθετον στιγμήν. Διὰ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ θὰ ἐπροικοδοτεῖτο ὁ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κλάδος τῆς βιομηχανικῆς πίστεως.

Ποῖος ὅμως θὰ ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνην τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου εἰς καθέκαστα δάνεια πρὸς τὰς πασχούσας βιομηχανίας, εἰς δάνεια, ὅπως εἴπομεν, ἀναγκαῖα ἀλλὰ τολμηρά; Μήπως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα μόνη; Ἐδῶ, φοβούμεθα, ὅτι προσκόπτει τὸ ὅλον ζήτημα. Ποῖος θὰ ἀναλάβη τοὺς κινδύνους τῶν τολμηρῶν αὐτῶν κοινωφελῶν δανείων; Περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, φοβούμεθα, ὅτι παρελκύεται καὶ παραμένει ἄλυτος ἐπὶ τόσας ἑβδομάδας ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δύο μεγάλων Τραπεζῶν διεξαγομένη συζήτησις. Ἂς ἐρευνήσωμεν πόθεν ἡ δυσκολία τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἁρμοδίου δανειστοῦ τῶν βιομηχανιῶν μας.

Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀκμὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μεθ' ὅλην τὴν ἀπόσχισιν τῆς Κτηματικῆς, τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ τῆς Ἀγροτικῆς, εἶνε δύναμις ἀξιοθαύμαστος. Ἡ δρᾶσις καὶ ἡ εὐτολμία αὐτῆς πρὸς ὑποστήριξιν ὅλων συγχρόνως τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας εἶνε ἀξία τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης. Αἱ καταθέσεις αὐτῆς αὐξάνουν μέσῳ τῆς κρίσεως, ἴσως καὶ λόγῳ τῆς κρίσεως. Διότι εἶνε ὁ μόνος ἀμείωτος φάρος τῆς ἑλληνικῆς πίστεως, τοῦ ὁποίου παραδόξως ἡ λάμψις αὐξάνει ὅσον αὐξάνει πέριξ τὸ σκότος. Ἀλλ' οὐδενὸς ἱδρύματος αἱ δυνάμεις εἶνε ἀπεριόριστοι.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶνε εἰδικῶς τεταγμένη νὰ φρουρῇ τὸ νόμισμα καὶ νὰ ρυθμίζῃ τὴν κυκλοφορίαν, οὐχὶ δὲ νὰ συγκεντρώνῃ καὶ τὴν ἀποταμίευσιν, ἐξ ἧς ἀντλοῦνται φυσικῶς αἱ δυνάμεις πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Χάριν εὐσταθείας τοῦ νομίσματος ἔχομεν συμφέρον ὅλοι ὥστε τὸ ἐκδοτικὸν ἵδρυμα νὰ παραμένῃ ὅσῳ δυνατὸν ἀμέτοχον κινδύνων ἀλλοτρίων πρὸς τὸν αὐστηρὸν προορισμόν του. Νομίζομεν ὅτι τὸ ὀρθόδοξον αὐτὸ δόγμα ἀξίζει νὰ διαφυλαχθῇ ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἐὰν κατ' ἐξαίρεσιν ἀνελάμβανε σήμερον βιομηχανικοὺς κινδύνους ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἔστω καὶ ὀνομαστικούς, ἐὰν ἐγίνετο ἡ κακὴ αὐτὴ ἀρχή, τότε διατὶ αὔριον νὰ μὴν ἀναλάβῃ καὶ ἀγροτικοὺς κινδύνους καὶ ἐμπορικοὺς καὶ ἄλλους πέραν τοῦ Καταστατικοῦ της;

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὸν προορισμόν της, οὔτε καὶ ἀντιστρόφως. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε καὶ αἱ δύο ἐξ ἴσου πολύτιμοι καὶ ἀπαραίτητοι, ἕπεται ἄραγε ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ φορτώσωμεν εἰς τὴν ράχην τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μόνης ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς περισώσεως τῆς βιομηχανίας; Ἐπειδὴ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶνε ἄτρωτος, ἐπειδὴ ἀπὸ αὐτὴν προσδοκῶμεν τὰ πάντα, ἐπειδὴ οὔτε ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται αὔριον νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ μειουμένην, εἶνε τοῦτο λόγος νὰ ὠθήσωμεν τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀπεριορίστως πρὸς κινδύνους ὑπερμέτρους, ἔστω καὶ τοὺς μᾶλλον ἀπιθάνους; Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδέχετο νὰ ἀναλάβῃ μόνη τοὺς κινδύνους τῶν βιομηχανικῶν δανείων, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς προθυμίας της ταύτης, διότι αἱ χορηγίαι της εἴτε θὰ ἦσαν φειδωλαί, ἐνῷ πρέπει σήμερον νὰ εἶνε γενναῖαι, εἴτε θὰ τὴν παρέσυραν εἰς κινδύνους μείζονας τοῦ προσήκοντος. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀνώτατος ρυθμιστὴς τῶν ζητημάτων τῆς πίστεως (ἄρθρον 4 τοῦ Καταστατικοῦ της) πιστεύομεν ὅτι πρέπει νὰ προφυλάξῃ, νὰ ἀποτρέψῃ, τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς πίστεως, τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀπὸ τὴν ἀνάληψιν ὑπερμέτρων βιομηχανικῶν κινδύνων. Ὡς οἰκονομικὸς δὲ σύμβουλος τῆς Κυβερνήσεως ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐγνωμάτευσεν ἤδη ὑπευθύνως περὶ τῆς καλλιτέρας δυνατῆς ἀμβλύνσεως τῆς βιομηχανικῆς κρίσεως.

Τοὺς κινδύνους ἐκ τῶν βιομηχανικῶν δανείων δέον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ καταμερίσῃ μετ' ἄλλων. Ἄλλως φοβούμεθα ὅτι ἡ χορήγησις βιομηχανικῶν δανείων δὲν εἶνε σήμερον δυνατή, δὲν θὰ ἦτο ἴσως καὶ φρόνιμος, προκειμένου νὰ συντελεσθῇ διὰ καταχρήσεως τῶν δυνάμεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Πρὸς δύο μέρη δυνάμεθα νὰ ἀποβλέψωμεν διὰ τὸν καταμερισμὸν τῶν κινδύνων τούτων. Πρὸς τὰς λοιπὰς ἑλληνικὰς Τραπέζας ἀφ' ἑνός. Πρὸς τὸ Κράτος ἀφ' ἑτέρου.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ἑλληνικαὶ Τράπεζαι, —δὲν πρέπει νὰ πλανώμεθα,— οὔτε τρόπος ὑπάρχει νὰ ἐξαναγκασθοῦν εἰς ἀνάληψιν σπουδαίου ποσοστοῦ τῶν κινδύνων ἐκ τῶν βιομηχανικῶν δανείων, οὔτε ὀρθὸν εἶνε νὰ κουράσωμεν καὶ αὐτὰς πέραν τῶν δυνάμεων ἑκάστης. Ἡ ἐντεῦθεν ἐπικουρία, ἐν τῷ κοινῷ καὶ ἐκείνων συμφέροντι, πρέπει νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλὰ θὰ εἶνε περιωρισμένη.

Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνάληψιν μέρους τῶν ὑποθετικῶν κινδύνων ἐκ τῶν βιομηχανικῶν δανείων δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρξουν ἀντιρρήσεις θεωρητικαί. Αἱ ἀντιρρήσεις ὅτι τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ συμμετέχῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἐπιχειρήσεις. Οὐχ' ἧττον ὅμως τὸ Κράτος εἶνε κατ' ἀνάγκην ὁ μεγαλύτερος τῶν ἐπιχειρηματιῶν, τοῦ ὁποίου τὰ ἔσοδα αὐξάνουν ἢ ἐλαττοῦνται ἀναλόγως τῆς πορείας τῶν ἰδιωτικῶν οἰκονομικῶν. Ἐὰν τὸ Κράτος ἐσκέπτετο ἄλλως, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερθῇ οὔτε διὰ τὴν παραγωγήν, διακινδυνεῦον κεφάλαια ἰδικά του εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, οὔτε διὰ τὰς ἀποξηράνσεις, οὔτε διὰ τὰς συγκοινωνίας, αἵτινες οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ ἐπιχειρήσεις τεράστιαι μὲ μεγάλα βάρη διὰ τὸ Δημόσιον καὶ μὲ ἔμμεσα καὶ ἀπώτερα μόνον κέρδη διὰ τὴν χώραν.

Ἂς ἀφήσωμεν τὰς θεωρίας κατὰ μέρος καὶ ἂς μὴ χάνωμεν χρόνον πολύτιμον. Προκειμένου περὶ βιομηχανικῆς κρίσεως δὲν ἔχει μόνον νὰ φοβηθῇ τὸ Κράτος τὴν ἐκ ταύτης ἐλάττωσιν τῶν ἐσόδων του, ἀλλ' ἰδίως τὴν φρικτὴν κοινωνικὴν ἀναστάτωσιν. Συμφώνως πρὸς τὸ πρόσφατον ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων, ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία χρησιμοποιεῖ 300 χιλιάδας ἐργατῶν. Ὑπέρτατος νόμος ἡ κοινὴ σωτηρία. Ἡμεῖς ρίπτομεν ἀπροκαλύπτως τὴν ἰδέαν τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τοὺς κινδύνους ἐκ τῶν βιομηχανικῶν δανείων, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ. Ὁ καταμερισμὸς τῶν κινδύνων καθιστᾷ αὐτοὺς ἀνωδύνους καὶ διὰ τὸ Κράτος καὶ διὰ τὴν Ἐθνικήν. Πρόκειται δὲ περὶ ἀνάγκης ὑπερτάτης. Ἄλλως οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις λάβῃ τὴν ἀπόφασιν νὰ συμμετάσχῃ κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τοὺς κινδύνους τῶν βιομηχανικῶν δανείων, θὰ εἶναι εὐχερὴς ἡ ἄμεσος ἔναρξις τῆς ἐνισχύσεως τῶν βιομηχανιῶν διὰ τῶν διαθεσίμων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Δημοσίου, ἐν προόψει συνάψεως τοῦ βιομηχανικοῦ δανείου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Θὰ πρέπῃ ἀμέσως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὀργανώνουσα τὸν κλάδον τῆς βιομηχανικῆς πίστεως, νὰ προβῇ εἰς ἔρευναν τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης πασχούσης βιομηχανίας, εἰς συγχώνευσιν τῶν ὁμοειδῶν, εἰς κηδεμόνευσιν συμπήξεως «συνδικάτων πωλήσεως» καὶ εἰς ἐνοργάνωσιν ἐν γένει τῆς βιομηχανίας ἐπὶ τῇ βάσει παγιοποιήσεως τῶν βραχυπροθέσμων αὐτῆς χρεῶν, καὶ διὰ μετακλήσεως ξένων εἰδικῶν ὅπου λείπουν. Διὰ μόνου τοῦ γεγονότος τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως θὰ ἔχῃ ἀποσοβηθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ κρίσις ἡ βιομηχανική. Τὸ «δάνειον βιομηχανικῆς πίστεως» εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μὲ μίαν συστηματικὴν προστασίαν τοῦ συνενδιαφερομένου Κράτους, δύναται νὰ ἀποβῇ ὁ μοχλὸς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ μεθοδικῆς τεχνικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς νεαρᾶς ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Ἐάν, ἀντιθέτως, ἡ βιομηχανικὴ κρίσις ἀφεθῇ εἰς ἑαυτήν, εἶναι πρόδηλον ὅτι ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου θὰ μεταβάλῃ τὴν γενικὴν «δυσπραγίαν» εἰς ὀξυτάτην γενικὴν «κρίσιν».

ΔΗΜ. Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Γράμματα ἀπὸ τὴν Ρώμην

Ὁ Φασισμὸς ἔκαμε τὰ ἐγκαίνια τῆς Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς

ΡΩΜΗ, Ἰανουάριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ Δημοσιογραφικὴ Σχολὴ εἶνε πλέον γεγονὸς διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνιά της παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ Μποτάϊ καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Τύπου εἰς τὴν «Πιάτσα Κολόνα». Τὰ μαθήματα θὰ διαρκοῦν ἐπὶ δύο ἔτη καὶ οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς θὰ λαμβάνουν δίπλωμα τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς δίδῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράφωνται κανονικῶς εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἐπαγγελματιῶν δημοσιογράφων. Ἡ διδασκαλία θὰ εἶνε θεωρητικὴ καὶ πρακτική. Ἀλλὰ καὶ ἡ θεωρία θὰ διδάσκεται μὲ μέθοδον γοργότητος, καὶ μὲ τὴν βάσιν ὅτι ἡ ἐφημερὶς γράφεται διὰ τὸ πολὺ κοινόν, τὸ ὁποῖον δὲν χωνεύει εὔκολα τοὺς βαρεῖς καὶ πενθίμους δημοσιογράφους.

Ἡ θεωρητικὴ διδασκαλία θὰ περιλαμβάνῃ καὶ εἶνε φυσικὸν τοῦτο: Τὴν ἱστορίαν τοῦ Φασιστικοῦ καθεστῶτος, τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Κράτους, τὴν συνδικαλιστικὴν μέθοδον, τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἱστορίαν, τὴν πολιτικὴν γεωγραφίαν, τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν, τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν, τὴν δημοσιογραφικὴν ὀργάνωσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰ ἄλλα κράτη. Διὰ τὸ κάθε μάθημα θὰ ἀφιεροῦται μία ὥρα κατὰ ἑβδομάδα.

Τὸ πρακτικὸν μέρος θὰ περιλαμβάνῃ τὰ ἴδια θέματα ἐφαρμοζόμενα εἰς τὴν ἐφημερίδα, καὶ διὰ κάθε μάθημα θὰ ἀφιερωθοῦν δύο ὧρες κατὰ ἑβδομάδα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μαθήματα τοῦ δευτέρου ἔτους, τὸ πρόγραμμα δὲν κατηρτίσθη εἰσέτι. Ὡς διδάσκον προσωπικὸν ὡρίσθησαν οἱ πλέον διακεκριμένοι δημοσιογράφοι τῆς Ἰταλίας καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων Τύπου τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κόμματος.

Ἡ πρώτη ἰδέα τῆς ἱδρύσεως Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν προῆλθεν ἀπὸ τὸν βουλευτὴν καὶ πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως τῶν Δημοσιογράφων κ. Ἀμικοῦτσι, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἔτη ἀνέπτυσσεν εἰς ἄρθρα καὶ μελέτας, τὴν εἰς ἄλλας χώρας γενομένην σχετικὴν ἐργασίαν. Τὸ κυριώτερον παράδειγμα διὰ τὴν ἰταλικὴν σχολὴν τὸ ἔλαβεν ἐκ τῆς Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς ποὺ ἔχει συσταθῆ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κολούμπια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κατὰ τὸ 1903. Ἡ Σχολὴ αὐτὴ ἔχει δύο τμήματα: Τὸ τεχνικὸν καὶ τὸ πολιτικόν. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ κυρίως τὸ ρεπορτάζ, δηλαδὴ τὴν ἱκανότητα τοῦ νὰ κρίνῃ ὁ δημοσιογράφος τὰ γεγονότα καὶ νὰ γράφῃ τὴν εἴδησιν σύμφωνον πρὸς τὴν ἀξίαν των καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των. Ἡ δευτέρα βάσις τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου εἶνε ἡ ἑνιαία πολιτικὴ κατεύθυνσις ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ἡ Σχολὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θέλει νὰ δημιουργήσῃ πρὸ παντὸς δημοσιογράφους ποὺ νὰ ἠμποροῦν νὰ ξεύρουν τί θέλει ἡ Ἀμερικὴ καὶ ποίαν κατεύθυνσιν πρέπει νὰ λαμβάνῃ ἡ κοινὴ γνώμη.

Ἡ Ἰταλικὴ Δημοσιογραφικὴ Σχολὴ ἐπιδιώκει νὰ καταργήσῃ τὰς στερεοτύπους φράσεις τοῦ δημοσιογραφικοῦ ρεπερτορίου. Παραδείγματα: Ἕνας ἄνθρωπος κρημνίζεται ἀπὸ τὸ μπαλκόνι καὶ σπάζει τὸ πόδι του. Τὸν μεταφέρουν εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Τί κάμνουν οἱ γιατροί; Τὸν ἐξετάζουν καὶ «ἐπιφυλάσσονται εἰς τὰς προγνώσεις των». Ἔγινε μία κλοπή. Τί κάμνει ἡ ἀστυνομία; «Ἡ ἀστυνομία ἀναζητεῖ τοὺς δράστας». Ὅταν ἀρχίζῃ μία γιορτὴ εἰς τὴν πόλιν: «Ἀπὸ πρωΐας ἡ πόλις ἐσημαιοστολίσθη». Καὶ τὰ παραδείγματα αὐτὰ εἶνε ἀτελείωτα. Ἡ Σχολὴ θέλει ἐπίσης νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς της τὸ αἴσθημα τῆς ἀνεκδότου εἰδήσεως. Πῶς ἠμπορεῖ νὰ γραφῇ μία εἴδησις, ὅταν δὲν ξεύρῃ ὁ δημοσιογράφος τί πρᾶγμα εἶνε ἡ εἴδησις; Ἕνας παλαιὸς Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του: —Ἐὰν κρεμάσετε μίαν κατσαρόλα εἰς τὴν οὐρὰν ἑνὸς σκύλου καὶ ὁ σκύλος τραπῇ εἰς φυγήν, τοῦτο δὲν εἶνε εἴδησις. Συμβαίνει ὅ,τι ἔπρεπε νὰ συμβῇ. Ἂν ὁ σκύλος μείνῃ εἰς τὴν θέσιν του, νά την ἡ εἴδησις. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀπρόοπτον, τὸ γεγονὸς ποὺ δὲν συμβαίνει καθημερινῶς, καὶ κάθε φορὰν ποὺ παρουσιάζεται ἡ ἰδία ἀφορμή». Ὁ ἴδιος αὐτὸς δημοσιογράφος συνώδευσε μίαν ἡμέραν τοὺς μαθητάς του εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ ἀστυνόμος τῆς ὑπηρεσίας ἀνήγγειλεν ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν δὲν συνέβη τίποτε τὸ ἄξιον προσοχῆς. Ὁ δημοσιογράφος ἠρώτησε τότε τοὺς μαθητάς του: «Ἔ, λοιπόν, τί θὰ γράψωμε ἀπόψε εἰς τὴν ἀστυνομικὴν στήλην; Ποιὰ εἶνε τὰ νέα τῆς ἡμέρας;» —Τίποτε, ἀπήντησαν ὅλοι. Δὲν συνέβη τίποτε. «Ὄχι, φίλοι μου, τοὺς ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ἡ εἴδησις, ἡ μεγάλη εἴδησις, ἡ τρανταχτὴ εἴδησις εἶνε ἀκριβῶς αὐτή, ὅτι εἰς μίαν πόλιν ὅπως ἡ Νέα Ὑόρκη, σήμερον δὲν συνέβη τίποτε ἀπολύτως ποὺ νὰ ἀπησχόλησε τὴν ἀστυνομίαν».

Μέχρι τῆς χθὲς ὁ καθεὶς ἐγίνετο δημοσιογράφος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶχε κανὲν δίπλωμα σπουδῶν ἀπὸ τὰ κοινοτικὰ ἀκόμη σχολεῖα. Σήμερον κατὰ νόμον, ὅστις θέλει νὰ γίνῃ δημοσιογράφος, ἔχει ἀνάγκην διπλώματος μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ ἴσως αὔριον θὰ χρειάζεται τὸ δίπλωμα τῆς Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς. Καὶ ἤδη εἰς τὴν νέαν Σχολὴν παρουσιάσθησαν μαθηταὶ πρὸς ἐγγραφήν. Οἱ μέλλοντες μαθηταὶ ἐκλήθησαν πρὶν ἀρχίσουν τὰ μαθήματά των νὰ ἐξετάσουν ἄλλην μίαν φορὰν τὴν συνείδησίν των καὶ νὰ πεισθοῦν οἱ ἴδιοι ὅτι ἠμποροῦν νὰ ἐξασκήσουν τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα μετ' ἐπιτυχίας. Ἄλλως αἱ ἐφημερίδες δὲν θὰ τοὺς δεχθοῦν ὡς συντάκτας ἀργότερον καὶ τὸ λάθος δὲν θὰ εἶνε τῆς νέας Σχολῆς.

Ἀθηναϊκὴ ζωὴ

Ταχυδρομεῖον

Πέραν τῆς θυρίδος τοῦ Πὸστ-Ρεστάντ.—Τί βλέπουν οἱ ξένοι καὶ τί δὲν βλέπουν οἱ ἁρμόδιοι.. ἀρμόδιοι.—Ὁ ἀγγαρευτικὸς συνωστισμὸς 1400 ἀνθρώπων ποὺ εἶνε ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ταχυδρομικῆς, τηλεφωνικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἐπικοινωνίας μας.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Λαμπίκη

Τόσα χρόνια ἐφωνάζαμε στὶς ἐφημερίδες γιὰ τὸ «λυγρόν... μέλαθρον» τοῦ Πταισματοδικείου χωρὶς νὰ ρίξουμε καὶ μιὰ ματιὰ σὲ κάποιο γειτονικὸ μέγαρον. Ἀλλ' ἂν τὸ ἀδικήσαμε ποὺ δὲν τὸ προσέξαμε ἐμεῖς οἱ ντόπιοι, δὲν τὸ ἀδίκησαν ποὺ τὸ πρόσεξαν καὶ τὸ προσέχουν ἀναγκαστικῶς ὅλοι οἱ ξένοι ποὺ περνοῦν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Ὅταν μετὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ 1896 ποὺ κατεστράφη τὸ ἱστορικὸν μέγαρον Μελᾶ καὶ ἀπὸ τὸ πυρίκαυστον τετράγωνον ἀνέθωρεν τὸ σημερινὸν Μέγαρον τοῦ Ταχυδρομείου, ἀλήθεια αἱ Ἀθῆναι εἶχαν ἀποκτήσει ἕνα μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐπιβλητικώτατον οἴκημα διὰ τὰς ταχυδρομικὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἀνάγκας των. Βέβαια, διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην σπουδαῖον ἦτο καὶ τὸ οἴκημα τοῦ Πταισματοδικείου καὶ ὁ Παλαιὸς Στρατὼν καὶ αἱ Κεντρικαὶ Ἐνωμοτίαι καὶ τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ οἱ Βασιλικοὶ Σταῦλοι ἀκόμη. Ἀλλ' ἡ ζωὴ τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἐσταμάτησεν εἰς τὰ 1897. Οὔτε ὁ πληθυσμός της ἔμεινε στὶς 120 χιλιάδες. Ἔμεινεν ὅμως, μαζὶ μὲ πολλὰ ἄλλα δημοσίων ὑπηρεσιῶν οἰκήματα, ἔμεινεν εἰς τὴν ἰδίαν ἐκείνην λαμπρὰν κατάστασιν τὸ Ταχυδρομικὸν Μέγαρον, τὸ ὁποῖον σήμερα θαυμάζουν οἱ εἰς Ἀθήνας ἐρχόμενοι ξένοι μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας μας ἀρχαιότητας. Ἀλλὰ κι' ἐδῶ ἀρχαιότητας μ' ὅλες τὶς μυρωδιὲς τῶν ἀπεριφράκτων οἰκοπέδων; Ἀρκοῦν: ἡ Ἀκρόπολις, τὸ Θησεῖον, οἱ Στῦλοι τοῦ Ὀλυμπίου Διός, τὸ Στρατοδικεῖον, τὸ θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, τὸ θέατρον Διονύσου, τὸ θέατρον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, τὸ οἴκημα τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὸ Φρουραρχεῖον.

Νὰ πῶς τὴν παθαίνει ὅμιλος ξένων —προφανῶς Ἄγγλων— περιηγητῶν περιδιαβάζων περὶ τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου. Συνηθισμένοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ὁδηγοῦνται εἰς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους καλύτερα μὲ τὴ μυρωδιὰ παρὰ ἀπὸ τοὺς τσιτσερόνους, ἐκλαμβάνουν τὸ σανιδόφρακτον ταχυδρομικόν μας μέγαρον ὡς τόπον ἀρχαιοτήτων.

—Ἀντίκιτας σέυ σέου;

—Ἀντίκιτας γιές.

—Ἀμ' τί κυττᾶς ἐδῶ —τοὺς διακόπτει ὁ ξένας γλώσσας ὁμιλῶν πόλισμαν. Νὰ ἰδῇς μέσα τὰ χάλια.

—Χάλ, χάλ... γιές.

Ἀλλὰ δὲν τὴν παθαίνουν οἱ ξένοι μόνον. Ἴσως μάλιστα αὐτοὶ τὴν παθαίνουν ὀλίγον φαιδρά. Τὰ βάσανα τὰ τραγικά, τὰ ἀτελείωτα, τὰ χρόνια, τὰ ὑποφέρουμε ἐμεῖς οἱ ντόπιοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπαυσαν ἴσως νὰ κάνουν ἐντύπωσιν γιατὶ τὰ ἀντικρύζουμε κάθε ἡμέρα, ὅπως τὰ ἀντικρύζουν κάθε ἡμέρα καὶ οἱ ἁρμόδιοι, οἱ ὁποῖοι ἔπαυσαν νὰ τὰ προσέχουν καὶ γι' αὐτό... Ἀλλ' ἂς κάμουμε τὴν ἐρευνητικήν ἐπίσκεψίν μας.

Ἀποτελεῖ, βέβαια, ἀθλητικὸν κατόρθωμα ἡ θαρραλέα εἴσοδος μέσα εἰς τὸν ταχυδρομικὸν Λαβύρινθον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἡ διὰ τὸν κόπον αὐτὸν ἀποζημίωσις καὶ ἐντυπώσεις θὰ εἶνε πλούσιαι. Ἀπ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰς ἐντυπώσεις δὲν μένουν ἐστερημένοι ὅλοι ὅσοι πηγαίνουν ἐκεῖ μέσα, ἀλλὰ ὁ καθένας τὰς ἔχει μερικευμένας. Ὁ ἕνας τὰ χάνει καὶ φεύγει σαστισμένος ἀπὸ τὴν χάβραν τῆς αἰθούσης τῆς Διανομῆς. Ὁ ἄλλος πηγαίνει ν' ἀγοράσῃ τιλοφθόρον ἀπὸ τὸ ξεσύχιασμα ποὺ ἔπαθε εἰς τὴν θυρίδα τῶν Ἐπιταγῶν. Ὁ ἄλλος φεύγει μὲ ἄρρωστα τὰ ἀναπνευστικά του ὄργανα, ἀπὸ τὴν βρῶμαν τῶν οὐρητηρίων, ποὺ γειτνιάζουν μὲ τὸ τμῆμα τῶν ταχυδρομικῶν Δεμάτων.

Τὸ Ταχυδρομικόν μας Μέγαρον μὲ τὴν κίνησιν καὶ τὴν φασαρίαν του ὁσάκις ἔγινεν ἀντικείμενον περιγραφῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐπρεζαντάρησε κυρίως διὰ τῆς θυρίδος τοῦ Πὸστ Ρεστάντ.

Συνελήφθη ἡ σταφιδιασμένη γεροντοκόρη πλησιάζουσα εἰς τὴν θυρίδα καὶ ζητοῦσα πληροφορίας μήπως εἶχε τὴν ἀναμενομένην ἐρωτικὴν ἐπιστολήν.

—Τί ὄνομα, παρακαλῶ;

—Μυροβόλος Ὑάκινθος.

Πλάϊ της συνεθλίβει ὑπομονητικὰ ὁ μαθητὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς προφέρων μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὸ ἐρωτικὸν ψευδώνυμον «Αἰσθηματικὸς Ἱερεμίας». Παρ' αὐτὸν ἐτρύπωσε, παραμερίσασα τὸ ράσο του, καὶ ἐπρόβαλε εἰς τὴν θυρίδα τὸ ἀνήσυχο κεφαλάκι της ἡ μικρὴ Ἀρσακειὰς ἐκφωνήσασα καὶ αὐτὸ τό.... ἀπειλητικὸν ὄνομά της «Ὀαζὸ ντ' Ὀράζ». Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸ καὶ μόνον τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ μάλιστα σήμερα. Ἂν ἐνθυμῆσθε τὴν περιγραφὴν τοῦ Πίνακος Κέβητος τοῦ Θηβαίου ἐν τῷ τοῦ Κρόνου Ἱερῷ, θὰ τὴν ἰδῆτε παραστατικὰ ζωντανεμένη εἰς τὸν περίβολον τῆς πωλήσεως τῶν «Ταχυδρομικῶν Ἐνσήμων», ὅπου τὸ παντοδαπὸν πλῆθος τοῦ εἰσιόντος ὄχλου τριγυρίζει σὰν τὰ ψάρια μέσα στὰ κοφινοῦλα ἢ σὰν τὰ σκυλιὰ μέσα στὴν κλοῦβα τοῦ Μπόγια. Καὶ εἰς τὸ πρῶτον κιόσκι ἐκεῖ γυνή τις δυσειδὴς τὴν ὄψιν καὶ αὐστηρὰ τὸ ἦθος ἐπὶ ὑψηλοῦ σκιμποδος καθημένη πωλεῖ γραμματόσημα καὶ ἄλλη πάρα πέρα ζυγίζει ἐπιστολάς, ἐνῷ ἄλλη κεκαρμένη ὡς νὰ πρόκειται νὰ εἰσέλθῃ εἰς μοναστήριον, λογομαχεῖ ὑψηλοφώνως μὲ νεοσύλλεκτον φαντάρον διὰ τὸ βαρὺ περιεχόμενον τῆς παραδιδομένης ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῆς του.

Ὅταν τὸν «περίβολον» τοῦτον παρέλθετε καὶ λησμονήσετε τὴν σχετικὴν περιγραφὴν τοῦ «Πίνακος Κέβητος», καθ' ὃν «οὔτε πόλις ἐδόκει εἶναι τὸ γεγραμμένον, οὔτε στρατόπεδον, ἀλλὰ περίβολος ἦν ὅπου γέρων τις ἑστὼς ἔμφασιν ἐποίει ὡς προστάττω τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ» καὶ παραμερίσετε καὶ τὸν σημερινὸν ζητιάνον καὶ κουμπώσετε τὸ σακκάκι σας διὰ τὸν φόβον λωποδυτῶν, ἀρχίζετε τὴν κοπιώδη ἄνοδον τῆς μαρμαρίνης ἐσωτερικῆς κλίμακος κατακλυζομένης ἀπὸ σάκκους καὶ ἀναθυμιάσεις βεσπεσσιανῶν καὶ καιομένου ἰσπανικοῦ κηροῦ. Ὅταν ἀνέλθετε εἰς τὸ πρῶτον ἐσωτερικὸν περιστήλιον, τὸ ὁποῖον ἀρχιτεκτονικῶς σᾶς ὑπενθυμίζει μίαν ἐσωτερικὴν πλευρὰν τοῦ Παλάτσο Ντουκάλε τῆς Βενετίας, ἀλλ' ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐπόψεις σᾶς δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὀλίγης Λαχαναγορᾶς, τότε φθάνουν εἰς τὴν ἀκοήν, ὡς ἠχὼ μακρυνῆς διαδηλώσεως, οἰμωγαὶ καὶ εὐχωλαὶ ὀλλύντων τ' ὀλυμένων....

Εἶναι ὁ ὀρυμαγδὸς τῶν τριακοσίων γενναίων ὑπαλλήλων ποὺ ἐργάζονται εἰς τὰ τμήματα Διανομῆς καὶ Διεκπεραιώσεως τῶν ἐπιστολῶν, οἱ ὁποῖοι μάχονται ὄχι ὅπως οἱ τριακόσιοι τοῦ Λεωνίδου εἰς τὰς Θερμοπύλας εἰς μίαν ἀποφασιστικὴν μάχην, ἀλλ' εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς φοβερᾶς ὑπηρεσίας των καθ' ὅλην τὴν ὑπαλληλικήν τους ζωήν, μέσα σὲ δηλητηριώδη ἀτμόσφαιραν διηνεκῶς κλειστοῦ χώρου, ὁ ὁποῖος εἶναι «χεῖμα κακός, θέρει ἀργαλέος, οὐδέποτ' ἐσθλός». Καὶ πρὶν συμπληρώσουν τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς των, συμπληρώνουν τὰ ἔτη ποὺ τοὺς χρειάζονται γιὰ νὰ γίνουν φθισικοί, νευροπαθεῖς —ναυάγια τῆς ζωῆς σχεδὸν ὅλοι.

Προχωρεῖτε εἰς ἄλλο διαμέρισμα καὶ ἀντικρύζετε κατακόμβας φωτιζομένας καὶ τὴν ἡμέραν μὲ ἠλεκτρικόν, εἰς τὰς ὁποίας ἐργάζονται ἄλλοι εἵλωτες—ὑπάλληλοι. Ἄλλος κατασκευάζει δέματα, ἄλλος ἑτοιμάζει τοὺς σάκκους μὲ τὰς ἐπιστολάς, ἄλλος τοὺς παραδίδει διὰ τὸ ἀναχωροῦν ταχυδρομεῖον, ἄλλος παραλαμβάνει τὸν ἡμερήσιον ὁμητὸν ἀπὸ τὰ ἀνὰ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως γραμματοκιβώτια. Ἄλλος βλαστημάει ἑξακόσιες φορὲς τὴ μοῖρα του μὲ τὸ μπελλᾶ ποὺ βρίσκει μὲ τὰ ἀνεπίγραφα γράμματα ποὺ φθάνουν στὰ χέρια του καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν «Ἀζητήτων».

Εἰς τὸν ἄλλον ὄροφον φαίνονται τὰ τηλεφωνικὰ μηχανήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπὸ μορφὴν συρμάτων καὶ καλωδίων συγκεντρώνονται ὅλα τὰ νεῦρα Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ μερικῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων. Ἐπικλήσεις, παρακλήσεις, ἀντεγκλήσεις, φωνές, θυμοί, ἀκατάληπτα λόγια—μανία μηχανημάτων καὶ ἀνθρώπων.

Εἰς ἄλλην πτέρυγα ὁ βαρὺς τάραχος τῶν Μὸρς καὶ τῶν Οὕγκ καὶ κρότοι πλήκτρων καὶ γύρισμα ταινιῶν καὶ πατήματα σφραγίδων καὶ ὀχλοβοὴ καὶ κίνησις καὶ ἀνεβοκατεβάσματα ἀσανσὲρ —καὶ ἀτμόσφαιρα πνιγηρὰ καὶ χῶρος ἀνεπαρκὴς καὶ νευρικότης μὲ τὴν ἀδιάκοπη φούρια τῆς δουλειᾶς.

Ἐπάνω-κάτω 1.400 ἄνθρωποι ἐργάζονται μέσα εἰς τὰ οἰκτρὰ διαμερίσματα τοῦ Ταχυδρομικοῦ Μεγάρου καὶ μία Ἑλλὰς ὁλόκληρος διὰ μέσου αὐτοῦ ἐπικοινωνεῖ ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον ἕως τὸ ἄλλο! Καὶ κάθε μέρα αἱ ἀνάγκαι πολλαπλασιάζονται, ἐνῷ τὸ κτίριον —μέγαρον γιὰ τὸν παληὸν καιρὸ— ὅλο καὶ παραγεμίζεται μὲ γραφεῖα, μὲ προσωπικό, μὲ ἐγκαταστάσεις ποὺ δὲν ἀφίνουν χῶρον γιὰ κυκλοφορίαν οὔτε στὸ κοινόν, οὔτε στοὺς ὑπαλλήλους. Τὸ κατάστημα τῶν Τ. Τ. Τ. δὲν εἶναι μόνον Πὸστ-Ρεστὰντ μὲ τὰ φαιδρά του νούμερα, οὔτε χῶρος γιὰ τὴν τοποθέτησιν ρεκλαμῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὑπόστεγον καὶ προθηκῶν μὲ χαρτοφάκελλα καὶ κὰρτ-ποστὰλ ἀπ' ἔξω, γιὰ νὰ χαζεύουν οἱ ξένοι καὶ νὰ τὸ ἐκλαμβάνουν ἀπὸ τὴ δυσωδία του ὡς ἀρχαιολογικὸν τόπον καὶ νὰ κουνοῦν τὸ κεφάλι ψιθυρίζοντας:

—Ἀντίκιτας γιές!

Οὔτε ἁπλῶς τὸ κλειδὶ τῶν συγκοινωνιῶν, διὰ νὰ σπεύδουν νὰ τὸ καταλαμβάνουν πρῶτον οἱ ἑκάστοτε καθεστωτικοὶ ἐπαναστάται. Εἶναι ἡ βιτρίνα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν —καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἰδίους καὶ γιὰ τοὺς ξένους περισσότερον— καθρεφτίζεται ὁ πολιτισμός μας, αἱ κοινωνικαί μας ἀντιλήψεις, ὁ σφυγμός, ἂς ποῦμε, τῆς ζωῆς μας.

Καὶ ὅμως τὸ κτίριον αὐτό, ποὺ ἔμεινε τὸ ἴδιο ὅπως καὶ πρὸ τριάντα ἐτῶν, εἶναι σήμερα τίποτ' ἄλλο παρὰ μιὰ Καζάρμα μὲ τὴν ἀντάραν καὶ τὴν κίνησιν μιᾶς διαρκοῦς ἐπιστρατεύσεως.

Εὐτυχῶς ἔχουμε ἕνα σωρὸ ἄλλες ἀρχαιότητες. Ἔχουμε ἐπὶ πλέον καὶ Συμβούλιον Ἐπικρατείας καὶ Γερουσίαν. Δὲν θὰ ἐχάναμε ἑπομένως τίποτε ἐθνικῶς ἂν ἐξεμοντερνίζαμε λιγάκι τὸ Ταχυδρομικὸν Κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ παλαιὸς ρωμαντικός, ποὺ σύμφωνα μὲ τὸ τραγοῦδι τῆς ἐποχῆς του «ἤθελε τὸν ταχυδρόμο νὰ τὸν ἔχῃ βοηθό, νὰ μαθαίνει ἀπ' τὸ πουλί του πῶς περνάει μοναχό», ἂν ἔλεγε τὰ ἴδια πράγματα καὶ σήμερα θὰ ἦταν ὅλως διόλου ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Θὰ εἶχε πάρα πολλὰς ἀξιώσεις ἀπὸ τὸν σημερινὸν ταχυδρόμον τὸν ἐργαζόμενον ὑπὸ τὰς σκληροτέρας τῶν συνθηκῶν μέσα εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Ταχυδρομεῖον καὶ εἶναι καὶ πολύ του ὅτι τὰ καταφέρνει ὥστε νὰ μᾶς κρατῇ καλὴν τὴν ἀλληλογραφικήν μας ἐπικοινωνίαν. Ἡ ρωμαντικὴ ἀποστολὴ τοῦ ταχυδρόμου ἔληξεν ἀφ' ὅτου ἡ ὑπηρεσία του μετετράπη εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα.

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

Συγκοινωνιακαὶ πρόοδοι

Ὁ Αἰὼν τοῦ Αὐτοκινήτου

Τὰ αὐτοκίνητα τῆς Durant Motors, Incorporated τοῦ Ντήτροϊτ τῆς πολιτείας Michigan τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.—Ὁ νέος τύπος «60».—Γενικὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν αὐτοκινήτων Durant.

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ «Αἰῶνος τοῦ Αὐτοκινήτου». Συγκρινόμενον τὸ σημερινὸν αὐτοκίνητον μὲ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ τελευταίου τετάρτου τοῦ 19ου αἰῶνος, παρουσιάζει τὰς αὐτὰς ἀναλογίας καὶ τὴν ἐξέλιξιν ἃς ἔσχε τὸ σημερινὸν ἀεροπλάνον μὲ τὸν χαρταετὸν τῆς χθὲς ἢ τὴν Μογκολφιέρειον σφαῖραν πρὸς τὸ πηδαλιουχούμενον Ζέππελιν.

Τὰ σημερινὰ αὐτοκίνητα συνδυάζουσι ταχύτητα, κομψότητα, στερεότητα, ἀθόρυβον, λεπτότητα καὶ ἁρμονίαν γραμμῶν καὶ χρωματισμοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ εὐθηνοτάτην τιμήν. Ἓν αὐτοκίνητον ὑπερμοδέρνον σύγκειται ἐκ 5.000 τεμαχίων τοὐλάχιστον. Διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἓν αὐτοκίνητον, συνεργάζονται πλεῖστοι εἰδικοί, ὡς μηχανικοί, ἐργάται, διακοσμηταὶ καὶ τεχνῖται.

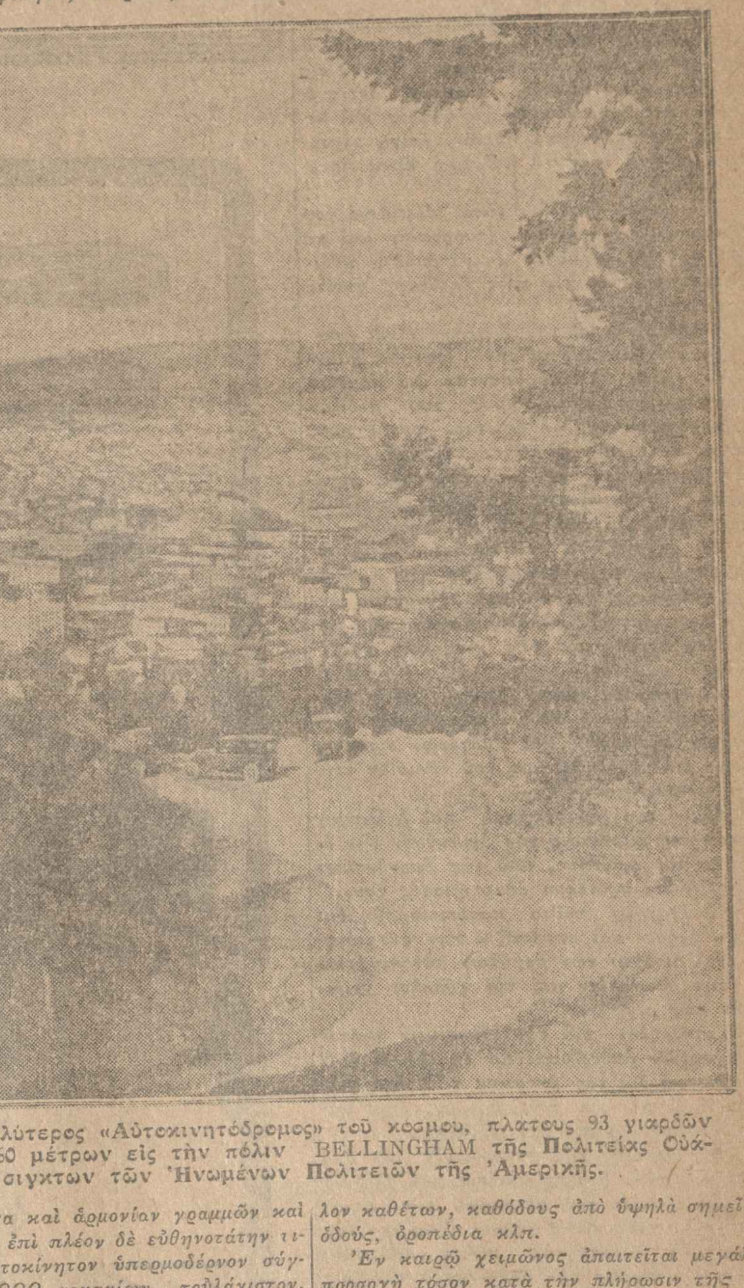

Ὁ μεγαλύτερος «Αὐτοκινητόδρομος» τοῦ κόσμου, πλάτους 93 γιαρδῶν ἤτοι 84.60 μέτρων εἰς τὴν πόλιν BELLINGHAM τῆς Πολιτείας Οὐάσιγκτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Σήμερον οἱ ἄνθρωποι διαμένουσι περισσοτέρας ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου παρὰ ἐντὸς τῶν γραφείων των, ἐργοστασίων ἢ οἰκιῶν των. Τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐποχῆς μας εἶναι: ἡ ταχύτης.

Ἀπέραντα ἐργοστάσια ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ κατασκευάζουσιν ἑκατοντάδας χιλιάδων αὐτοκινήτων ἐπιβατικῶν, τουρισμοῦ, φορτηγῶν, ἀγώνων, κατὰ μῆνα. Ἡ κατασκευὴ τοῦ αὐτοκινήτου ἔχει συστηματοποιηθῇ καὶ ἀναχθῇ εἰς ὕψος ἐπιστήμης.

Παραλλήλως κατασκευάζονται «αὐτοκινητόδρομοι», ὡς ἡ ἑνοῦσα τὴν Ρώμην μὲ τὴν Ὄστια μεγάλη δι' αὐτοκίνητα εἰδικὴ ὁδός, ἡ ἐν Μπέλλιγκχαμ τῆς Πολιτείας Οὐάσιγκτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πλάτους 84,60 μέτρων καὶ ἄλλαι.

Τὸ αὐτοκίνητον μᾶς ἐξυπηρετεῖ καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Κατὰ τὴν ἄνοιξιν δυνάμεθα νὰ περιέλθωμεν δεκάδας χιλιάδων χιλιομέτρων ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὴν ὕπαιθρον διὰ νὰ ἀνανεώσωμεν τὰς ἀπολεσθείσας κατὰ τὸν χειμῶνα σωματικὰς δυνάμεις ἐκ τῆς ζωῆς ἐντὸς τῆς τύρβης τῶν πόλεων. Τὸ φθινόπωρον ἐκτελοῦμεν ταξείδια δι' αὐτοκινήτου εἰς χώρας θερμὰς (Αἴγυπτον), ὅταν δὲ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν χειμῶνα εἶναι εὐχάριστον νὰ ταξειδεύωμεν ὁπουδήποτε, ἀπολαμβάνοντες τὸ ὑπέροχον θέαμα τῶν κεκαλυμμένων μὲ πάλλευκον σινδόνα ἐκ χιόνος μαγευτικῶν τοπείων.

Ἐπὶ τῶν κεκαλυμμένων διὰ χιόνων ὁδῶν, τὰ αὐτοκίνητα ὀλισθαίνουν κάπως. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀτόπου τούτου ἔχουσιν ἐφευρεθῆ ἁλύσεις, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν τροχῶν καὶ ἐξουδετερώνουσι τήν τε ἀντίστασιν ἐκ τῶν σχηματιζομένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ὑπὸ τῶν τροχῶν αὐλάκων καὶ τὰ ἐπὶ τῆς χιόνος ἢ τῆς παγωμένης γῆς ὀλισθήματα, ἰδίως εἰς ἐπικίνδυνα σημεῖα τῶν ὁδῶν, διαβάσεις αὐχένων, ἀναρριχήσεις ἐπὶ ἀνωμάλων ὁδῶν ἑλικοειδῶν ἢ μᾶλλον καθέτων, καθόδους ἀπὸ ὑψηλὰ σημεῖα, ὁδούς, ὀροπέδια κλπ.

Ἐν καιρῷ χειμῶνος ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ τόσον κατὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἀποθήκης μὲ βενζίναν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν λίπανσιν τῶν διαφόρων σημείων τῶν χρῃζόντων τοιαύτης. Ὅλα τὰ ἐργοστάσια ἐκδίδουσι συνεχῶς εἰδικὰς ὁδηγίας, διὰ τὴν ἐν καιρῷ χειμῶνος συντήρησιν τῶν αὐτοκινήτων. Ὀφείλουσιν οἱ αὐτοκινητισταὶ νὰ ἐπιμελῶνται τῶν αὐτοκινήτων των, μὴ ἀμελοῦντες νὰ ἐκτελῶσι μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἁπάσας τὰς ἐκδιδομένας ὁδηγίας.

Αὐτοκίνητον Ρώδστερ πολυτελείας 3—4 θέσεων τύπου DURANT «60» ἐξακύλινδρον.

Τὸ αὐτοκίνητον πρέπει νὰ διατηρῆται πάντοτε καθαρώτατον. Κερδίζει τις μὲ τὴν καθαριότητα μεγάλην διάρκειαν τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ αὐτοκινήτου του ὡς καὶ τοῦ πλαισίου καὶ τοῦ ἁμαξώματος (καροσσερί). Ἐν καιρῷ χειμῶνος τὸ γκαρὰζ τῶν αὐτοκινήτων πρέπει νὰ εἶναι σκοτεινὸν πάντοτε, διότι τὰ ἐλαστικὰ καταστρέφονται ἀπὸ τὸ φῶς. Ἐλλείψει σκοτεινοῦ μέρους χρησιμοποιηθησομένου ὡς γκαράζ, πρέπει τὰ ἐλαστικὰ νὰ καλύπτωνται ἐπιμελῶς.

Οἱ νεώτεροι τύποι αὐτοκινήτων εἶναι συνήθως ἑξακύλινδρα ἢ ὀκτακύλινδρα. Προτιμᾶται ὁ ἑξακύλινδρος κινητὴρ ὡς ἐ-

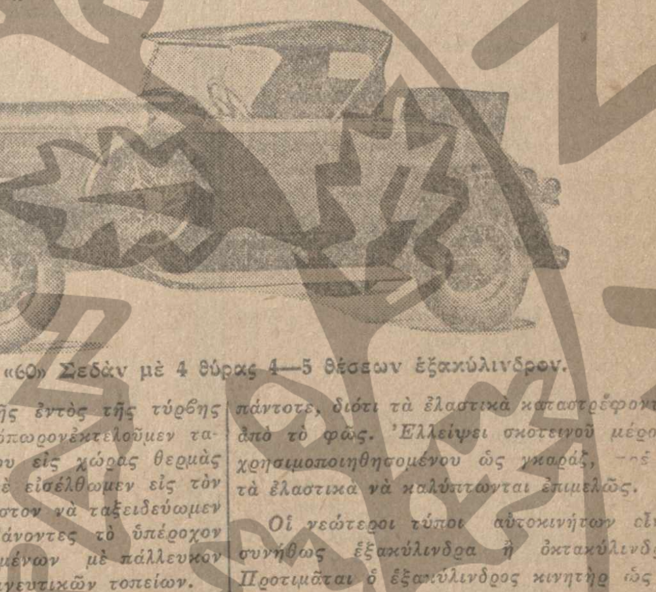

DURANT «60» Σεδὰν μὲ 4 θύρας 4—5 θέσεων ἑξακύλινδρον.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ - ΓΕΩΡΓΟΙ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ
ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ
νὰ ζητήσετε προσφοράν μας πρὶν ἀγοράσετε οἱονδήποτε μηχάνημά σας
ΔΙΟΤΙ:
1) Τὰ μηχανήματά μας εἶνε τὰ στερεώτερα, παραγωγῆς οἴκων διεθνοῦς φήμης.
2) Οἱ μηχανικοί μας ἐγκαθιστοῦν τὰ μηχανήματά μας καὶ παρέχουν δωρεὰν πᾶσαν συμβουλὴν ἢ μελέτην.
3) Παρέχομεν εὐκολίας πληρωμῆς καὶ ἐπὶ πλέον χρηματικὰς πιστώσεις εἰς τοὺς τακτικοὺς πελάτας τῶν τεχνικῶν μας τμημάτων.
Τί δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὴν
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ & ΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
1 ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΥ) ΤΗΛΕΦ. 52-18 ΚΑΙ 66-39
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ: Μηχανήματα παραγωγῆς μεταφορᾶς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῶν ἐργοστασίων Carels, «Alsthom», (Thomson Houston). Γνώμονες καὶ ὄργανα μετρήσεως τῆς Cie pour la Fabrication des Compteurs, Montrouge. Ἐναέρια δίκτυα Hanneman, στῦλοι, καλώδια σύρματα κ. λ. π.
ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ: Ἀγγλικαὶ ἁλωνιστικαί, ἐκκοκκιστικαί, σβάρναι, σβολοκόποι, ἄροτρα, κ. λ. π. Ransomes. Ἄροτρα Ρούχτον κινούμενα δι' ἀκαθάρτου πετρελαίου.
ΟΔΟΠΟΙΪΑ, ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ, ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ, ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΕΙΣ ΕΛΩΝ: Μηχανικὰ πτύα καὶ βυθοκόροι Ruston Bucyrus Ltd.— Ἀεροσυμπιεσταὶ Ingersoll Rand.—Πασσαλοπήξεις ἐν ὕδατι, μπετονιέρες British Steel Piling Co.—Σκυροθραῦσται, ἀνυψωτῆρες κ.λ.π. Fred. Parker Ltd.—Ἐναέριοι σιδηρόδρομοι καὶ μηχανικαὶ μεταφοραὶ τῆς Cie Des Appareils de Levage.—Σιδηροτροχιαὶ καὶ βαγονέτα τῆς Sté Dyba (Dyle et Baccalan).—Μηχαναὶ γρανιτασφάλτου sprameuses, repandeuses etc, σιδηραῖ κατασκευαὶ τῶν Joly d' Argenteuil,—Leroux & Catinois. Φορτηγὰ αὐτοκίνητα ἀνατρεπόμενα ἀπὸ 500 — 10.000 κιλῶν τῶν ἐργοστασίων Renault, κ. λ. π. κ. λ. π.

λαφρότερος καὶ μὴ καταλαμβάνων μέγαν χῶρον.

Ὡς γνωστόν, τὰ μεγαλύτερα ἐργοστάσια κατασκευῆς αὐτοκινήτων τοῦ κόσμου εὑρίσκονται ἐν τῇ πόλει Ντήτροϊτ τῆς Πολιτείας Μίχιγκαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Μεταξὺ τῶν διασημοτέρων ἑταιριῶν εἶναι καὶ ἡ Durant Motors, Incorporated, τῆς ὁποίας ὁ ἱδρυτὴς ἦτο ἡ ψυχὴ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τῆς General Motors.

Τὰ ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ταύτης κατασκευαζόμενα αὐτοκίνητα διακρίνονται διὰ τὰ ἄφθονα πλεονεκτήματά των καὶ τὸ ἀσυναγώνιστον τῶν τιμῶν αὐτῶν.

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων πλεονεκτημάτων τῶν αὐτοκινήτων Durant δέον νὰ ἐξαρθῶσι 1ον) ἡ στερεότης, 2ον) τὸ εὐρύχωρον, 3ον) ἡ κομψότης, 4ον) οἱ ἀπαράμιλλοι χρωματισμοί, 5ον) αἱ λεπταὶ γραμμαί, 6ον) τὸ ἀθόρυβον, 7ον) ἡ ταχύτης καὶ 8ον) τὸ ἀσυναγώνιστον τῶν τιμῶν.

Ἡ ἐξάρτησις περιλαμβάνει προφυλακτικὰς ῥάβδους, θέσιν διὰ τὰς ἀποσκευάς, ἰδιόρρυθμον βάσιν ἀνταλλακτικοῦ τροχοῦ εἰς τὸ ἐμπρόσθιον πτερόν, κινητὸν ἀντιανέμιον καμπτόμενον πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ κινητὰ παραπετάσματα θυρῶν, ἅτινα μένουσιν ἀκίνητα ὅταν τὸ κάλυμμα εἶναι κατεβασμένον.

Τὰ μακρὰ ἡμιελλειπτικὰ ἐλατήριά του ἐξασφαλίζουν τελείαν ἰσορροπίαν καὶ τὰ διὰ γνησίου δέρματος ἐπενδεδυμένα καθίσματα παρέχουν εἰς τοὺς ἐπιβάτας ἄνεσιν πρωτοφανῆ.

Ὅλοι οἱ τύποι τοῦ Durant εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ ἐμπροσθίους φανοὺς χαμηλῆς ἀκτῖνος λειτουργοῦντας διὰ κομβίου εὑρισκομένου παραπλεύρως τοῦ πεδίλου τῶν τροχοπεδῶν, μὲ ὀπίσθιον φανὸν μετὰ σήματος «Στόπ», μὲ αὐτόματον καθαριστὴν τοῦ ἀντιανεμίου, μὲ διακόπτην τῆς μεταδόσεως τῆς κινήσεως καὶ μὲ μηχανικὰς τροχοπέδας ἐπὶ τῶν τεσσάρων τροχῶν.

Τὰ μηχανήματα τοῦ πλαισίου περιλαμβάνουσιν ἐλαστικὰ στηρίγματα τοῦ κινητῆρος, αὐτοαεριζόμενον καὶ αὐτορυθμιζόμενον συμπλέκτην, εὐκολομεταχείριστον μηχάνημα μεταδόσεως τῆς κινήσεως καὶ ἰσχυρὸν σκελετόν.

Ὁ νεώτατος τύπος Durant «60» ἑξακύλινδρον εἶναι ἡ ἀπόδειξις τῶν καταβληθεισῶν φροντίδων καὶ ἐπιπόνων προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐξαισίου τούτου αὐτοκινήτου.

Αἱ κομψαί του γραμμαὶ καὶ ἡ γενικὴ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισίς του δεικνύουν τὴν ἀρίστην του ποιότητα, ἀπὸ τῆς ἐπενδύσεως μέχρι τοῦ μικροτέρου ἐξαρτήματός του.

Τὸ Durant τοῦτο κατεσκευάσθη διὰ κάθε χρῆσιν καὶ συνδυάζει τὴν στερεότητα καὶ ἀντοχὴν τῶν μεγάλων αὐτοκινήτων μὲ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὸν εὔκολον χειρισμὸν τῶν μικρῶν.

Κατάλληλον διὰ τὴν ἰδιωτικὴν χρῆσιν οἰκογενειῶν ἀποτελουμένων ἐκ 4—5 ἢ 6 μελῶν καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαγγελματιῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἔχει πᾶσαν δυνατὴν ἄνεσιν καὶ εὐκολίαν.

Ἡ στερεότης τῆς κατασκευῆς του ἀπὸ ἄριστα ὑλικά, ἡ κανονικότης τοῦ βάρους του, ἡ εὐκολία τοῦ χειρισμοῦ του, παρέχουσιν εἰς τοὺς νέους τύπους Durant τὴν ἱκανότητα ἀναπτύξεως μέσης ταχύτητος 140 χιλιομέτρων τὴν ὥραν μετὰ πλήρους ἀσφαλείας.

Εὐρέα καὶ ἐπιμήκη παράθυρα ἐξασφαλίζουσι πλήρη θέαν εἰς τοὺς ἐπιβαίνοντας καὶ συντείνουν εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῆς κομψότητος τῶν γραμμῶν τοῦ αὐτοκινήτου τούτου. Χάρις εἰς τὰς μεγάλας θύρας του καθίσταται εὐκολωτέρα ἡ εἴσοδος εἰς τὸ ὀπίσθιον διαμέρισμα. Ἡ τελεία κατασκευὴ καὶ ἐφαρμογὴ τῆς ἁμάξης (καροσσερί) καθιστοῦν τὸ αὐτοκίνητον Durant «60» ἑξακύλινδρον τελείως ἀθόρυβον. Βαθέα δὲ καὶ θαυμασίως ἐπενδεδυμένα καθίσματα (πολυτελῆ ὡς ἀνάκλιντρα) ἐξασφαλίζουσιν εἰς τοὺς ἐπιβαίνοντας ἄνεσιν καὶ ἀναπαυτικότητα.

Τεχνικὰ χαρακτηριστικὰ τύπου Durant «60» ἑξακυλίνδρου:

1) Κινητὴρ ἑξακύλινδρος εἰς σχῆμα L. Ἐκτόπισις 185 κυβικῶν ἰντσῶν. Διάμετρος 2 7)8 ἴντσες. Διαδρομὴ 4 3)4 ἴντσες.
2) Δύναμις ἵππων 43. Στροφαὶ κατὰ λεπτὸν τῆς ὥρας 2.800.
3) Ταχύτης 120—160 χιλιόμετρα τὴν ὥραν.
4) Ἀπόστασις μεταξὺ τῶν τροχῶν ἴντσες 109.
5) Ἐλαστικὰ Balloun 29Χ5.00. Ἀεροστεγῆ.
6) Ἐλατήρια ἡμιελλειπτικὰ μακρά.
7) Ἐμπρόσθιος ἄξων. Στάνταρτ εἰς σχῆμα Ι.
8) Ὀπίσθιος ἄξων. Τύπου ἡμιταλαντευομένου μὲ πηνίον.
9. Χωρητικότης ἀποθήκης 11 1)2 γαλόνια.
10. Συμπλέκτης: Ἐκ μονοῦ στεγνοῦ δίσκου αὐτοαεριζομένου καὶ αὐτορυθμιζομένου.

Τὸ σασσί (πλαίσιον), ἡ καροσσερί (ἀμάξωμα), τὸ ψυγεῖον, ὁ ἐξαεροτήρ, ἡ γεννήτρια, οἱ τροχοί, τὸ κιβώτιον ταχυτήτων καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἐξαρτήματα τοῦ νέου τύπου Durant «60» ἑξακυλίνδρου, ἔχουσι φιλοτεχνηθῆ μετ' ἐξεζητημένης —δύναται νὰ λεχθῇ— ἀκριβείας καὶ ἀπὸ ὑλικὰ ἀνώτερα ὅλων τῶν αὐτοκινήτων τῆς σειρᾶς των.

Ἡ φήμη τῶν αὐτοκινήτων Durant εἶναι σήμερον παγκόσμιος.

Αἱ τιμαὶ τῶν αὐτοκινήτων Durant εἶναι ἀσυναγώνιστοι.

Οἱ κυριώτεροι τύποι αὐτοκινήτων Durant μοδέλου «60» ἑξακύλινδροι εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Σεδὰν μὲ 4 θύρας	4—5 θέσεων
2) Σεδὰν μὲ 2 θύρας	3—4 θέσεων
3) Κουπὲ	2—3 θέσεων
4) Ρώδστερ	2—3 θέσεων
5) Σεδὰν πολυτελείας μὲ 4 θύρας	4—5 θέσεων
6) Τουρισμοῦ	4—5 θέσεων
7) Ρώδστερ πολυτελείας	3—4 θέσεων

Τὰ αὐτοκίνητα Durant ἔχουσι τιμηθῆ μὲ πλεῖστα βραβεῖα εἰς διαφόρους διεθνεῖς ἐκθέσεις αὐτοκινήτων, πάντες δὲ οἱ φίλοι τοῦ αὐτοκινήτου καὶ οἱ πλέον ἰδιότροποι ἐκφράζονται μετ' ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὰ ἀπαράμιλλα προσόντα των καὶ τὸ ἀπιστεύτως χαμηλὸν τῆς τιμῆς των μεταξὺ αὐτοκινήτων τῆς αὐτῆς σειρᾶς.

ΙΩ. Α. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ
DOXA
ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς ὅλα τὰ καλὰ ὡρολογοπωλεῖα

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ 1839
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ-ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ-ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ-ΕΝ ΚΥΠΡΩ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ { ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ / ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ / ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΠ' ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙΣ 75.000
ΥΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ERCUIS
LA GRANDE MARQUE FRANÇAISE
PARIS
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 4

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρὰ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη ἐκ τεσσάρων δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λουτροῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὸν Αον ὄροφον ἓν διαμέρισμα ἐκ δώδεκα δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, παραδιδόμενον ἀμέσως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ 11—12 καθ' ἑκάστην, Στοὰ Πεσμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ἀριθ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν γραφεῖον ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου παραδιδόμενον τὴν 1 Φεβρουαρίου 1930. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια εἰς τὸν β' ὄροφον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, παραδιδόμενα ἀμέσως, ἀντὶ δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰν Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο συνεχόμενα δωμάτια διὰ Γραφεῖον εἰς τὸν Α' ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου, παραδοτέα ἀμέσως, ἀντὶ 2.500 δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΚΥΡΙΑ μόνη, ἐνοικιάζει δωμάτιον εἰς κυρίαν ἢ δεσποινίδα μετὰ ἢ ἄνευ τροφῆς. Ψαρρῶν 40, ἄνω ὄροφος.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν 2 δωμάτια μετὰ κουζίνας. Πληροφορίαι Λογιστηρίου «Πρωΐας».

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΚΩΚ ΓΚΑΖ
ΑΠΟΘΗΚΗ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ
Γ. ΨΑΡΡΙΔΗ & Π. ΦΙΝΕ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΡ.ΤΗΛ.70-19

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30ῇ Ἰουνίου 1929) » 6.250.000.000
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Κρήτη)
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΓΥΙΑ (Πρακτορεῖον)
ΑΘΗΝΑΙ { Τμῆμα Μητροπόλεως 11 / Πρακτορεῖον Καλλιθέας / Πρακτορεῖον Παγκρατίου / Πρακτορεῖον Νέας Ἰωνίας
ΑΙΓΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ
ΑΛΜΥΡΟΣ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΜΥΝΤΑΙΟΝ (Σόροβιτς)
ΑΜΦΙΣΣΑ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΑΡΤΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗ
ΒΑΜΟΣ (Κρήτη)
ΒΕΡΡΟΙΑ
ΒΟΛΟΣ
ΓΡΕΒΕΝΑ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ
ΔΡΑΜΑ
ΕΔΕΣΣΑ
ΕΛΑΣΣΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΙΣ (Πράβιον)
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΘΗΒΑΙ
ΘΗΡΑ
ΙΘΑΚΗ
ΙΣΤΙΑΙΑ (Ξηροχώριον)
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΙΛΚΙΣ
ΚΟΖΑΝΗ
ΚΟΜΟΤΙΝΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΚΥΘΗΡΑ
ΚΥΜΗ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ
ΛΑΓΚΑΔΑΣ
ΛΑΜΙΑ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΛΕΥΚΑΣ
ΛΗΜΝΟΣ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΜΕΣΣΗΝΗ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΝΙΓΡΙΤΑ
ΞΑΝΘΗ
ΠΑΞΟΙ
ΠΑΤΡΑΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ (Μυτιλήνης)
ΠΟΡΟΣ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΠΥΛΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΗ
ΣΑΜΟΣ
ΣΕΡΡΑΙ
ΣΗΤΕΙΑ (Κρήτη)
ΣΙΚΥΩΝΙΑ (Κιάτον)
ΣΚΙΑΘΟΣ (Πρακτορεῖον)
ΣΟΥΦΛΙΟΝ
ΣΠΑΡΤΗ
ΣΥΡΟΣ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΦΑΡΣΑΛΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΧΑΛΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ
ΧΙΟΣ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΝΕΑι ΥΟΡΚΗι 51 Maiden Lane
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩι 33 S. Clark Street.
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς Χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἀποθήκη Σκευῆς Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 120095)21—1—30 Δ)γῆς ὑπ. Στρατ. ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι:

1) Ἑνὸς κλιβάνου βαφῆς
2) Μιᾶς γεφύρας Wheatstone.
3) Μιᾶς γεφύρας δοκιμῆς τηλεφώνων καὶ
4) Ἑνὸς μηχανήματος μαγνητίσεως.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐν τοῖς γραφείοις της (Τέρμα Ρούφ) καὶ ὥραν 9—11ην π. μ. Τῶν ὅρων συμφωνιῶν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι καθ' ἑκάστην προσερχόμενοι ἐν τοῖς γραφείοις ἀπὸ τῆς 10—12ης ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 1930
ΠΑΝΑΓ. ΖΑΡΚΟΣ
ταγ)ρχης Διαχειρίσεως

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δέχεται προσφορὰς μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου 1930 διὰ τὴν πώλησιν ἢ μίσθωσιν τῶν ἑξῆς οἰκοπέδων αὐτοῦ κειμένων:

1) Ἐν Ἀθήναις εἰς θέσιν «Κυψέλη» καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Μεγίστης, Κύπρου, Κίου καὶ Καλλιφρονᾶ.
2) Ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πεσμαζόγλου καὶ Καλλέργη.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγοράσωσι ἢ μισθώσωσι τὰ ὡς ἄνω οἰκόπεδα, εἴτε ὁλόκληρα εἴτε τμήματα αὐτῶν, δύνανται νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ἀρχιτεκτονικὸν Γραφεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων.

Ἐπίσης δέχεται προσφορὰς διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας καὶ ὑπὸ τὴν νεόδμητον Πανεπιστ. Λέσχην καταστήματος καὶ διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Γεωργίου Α' ἀριθμὸς 20 οἰκίας.

Ὁ Πρύτανις
Θ. ΒΟΡΕΑΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝ. ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία προμηθείας βενζίνης

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, τὴν προμήθειαν 20 τόννων βενζίνης, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀριθ. 5. Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέρας Πέμπτης. Οὐδεμία προσφορὰ ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὅροις τῆς δημοπρασίας καθοριζομένης ἐγγυοδοσίας.

Ἀθῆναι, 21 Ἰανουαρίου 1930.
(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ Διοικοῦσα τὸ Λαχεῖον Ἐπιτροπὴ προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκπόνησιν πρωτοτύπου εἰκόνος καταλλήλου πρὸς διαφήμισιν τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τοὺς κατατεθειμένους ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Λαχείου ὅρους, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ὡς ἔπαθλον ὁρίζονται δραχμαὶ 15.000 διὰ τὸ πρῶτον ἔργον καὶ δραχμαὶ 10,000 διὰ τὸ δεύτερον.

Τὰ ἔργα δέον νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 10ης Μαρτίου ἐ.ἔ. εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1930
Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Σταθμὸς ἐπιβητόρων Ἀθηνῶν

Διακηρύττει ὅτι τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν μεθ' ὁρίου ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ (Βοτανικὸς Κῆπος) τὴν ἀποπεράτωσιν μιᾶς ἀποθήκης νομῆς. Ἡ ὅλη δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας (185,000).

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας καὶ πάντα τὰ σχετικὰ εἰσὶ κατατεθειμένα ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Σταθμοῦ Ἐπιβητόρων Ἀθηνῶν.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 10 π.μ. τῆς Δευτέρας 10ης μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡ Ἑταιρεία Γιοῦλεν καὶ Σία, ὡς ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, θέλει ἐκθέσει ὡρισμένον ὑλικὸν πρὸς πώλησιν διὰ δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ἐνεργηθησόμενον εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς παρὰ τὰ Νέα Σφαγεῖα Ἀποθήκας αὐτῆς.

Λεπτομερὴς κατάστασις τῶν πωλησομένων εἰδῶν μετὰ τῶν ὅρων τῆς πωλήσεως εὑρίσκονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων 23 Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτων.

Τὰ πωλούμενα ἀντικείμενα εἶνε ἀπηλλαγμένα εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ δασμῶν, τὸ δὲ προϊὸν τῆς πωλήσεως διατεθήσεται ὑπὲρ τῶν Ἔργων Ὑδρεύσεως, συμφώνως πρὸς τὴν κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ Νόμου 3316 σύμβασιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διακήρυξις

Ὁ ἐνεργηθεὶς τὴν 20ὴν τρέχοντος ἐ. ἔ. μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 4000 ζευγῶν ἐπωμίδων μεγάλης στολῆς ἀξιωματικῶν καὶ ἰσαρίθμων ζωστήρων ἐπαναλαμβάνεται τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰανουαρίου ἡμέραν Δευτέραν ὥραν 11—12 ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Δ)σεως Ἐπιμελητείας Υ. Σ. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους συμφωνιῶν.

Ἀθῆναι τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1930
Ὁ ὑπουργὸς
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἀνακοίνωσις

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης, 28 τρ. μηνὸς ἄρχονται ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ τὰ εἰδικὰ μαθήματα πρὸς προπαίδευσιν βοηθῶν τοπογράφων.

Τὰ ὡς ἄνω μαθήματα θὰ διδάσκωνται ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 4 μέχρι 5 1)2 μ.μ. ὥρας.

Διὰ τὴν παρακολούθησιν τούτων δέον οἱ ἐμπροθέσμως ὑποβαλόντες δηλώσεις νὰ ἐφοδιασθῶσι δι' εἰδικῆς ἀδείας παρὰ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1930
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

Ἀνακοινοῖ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Φεβρουαρίου ἄρχεται ἡ ἀνταλλαγὴ ταχ. ἐπιταγῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰσπανίας.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τὸ Σωματεῖον Ποντίων Καλλιθέας ἡ «Πρόοδος» τῷ Ἐξοχωτάτῳ κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουηλίδῃ Ὑπουργῷ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἐξοχώτατε,

Τελευταίως ἐπὶ τῇ ἀποπερατώσει τοῦ Τμήματος μονοορόφων διπλοκατοικιῶν τοῦ Συνοικισμοῦ μας (Καλλιθέας) ἐπεσκέφθημεν αὐτόν, ἀποκομίσαντες τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις, αἵτινες αὐξάνουν τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐγνωμοσύνην μας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς οἰκοδομῆς, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντός μας, συχνὰ ἐπεσκεπτόμεθα καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ κατὰ παραβολὴν παρηκολουθήσαμεν τὴν ἐργασίαν ἥτις ὑπὸ ἔποψιν τέχνης καὶ χρῆσιν ὑλικῶν, σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι ὑπῆρξεν ἄμεμπτος ὅπως καὶ πολλάκις ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ὑποβάλλωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας, διὰ τὴν περὶ ἡμῶν πρόνοιαν τῇ τε ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι καὶ τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσει καὶ ἐπὶ τῇ περιπτώσει τῆς ἀποπερατώσεως αὐτοῦ καὶ τῆς προσεχοῦς παραδόσεως πρὸς χρῆσιν, θεωροῦμεν καθῆκον νὰ ὑποβάλλωμεν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ σὺν αὐταῖς, τὰ συγχαρητήριά μας εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὰ ἔργα ἐργολάβον μηχανικὸν κ. Πολ. Χατζηδημητρίου, ὅστις λίαν εὐσυνειδήτως ἐξετέλεσε τὸ ἔργον. Θὰ ἦτο ἴσως παραγνώρισις τοῦ δικαίου ἐὰν παρηκολούθομεν μὴ μνημονεύοντες ἐν τῇ παρούσῃ μας τὸν ἔπαινον δι' αὐτοὺς καὶ τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπιβλέψεως μεγάλως ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν κανονικὴν καὶ πιστὴν ἐκτέλεσιν καὶ πρόοδον τῆς ἐργασίας.

Πεποιθότες ἐκ τῶν δεδομένων ὅτι ὁσονούπω θὰ παραδοθῶσι καὶ τὰ διόροφα, ὧν αἱ ἐργασίαι τακτικῶς προοδεύουν.

Διατελοῦμεν εὐχαριστοῦντες ὅλους, εὐγνωμόνως.

Εὐπειθέστατοι
Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
ΑΧ. Ι. ΛΑΜΤΖΙΔΗΣ Κ. ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ
Καλλιθέᾳ τῇ 12)12)29.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΛΟΓΩ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΩΣ
Ἐκποιοῦνται τὰ ὑπὸ σῆμα «Ἔλαφος» ἐν τῷ καταστήματι
Β. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
Μητροπόλεως 35Α.
ἐμπορεύματα ἤτοι λευκὰ εἴδη, χασέδες, περκάλια κρετόνια, λινά, σινδονόπανα, κουβέρτες κλπ.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΣΚΕΛΕΤΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ "ΜΙΣ ΕΛΛΑΣ,,

Τὸ κατάστημα Στ. Κοντορούση προσφέρει εἰς τὴν «Μὶς Ἑλλὰς» 1930 πολυτελέστατον ζεῦγος ὑποδημάτων. Πρόκειται περὶ ἐξαιρετικοῦ ἔργου τέχνης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Μοτοσυκλέτα καινουργὴς καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς μάρκας Α. Δ. Σ. 5 ἵππων εἰς τιμὴν μοναδικῆς εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Γκαρὰζ Τζάϊκο (Στάσις Ἀγγελοπούλου) 9-12 π. μ. καὶ 3-5 μ.μ.

Κάλτσα Imperatrice
Ἡ ἀνωτέρα ὅλων
Ἡ γνησία φέρει τὸ Σῆμα
GOEROS

ΤΡΟΠΙΚΟΝ
Ἐπάλειψις Στεγῶν ἐκ μπετόν, ξύλου, πισσοχάρτων κλπ. Σταματᾷ τὴν εἴσοδον βροχῆς καὶ ὑγρασίας. Ἐκτέλεσις ἐργασίας ἠγγυημένη.
Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & Σία
ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 7
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Μέγαρον Σίγγερ 6

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 26)1)30

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν, Ρουμανικὸν 10 π.μ. Κων)πολιν, Κωστάντζαν.

«Ἐλβίρα» 11 π. μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Φρίκες, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἠγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

«Ἀλκμήνη» 11 π. μ. Κύπρον, Πόρτ-Σαΐδ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RODA,,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 31 τρέχοντος 5 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RASHID,,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 31 τρέχ. 2 μ.μ. διὰ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: δδ. Κοραῆ 1, τηλ. Ν. 52-85
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Λεωφ. Μιαούλη 28 Τηλ. 84

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΥΠΡΟΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ ΤΡΙΤΗΝ 28 τρέχ. μεσημβρίαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ, Πόρτ-Σαΐτ, Κύπρον, Πειραιᾶ.
ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Γ. Α. ΚΑΡΑΚΑΤΖΑΝΗ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεὺς (ἐντὸς Γενικοῦ Πρακτορείου). Τηλ. 10—88.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ—ΣΥΡΙΑΣ
Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
"ΒΥΡΩΝ,,
ἀναχωρήσει τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1930 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ. διὰ
ΓΙΑΦΦΑΝ
ΒΗΡΥΤΤΟΝ
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 57-29
Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2-27.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων:
"ΠΑΤΡΙΣ,, II
τὴν 8ην Φεβρουαρίου Σάββατον 2 μ. μ.
"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 15ην Φεβρουαρίου Σάββατον 2 μ.μ.
"ΠΑΤΡΙΣ,, II
τὴν 1ην Μαρτίου Σάββατον 2 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἀπελλοῦ 1, τηλεφ. 57—29 Νέον καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλέφ. 227.

MAHOÇANY
CIRCULATINÇ
HEATER
Ἕνας νέος τύπος τελείας Ἀμερικανικῆς ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΣ δι' οἱανδήποτε καύσιμον ὕλην.
Παρακαταθήκη παρὰ τῷ Γεν. Ἀντιπροσώπῳ Ι. Ν. ΔΗΜΟΛΑΚΗ, Ἑρμοῦ 86—Ἀγυιᾶς 1, Ἀθῆναι.

ΩΟΤΟΚΙΝΗ
ΑΥΓΑ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ
200 αὐγὰ τὸ ἔτος ἡ κόττα
Κυτ. διὰ 5 κότες ἐπὶ 1 μῆνα 15 δρ. · 10 · · 25 ·
Παρακαταθήκη Γεωρ. Γραφεῖον Π. Γεωργαντᾶ, Περικλέους 16 Ἀθῆναι καὶ τὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα
Θανοπούλου, Σαγτοάλ, Ὄλυμπος, Ἐξαρχοπούλου, Φαρμ. Μπακάκου, Π. Φάληρον Κόπανος, Πειραιεῖ Ζαχαριάδης Μ. Στοᾶς 33α.

ΑΣΒΕΣΤΟΣ ΜΕΓΑΡΩΝ Α.Ε.
Παραγωγὴ ἀσβέστου ἐκλεκτῆς ποιότητος.— Παραδόσεις ἐπὶ τῶν βαγονίων εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν στάσιν Ἐργοστασίου ἢ εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ λιμένσκου τοῦ Ἐργοστασίου.
Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δι' ἄσβεστον παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐν Ἀθήναις Μέγαρον Κοσμαδοπούλου — ὁδὸς Πεσμαζόγλου ἀρ. 1—, καθ' ὅσον ἀντιπροσώπους δὲν ἔχει ἡ Ἑταιρεία.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Ἀθῆναι, 23 Ἰανουαρίου 1930.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὁ κ. Μ. Α. Πεσμαζόγλου διὰ τοῦ προχθεσινοῦ ἄρθρου του ἀσφαλῶς θὰ διεφώτισε πάντας διὰ τὴν βαρεῖαν φορολογίαν τῶν Ἀν. Ἑταιρειῶν. Θὰ τὸν παρακαλέσω, ὅμως, ὅπως μοὶ ἐπιτρέψῃ καὶ προσθέσω, ὅτι μία Ἀν. Ἑταιρεία φορολογεῖται πάντως, ἐλαφρότερον μιᾶς Ὁμορρύθμου ὁμοειδοῦς Ἑταιρείας.

Μία Ἀν. Ἑταιρεία, φορολογεῖται μὲ τέλος ἐπιτηδεύματος 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου πλέον 40 ο)ο διὰ τὰ δάνεια καὶ δημοτικόν, ἀλλὰ δὲν φορολογεῖται μὲ τὰ ποσά, ἃ κρατοῦνται δι' ἀποθεματικὰ καὶ δι' ἐνδεχομένας ζημίας. Καὶ δύναται οὕτω, ὅπως παρατηρεῖται ἄλλως τε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς φορολογίας, νὰ μὴ διανέμῃ κέρδη ἢ νὰ διανέμῃ ἐλάχιστον ποσὸν ἐκ τῶν προκυπτόντων κερδῶν, (καθ' ὅσον μόνον τὸ διανεμόμενον φορολογεῖται).

Ἐξ ἀντιθέτου, εἰς μίαν Ὁμόρρυθμον Ἑταιρείαν, φορολογεῖται ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν κερδῶν, μὴ ἀφινομένου ἀφορολογήτου οὔτε ποσοστοῦ 1 ο)ο δι' ἐνδεχομένας ζημίας ἢ καὶ διὰ ἀποθεματικόν. Φορολογεῖται δέ, μὲ τέλος ἐπιτηδεύματος — ἀσυγκρίτως βαρύτερον τοῦ τῆς Ἀν. Ἑταιρείας καὶ μὲ φόρον κατηγορίας Δ' διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τῶν 150.000— προκῦπτον κέρδος.

Γεώργ. Ν. Νικολόπουλος

ΣΑΡΔΑΝΙΟΣ ΓΕΛΩΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΑΡΔΩΝΙΟΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Προκαλούμενος παρὰ φίλου ἐν ἐπαρχίᾳ διαμένοντος νὰ ἀπαντήσω διὰ τῆς «Πρωΐας» ἐπὶ ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ κοινῶς καλουμένου Σαρδωνίου γέλωτος, εὐχαρίστως πράττω τοῦτο, ἐὰν καὶ ὑμεῖς ἐπιτρέψητε νὰ ἀπασχολήσω πάλιν τὰς στήλας σας.

Μοῦ γράφει δηλ. ὅτι ἀνέγνωσε εἰς παλαιοτέραν τινὰ ἐφημερίδα, προκειμένου περὶ τοῦ Ἀριστείου τῶν γραμμάτων, ὅτι: «Εἶνε ἕτοιμοι οἱ νέοι λόγιοι νὰ μιμηθοῦν τοὺς κατοίκους τῶν Σάρδεων, οἱ ὁποῖοι ἐκάγχαζον διὰ τὸν θάνατον τῶν γερόντων, ἐξ οὗ καὶ ὁ Σαρδώνιος γέλως», καὶ θέλει νὰ μάθῃ ἂν εἶνε ἀληθὲς τοῦτο.

Ἀπαντῶ διὰ τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἰδήσεων. Καὶ ἀρχίζω ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων. Ὁ Ὅμηρος (Ὀδ. Υ,302) λέγει: «μείδησε δὲ θυμῷ—σαρδάνιον μάλα τοῖον», ὁ Πλάτων (Πολ. 337 Α): «ἀνεκάγχασέ τε μάλα σαρδάνιον καὶ εἶπεν», ὁ Κικέρων (2 p. ad. f. 25, 1): «Videris enim mihi—vererine... rideamus. γέλωτα σαρδανιον».

Οὕτω δὲ καὶ πάντες, ὅσοι ἀναφέρουσι τὸν γέλωτα τοῦτον, καὶ παρὰ τοῖς μετὰ ταῦτα δὲ αὕτη ἡ ἐκδοχὴ ἐπεκράτησε καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Πολυβίῳ καὶ Λουκιανῷ καὶ ἄλλοις πολλοῖς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν καταγωγὴν τῆς λέξεως πλεῖστα ὅσα ἔχουσι λεχθῇ. Μόνον αἱ Σάρδεις δὲν δικαιοῦνται νὰ ἔχωσιν ἀξίωσίν τινα ἐπ' αὐτῆς. Μεταξὺ τῶν πολλῶν λεγομένων ἀναφέρεται καὶ τὸ ὅτι οἱ κάτοικοι ἀποικίας τινὸς τῶν Καρχηδονίων εἰς τὴν Σαρδώ, κατὰ Ζηνόδοτον, τοὺς πέραν τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους γέροντας ἔθυον τῷ Κρόνῳ, δὲν ἐπετρέπετο ὅμως νὰ θρηνῶσιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῶν· ἦτο ἀνάξιον τοῦτο διὰ τὴν θυσίαν, καὶ ἐγέλων πάντες, γέλωτα προσπεποιημένον βεβαίως. Αὐτὸς ἦτο ὁ Σαρδάνιος. Ὁ Τίμαιος παρὰ τῷ Ζηνοδότῳ προστίθησιν, ὅτι αὐτοὶ οἱ υἱοὶ ὠθοῦσι τοὺς πατέρας παρὰ τὸν λάκκον τὸν ἕτοιμον νὰ δεχθῇ αὐτοὺς καὶ ξύλῳ τύπτοντες κατὰ κεφαλῆς ἐθανάτουν γελῶντες ὡς ἐπὶ εὐτυχεῖ τῷ θανάτῳ. Περὶ τούτου πολλὰ γράφει ὁ παροιμιογράφος.

Φαίνεται ὅμως πιθανωτέρα ἡ ἑρμηνεία, καθ' ἣν ἐδόθη ἡ ὀνομασία ἀπὸ βοτάνης τινὸς ἐν Σαρδοῖ φυομένης καὶ Σαρδάνης καλουμένης. Περὶ ταύτης ὁ Παυσανίας, ἀναφέρων καὶ τὸν Ὅμηρον, λέγει (Χ, 17, 13): «Πλὴν δὲ ἡ βοτάνης μιᾶς καθαρεύει καὶ ἀπὸ φαρμάκων ἡ νῆσος (ἡ Σαρδώ), ἃ ἐργάζεται θάνατον· ἡ πόα δὲ ἡ ὀλέθριος σελίνῳ μὲν ἐστιν ἐμφερής, τοῖς φαγοῦσι γελῶσιν ἐπιγίνεσθαι τὴν τελευτὴν λέγουσιν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ Ὅμηρος καὶ οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι τὸν ἐπ' οὐδενὶ ὑγιεῖ Σαρδάνιον γέλωτα ὀνομάζουσι.» Καὶ ὁ Οὐεργίλιος (Ecl. 7,41) γνωρίζει τὴν πικρίαν τῆς πόας καὶ παρὰ τοῦ Πλινίου μανθάνομεν, ὅτι ὅταν ὁ χυμὸς τοῦ χόρτου τούτου ἀναμιχθῇ τῷ ποτῷ προάγει εἰς εἶδος παραφροσύνης καὶ γίνεται αἴτιος σπασμῶν βιαίων καὶ συσπάσεων τοῦ στόματος ὁμοίων γέλωτι.

Τὸ φυτὸν τοῦτο (ἐπιστ. Ranunculus Sardous) φέρεται καὶ παρὰ τῷ Τζέτζῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σαρδάνη καὶ φαίνεται ὅτι τρωγόμενον διαστολὴν καὶ ἔντασιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τρώγοντος καὶ προῆγεν εἰς γέλωτα σπασμωδικόν. Ἴσως ἀπὸ τούτου προῆλθε καὶ τὸ ῥῆμα σαρδάζειν ἐπὶ τοῦ μετὰ πικρίας γέλωτος, διότι καὶ Σαρδάνιος τοιοῦτός τις γέλως εἶνε καὶ χλευαστικὸς ἔτι ἐξ ὀργῆς ἢ καὶ ἐκδικήσεως. Τινὲς ἐσχέτισαν τοῦτον καὶ πρὸς τὴν ῥίζαν σεσηρώς (μειδιάματα σεσηρότα τοῦ Ἱπποκράτους, γέλως σεσηρὼς τοῦ Λουκιανοῦ, σεσαρὸς γελᾶν τοῦ Θεοκρίτου, σεσηρὸς αἰκάλλειν ἐπὶ ἀλώπεκος τοῦ Βαβρίου κλπ.), τὸ ὁποῖον σημαίνει γελᾶν μετὰ διεσταλμένων τῶν χειλέων, μετὰ ἐμπαιγμοῦ καὶ χλεύης, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐπιδείξεως τῶν ὀδόντων ὑπὸ τῶν κυνῶν.

Αὐτὰ εἶνε συντομώτατα τὰ κατὰ τὸν γέλωτα τοῦτον, ἐκ τῶν ὁποίων σαφέστατα φαίνεται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀνακατωθῶσιν αἱ Σάρδεις ποσῶς καὶ νὰ ταραχθῇ ἡ μνήμη τοῦ παλαιοῦ ἄρχοντος αὐτῶν τοῦ Κροίσου, ἀφ' οὗ ἡ Σαρδάνη ἐφύετο ἀναμφισβητήτως εἰς τὴν Σαρδώ, ἀπὸ ταύτης δέ, ὡς εἴδομεν, σαρδάνιος ὠνομάσθη καὶ οὕτω πρέπει νὰ λέγεται ὁ γέλως καὶ ὄχι σαρδώνιος. Ἂς ἀρκέσωσι ταῦτα οὕτως, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶσι νὰ γελῶσιν οἱ γεροντότεροι διὰ τοὺς νεωτέρους σαρδάνιον, ἀντί, ὡς ἐγράφη, νὰ μᾶς φέρωσιν ἀπὸ τὰς Σάρδεις οἱ νέοι λόγιοι τὸν Σαρδώνιον αὐτῶν, μὴ κατοκνοῦντες μακρὰν τὴν ὁδὸν οὕτω νὰ πορευθῶσι.

Πρόθυμος
ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ὅταν ἀπεφασίζετο ἡ διοργάνωσις Λαϊκῶν ἀγορῶν, προϋπετίθετο ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ ἤρχετο εἰς ἄμεσον συνάφειαν ὁ παραγωγὸς μὲ τὸν καταναλωτὴν καὶ συνέπεια τούτου θὰ ἦτο, φυσικῷ τῷ λόγῳ, νὰ ἀγοράζῃ ὁ καταναλωτὴς τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης κατὰ πολὺ εὐθηνότερα τῶν συνήθων τιμῶν τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, διότι δὲν θὰ ὑπελογίζοντο ἐνοίκια, μισθοὶ ὑπαλλήλων, φθοραί, τόκοι χρημάτων καὶ ἄλλα ἐπιβαρύνοντα τὸν ἔμπορον. Καὶ ἐρωτῶ τίς μετὰ περιεργείας ἐπετεύχθη τοῦτο σήμερον μὲ τὰς Λαϊκὰς ἀγοράς; Ἀπαντῶμεν μὲ ἕνα μεγάλο ΟΧΙ. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἀρκεῖ νὰ λάβῃ ὁ περίεργος τὸν κόπον νὰ ἐπισκεφθῇ μίαν Λαϊκὴν ἀγοράν. Ἐκεῖ τὸν μὲν παραγωγὸν δὲν θὰ συναντήσῃ πουθενά, ἀλλὰ μόνον ἐμπόρους καὶ μεταπράτας διαλαλοῦντας τὸ ἐμπόρευμά των μὲ πειστικότητα καὶ ἐπιχειρήματα τῶν ὁποίων δὲν ἔχει τὸ χάρισμα ὁ παραγωγός, καὶ πωλοῦντας αὐτὸ μὲ τιμὰς ὄχι μόνον μὴ διαφερούσας καὶ πολὺ ἀπὸ τὰς ἀγορὰς τοιαύτας· ἀλλὰ καὶ διὰ μερικὰ εἴδη ὑψηλοτέρας. Ἐπὶ παραδείγματι, αὐγὰ τὰ ὁποῖα πωλοῦνται εἰς τὴν Ἀγορὰν πρὸς 1.70 ἕκαστον, εἰς τὰς Λαϊκὰς ἀγορὰς πωλοῦνται πρὸς δρχ. 2 ἢ 2.20 ὡς δῆθεν φρέσκα ! !

Ἐὰν δὲ παρουσιασθῇ καὶ κανένας χωρικὸς ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ πράγματι αὐγὰ φρέσκα, ἐννοεῖ νὰ σᾶς γδύσῃ ζητῶν 8 δραχμὰς δι' ἕκαστον σὰν νὰ ἐπλήρωνε τὸ μεγαλύτερον ἐνοίκιον καὶ σὰν νὰ εἶχε τὴν μεγαλυτέραν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ κατάστημά του, καίτοι ὡς κατάστημα ἔχει τὸ καλάθι του καὶ ὑπαλλήλους τὰ χέρια του.

Σαποῦνι καὶ λάδι καὶ ἄλλα εἴδη παντοπωλείου πωλοῦνται παρὰ τῶν ἰδίων παντοπωλῶν μὲ μικρὰν διαφορὰν τιμῆς. Φροῦτα καὶ λαχανικά, κανεὶς παραγωγὸς δὲν πωλεῖ παρὰ μόνον μεταπράται καὶ μάλιστα ἀκριβότερα ἀπὸ τὰ πωλούμενα εἰς τοὺς δρόμους.

Ἐὰν προσέξετε θὰ ἴδητε ὅτι τὰ ψιλικὰ πωλοῦνται ἀκριβότερα ἀπὸ ὅσον πωλεῖ ἡ Πανελλήνιος Ἀγορά.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κρέατα καὶ ψάρια, ὅλα τὰ μὴ δυνάμενα νὰ προστατευθῶσι μὲ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ψυγείων θὰ τὰ εὕρῃ τις ἐκεῖ ἄφθονα καὶ μάλιστα μὲ διαφορὰν τιμῆς 3—4 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν ἀπὸ τὰ καλὰ τῆς Ἀγορᾶς.

Καὶ ἔτσι, παρὰ τὸν σκοπὸν τῶν Λαϊκῶν ἀγορῶν, ὁ μὲν ἀφελὴς κοσμάκης σπεύδει καὶ φορτώνεται μὲ ψώνια, νομίζων ὅτι ἀγοράζει φθηνότερα, ἡ δὲ κερδοσκοπία ὀργιάζει ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ Κράτους.

Μετὰ τιμῆς
Ἕνας Περίεργος

Πνεύματα
εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ κ.
Ἰρην. Ξενοπούλου
ποὺ θ' ἀρχίσῃ προσεχῶς εἰς τὴν "Πρωΐαν,,
Εἴτε πιστεύετε τὰ πνεύματα εἴτε ὄχι, τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ θὰ σᾶς τέρψῃ καὶ θὰ σᾶς συγκινήσῃ.

ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακολουθῶ κάθε ἡμέραν τὰ ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων σχόλιά σας ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» καὶ ἰδίᾳ τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐνοῶ ὅλην τὴν καλὴν διάθεσίν σας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Εἶμαι ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Ἡ ρευστοποίησις πάσης ἀκινήτου περιουσίας εἶνε ἀσφαλῶς διάρρευσις καὶ ἐξάτμισις ὡς καὶ κατὰ φυσικὸν νόμον παντὸς ρευστοῦ ἐπακόλουθον εἶνε ἡ διάρρευσις καὶ ἐξάτμισις. Τὸ τοιοῦτον ἐφηρμόσθη ἤδη τῷ 1833 διὰ τῆς διαλύσεως τῶν Μονῶν, ἐξ ἧς οὐ μόνον μέγας θρησκευτικὸς κλονισμὸς τοῦ λαοῦ προεκλήθη, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἀπολύτως ἐπετεύχθη, ἐπὶ πλέον δὲ τοσοῦτον ταχέως ἐξητμίσθη μεγίστη ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ὥστε οὐδὲ ἴχνος αὐτῆς εὑρέθη πρὸς χρησιμοποίησιν ὠφέλιμον.

Παρακολουθήσατε καὶ σήμερον τὰς γενομένας ἀπαλλοτριώσεις. Οἱ μὲν ἀκτήμονες γίνονται ψευδοκτηματίαι κατάχρεοι, μὴ προλαμβάνοντες οὐδὲ τόκους νὰ πληρώνουν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου τὰ κτήματά των θὰ περιέλθουν εἰς χεῖρας ἄλλων ἰσχυρῶν καὶ ἐπιτηδείων, ἡ δὲ Ἐκκλησία στερεῖται καὶ τῶν μέσων νὰ πληρώσῃ ἕνα ἱεροκήρυκα καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἕνα φυλλάδιον. Ρευστοποίησις ἄρα εἶνε ὄλεθρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ὁ καλὸς νοικοκύρης ποτὲ δὲν πωλεῖ, ἀλλὰ πάντοτε ἀγοράζει, διαχειριζόμενος καλῶς τὰ ὑπάρχοντα καὶ βελτιώνων αὐτά.

Ἂν ἀναγνωρίζητε ὡς ἀρχὴν ὅτι διὰ τὴν εὕρεσιν πάσης ἀληθείας εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξετάζηται καὶ ἡ ἀντίθετος ὄψις ἑκάστου ζητήματος, δημοσιεύσατε τὴν ἐπὶ τῆς πείρας καὶ τῶν πραγμάτων στηριζομένην γνώμην ταύτην.

Μετὰ τιμῆς
Τακτικὸς ἀναγνώστης

18—1—30

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΝΤΖΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ
Ο ΕΚΤΟΠΙΣΘΕΙΣ
Ζητήσατέ τον στὸν βιβλιοπώλην σας

Ἡ διάσημος Ἀμερικανὶς καλλιτέχνις
ΚΩΝΣΤΑΝΣ ΤΑΛΜΑΤΖ
καὶ οἱ ἀντάξιοι συνεργάται της
ΖΑΝ ΜΟΥΡΑ
ΑΝΤΡΕ ΡΟΑΝ
ΜΑΞΜΑΞΟΥΝΤΙΑΝ
καὶ ἐκλεκτὸ ἐπιτελεῖο ἠθοποιῶν καὶ καλλονῶν στὸ πλουσιώτερο ἔργο τῆς ἐφετεινῆς σαιζὸν
ΑΦΡΟΔΙΤΗ
VENUS
παραγωγῆς 1929 ΗΝ. ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ παρμένο ἀπὸ τὸ γνωστὸ μυθιστόρημα τοῦ ΖΑΝ ΒΙΝΙΩ γυρισμένο στὸ ΠΑΡΙΣΙ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ στὴν ΚΥΠΡΟ καὶ ΑΛΓΕΡΙΟΝ
Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ
εἶναι μία ταινία ποὺ σπανίως θαυμάζομεν ἀπὸ κινηματογραφικῆς ὀθόνης
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ BARRIOS
θὰ συνοδεύσῃ τὰς Ἰσπανικὰς σκηνὰς τοῦ ἔργου
ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΣ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΕΝΑΡΞΙΣ 1 Μ.Μ.

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
ΑΥΡΙΟΝ
ΣΟΥΝΙΤΑ
Ἕνας ἀθάνατος Ἰνδικὸς θρῦλος
ποὺ ζωντανεύει μέσα στὸν ἀμύθητο πλοῦτο καὶ στὴν ἀφάνταστη πολυτέλεια τῶν ὀνειρεμμένων μαγικῶν παλατιῶν τῶν Ἰνδιῶν, τῆς χώρας τοῦ ἔρωτος, τοῦ μυστηρίου, τῆς ἡδονῆς.
Ἔργον ἐξαιρετικῆς ἐπιβλητικότητος, διὰ τὸ γύρισμα τοῦ ὁποίου ἐδαπανήθησαν ἑκατομμύρια μάρκων.
Ποτὲ ὁ κινηματογράφος δὲν παρουσίασε τόσον πραγματικὸν πλοῦτον, τόσες γυναικεῖες καλλονὲς κρυμμένες μέσα στὸ μυστήριο τῶν Ἀνατολικῶν χαρεμιῶν, τόσα μαγευτικὰ τοπεῖα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὰ ὑπηρέτρια μὲ συστάσεις. Ὁδὸς Κάνιγγος 8.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΗΣ "ΜΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,,
ΟΡΓΑΝΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ "ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ,,
ΘΑ ΠΡΟΗΓΗΘΗ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ "ΜΙΣ ΑΘΗΝΑΙ,,
ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΛΟΝΩΝ
ΕΝΔΥΜΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΟΡΧΗΣΤΡΑΙ ΔΥΟ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΤΩΝ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατήρτισε τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπέζης Μεσσηνίας. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀπαγορεύεται ἡ λῆψις παντὸς συντηρητικοῦ ἢ δικαστικοῦ μέτρου κατὰ τῆς Τραπέζης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς περιπτώσεως τῆς πτωχεύσεως.

Ἡ ἐκκαθάρισις θὰ γίνῃ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Νομαρχίας.

Ἐπόπτης τῆς ἐκκαθαρίσεως ὡρίσθη ὁ τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Λύχνος, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται κατὰ τρίμηνον νὰ ὑποβάλλῃ ἔκθεσιν περὶ τῆς πορείας τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων.

Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν προηγοῦνται εἰς τὰς πληρωμὰς τῶν ἀποζημιώσεων οἱ καταθέται καὶ ἕπονται οἱ πιστωταί. Ἡ ἀπόδοσις τῶν καταθέσεων θὰ γίνῃ ὡς ἑξῆς:

Μέχρι 5.000 δρχ. θὰ ἀποδίδεται ὁλόκληρος. Οἱ ἀπὸ 5—10 χιλ. δρχ. θὰ λάβουν τὰ 70 ο)ο καὶ οἱ ἀπὸ 30 χιλ. καὶ ἄνω τὰ 50 ο)ο.

Κατὰ τὴν καταβολὴν προηγοῦνται οἱ καταθέται ταμιευτηρίου μέχρι 30,000 δρχ. καὶ ἕπονται οἱ ἐπὶ μεγαλυτέρου ποσοῦ καταθέται.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης θὰ λάβῃ αὐθωρεὶ μέχρι 28ης Φεβρουαρίου προνομιακῶς καὶ πρὸ πάσης ἀποδόσεως καταθέσεων.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως δύναται οἱαδήποτε Τράπεζα νὰ προκαταβάλῃ τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Μεσσηνίας, δικαιοῦται δὲ εἰς τὴν προνομιακὴν εἴσπραξιν τῶν προκαταβαλλομένων.

Τὸ νομοσχέδιον ἀπεστάλη εἰς τὴν νομοπαρασκευαστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΟΥ ΚΟΥΒΕΓΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκ τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

«Σχετικῶς μὲ τὰ ἀναγραφέντα ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοκτονήσαντος ἐμπόρου Κουγεβετοπούλου ἀνευρέθη ἐπιστολὴ ἀναφέρουσα, ὅτι οὗτος εἶχεν ἐπιτύχει τελευταίως πίστωσιν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐκ δραχμῶν 1.000.000, τῇ μεσολαβήσει τοῦ κ. Ἰωάννου Τσιριμώκου, δηλοῦται ὅτι τὰ γραφέντα ταῦτα εἶνε τελείως ἀνακριβῆ.

Ὁ αὐτοκτονήσας ἔμπορος εἶχε προεξοφλητικὴν πίστωσιν δραχμῶν 200.000 μόνον παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως. Οὐδεμίαν ἄλλην πίστωσιν εἶχεν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης. Ἐκ τῆς πιστώσεως δὲ ταύτης εἶχε χρησιμοποιήσει διὰ προεξοφλήσεως γραμματίων, μὲ τὴν πρόσθετον ἐγγύησιν ἄλλων ἐμπόρων, ποσὸν δραχμῶν 100.000. Τελευταίως, παρουσιασθεὶς εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης μόνος του καὶ ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οὐδενὸς τρίτου, εἶχε ζητήσει αὔξησιν τῆς πιστώσεώς του μέχρι ποσοῦ 1.000.000 δραχμῶν. Συμφώνως μὲ τὰ κεκανονισμένα, ἡ προφορικὴ αὐτὴ αἴτησίς του διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως πρὸς ἐξέτασιν. Δὲν ἐνεκρίθη ὅμως τελικῶς, μὴ θεωρηθέντος ὅτι ἐδικαιολογεῖτο τοιαύτη αὔξησις.

Οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα. Οὔτε πίστωσις ἑνὸς ἑκατομμυρίου εἶχε δοθῇ εἰς τὸν ἔμπορον τοῦτον, οὔτε ὁ κ. Τσιριμῶκος ἢ ἄλλος τις ἐμεσολάβησεν ὑπὲρ τῆς παροχῆς πιστώσεως εἰς αὐτόν».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ μεγάλης μερίδος καπνοβιομηχάνων ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις ἐν Ἀθήναις πανελληνίου καπνοβιομηχανικοῦ συνεδρίου. Τὸ συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων, θὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀπὸ τινος ὑφισταμένην γνώμην περὶ ἑνοποιήσεως ὅλων τῶν καπνοβιομηχανικῶν οἴκων τῆς Ἑλλάδος.

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη ἐξ ἐπισήμου πηγῆς, ἡ Κυβέρνησις εὐχαρίστως ἐπληροφορήθη τὴν εἴδησιν ταύτην, καθόσον ἡ προσπάθεια πρὸς συνένωσιν ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ὅπως εἶναι α καπνοβιομηχανίαι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἀποτελεῖ πρωταρχικὸν ὅρον τῆς βιομηχανικῆς της πολιτικῆς, θὰ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀκουσθοῦν καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν ἀντιτιθεμένων πρὸς τὴν ἕνωσιν καπνοβιομηχάνων.

Εἰς τὸ συνέδριον θὰ κληθοῦν νὰ μετάσχουν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Η ΡΕΥΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΟΝΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μετέβη χθὲς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Κοριζῆ διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς παγιοποιήσεως τοῦ ποσοστοῦ τὸ ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ λαμβάνῃ ὡς προμήθειαν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκποίησιν καὶ ρευστοποίησιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. ὑπουργὸς ζητεῖ ὅπως τὸ ποσοστὸν αὐτὸ εἶνε 4 ο)ο ἀντὶ 5 ο)ο, ὡς ζητεῖ ἡ Τράπεζα.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῆς συμβάσεως μὲ τὴν Τράπεζαν διὰ τὴν ρευστοποίησιν, ἐσυνέχισε καὶ χθὲς τὰς ἐργασίας της ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Πιστεύεται δὲ ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑβδομάδος ἡ ἐπεξεργασία θὰ περατωθῇ.

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνῆλθον εἰς σύσκεψιν οἱ παρεπιδημοῦντες μητροπολῖται καὶ ἤκουσαν τὴν ἐπιτροπὴν ἀρχιερέων, οἵτινες εἶχον μεταβῆ προχθὲς εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ συνειργάσθησαν μετὰ τοῦ κ. Κοριζῆ. Ὡς ἀνεκοινώθη σχετικῶς, οἱ μητροπολῖται θὰ δεχθοῦν τὴν ρευστοποίησιν.

ΛΗΣΤΕΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν ὁδὸν Θεσσαλονίκης - Καβάλλας, ὁ ἀγροφύλαξ Καρπούζης ἐλήστευσε τὴν χωρικὴν Τριανταφυλλιὰν Μάντζαρη, ἀφαιρέσας παρ' αὐτῆς δώδεκα ὁμολογίας.

ΤΑ ΥΠΟ ΜΕΛΕΤΗΝ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ
ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ ἤρχισαν διεξαγόμεναι σύντονοι συνεννοήσεις πρὸς ἐφαρμογὴν διαφόρων μέτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ὀργανισμοῦ κ. Κ. Μελᾶς, ἐπισκεφθεὶς χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμην, ἔσχε μακρὰν μετ' αὐτοῦ συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ὁ κ. Μελᾶς, καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἀνέπτυξεν εἰς τὸν κ. Βουρλούμην τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν του κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος, παρακαλέσας συγχρόνως ὅπως ἡ Κυβέρνησις παράσχῃ τὴν συνδρομήν της διὰ τὴν ἐφαρμογήν του.

Συγκεκριμένως ὁ κ. Μελᾶς ἀνέπτυξεν εἰς τὸν κ. Βουρλούμην τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ προγράμματος τοῦ ὀργανισμοῦ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς βιομηχανίας, διότι, ὡς εἶπεν, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῶν ὁδῶν καὶ ἰδίως τῶν ἀγουσῶν εἰς ἀρχαιολογικοὺς τόπους δὲν βελτιωθῇ καὶ δὲν ἱδρυθοῦν εἰς τὴν περιοχὴν των ξενοδοχεῖα παρέχοντα σχετικὰς ἀνέσεις, ἡ βιομηχανία τῶν ξένων δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Βουρλούμης, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Μελᾶν, ἐδήλωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, συναισθανομένη πλήρως τὴν σοβαρότητα τοῦ ζητήματος, ὄχι μόνον ἵδρυσε τὸν αὐτόνομον ὀργανισμὸν τοῦ τουρισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει αὐτὸν ὅσον δύναται διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συνομιλίαν, καθ' ἣν ἐξητάσθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν διαβατηρίων, διὰ τὸ ὁποῖον φροντίζει ὁ ὀργανισμός, ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως συγκροτηθῇ ἐντὸς τῆς ἄλλης ἑβδομάδος σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς καθορισμὸν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας τῶν ξένων.

Εἰς τὴν σύσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Συγκοινωνίας, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οἱ διευθυνταὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐχουσῶν σχέσιν μὲ τὸν τουρισμόν, καθὼς καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ὀργανισμοῦ, θὰ ἐξετασθῇ κυρίως τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς συγκοινωνίας διὰ τῆς κατασκευῆς ἐκ τῶν πρώτων τῶν ὁδῶν τῶν ἀγουσῶν εἰς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους.

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
Ἀνθρακίτης εἰδικὸς διὰ Calorifères
Διανομὴ κατ' οἶκον
ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΥΛΗΣ
Π. Α. ΚΑΪΡΗΣ
ΟΔΟΣ ΑΒΕΡΩΦ 9 — ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 1

PERSIL
ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΠΟΥΓΑΔΑ
ΠΛΕΝΕΙ
ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ
ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ
Πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ ἐδωδιμοπωλεῖα
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι
ΤΣΟΥΡΟΣ & ΚΑΡΡΑΣ
Εὐριπίδου 28.

ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΚΠΤΩΣΙΣ 10 %
Ἐπὶ ὅλων τῶν μαλλίνων καὶ ἐπὶ τῶν
ΗΔΗ ΕΚΠΕΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ & Σία
35 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 35
ΕΤΣΙ τὸ κάθε τι πωλεῖται τώρα ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ
Μετὰ ἀπὸ μιὰ ἀπολαυστικὴ ταινία
Μιὰ ἀπολαυστικὴ τροφή
Χορτοφαγία πλήρης
Σταδίου καὶ Πεσμαζόγλου 8

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 421.688.991.20
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΡΓΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΣΥΡΟΣ
ΧΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΒΟΛΟΣ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΧΑΝΙΑ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ
ΒΑΘΥ
ΝΑΞΟΣ
ΧΑΛΚΙΣ
ΦΑΡΣΑΛΑ
ΙΣΤΙΑΙΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANC OF THE NEAR EST L
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
μὲ ὑποκαταστήματα ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο. ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
Ταμιευτήριον μέχρι 75.000 δρ. 5 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἤρχισε τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων κεφαλαίων τοῦ καταρτιζομένου νομοσχεδίου, εἶνε τὸ περὶ συμπήξεως Ἑνώσεως Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων, ἀποτελούσης νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

Σκοπὸς τῆς Ἑνώσεως ταύτης θὰ εἶνε νὰ ἐξασκῇ διὰ τῆς κοινῆς συνεργασίας τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν γενικῶν συμφερόντων αὐτῆς. Θὰ φροντίζῃ ἐπίσης διὰ τὴν ἑναίαν κατεύθυνσιν τῶν ἐπιμελητηρίων ἐπὶ ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Θὰ γνωμοδοτῇ εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε μετὰ πρόσκλησιν, ἐπὶ σχεδίων νόμου, καὶ ἄλλων μέτρων σχετιζομένων μὲ τὸ ἐμπόριον.

Ἡ Ἕνωσις τῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων θὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν Κυβέρνησιν γενικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ διαφόρων ἐνεργειῶν της ὡς καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως.

Θὰ γνωμοδοτῇ ὡσαύτως περὶ ἱδρύσεως νέων ἐπιμελητηρίων, καταργήσεως παλαιῶν, θὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ὀργάνωσιν ἐκθέσεων, συνεδρίων κλπ.

Ἡ Ἕνωσις θὰ διοικῆται ὑπὸ συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἐπιμελητηρίων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἡ Ἀλβανικὴ Πρεσβεία εἶνε ἐξουσιοδοτημένη νὰ διαψεύσῃ κατηγορηματικῶς τὰς εἰς τὸν τύπον δημοσιευθείσας εἰδήσεις ὅτι δῆθεν ἐν τῇ περιφερείᾳ Δίβρης ἐξερράγη κίνημα καὶ ὅτι δῆθεν ἐσφάγησαν οἱ ἐκεῖ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Αἱ ὡς ἄνω εἰδήσεις εἶνε τελείως φανταστικαὶ καὶ κακόβουλοι καθότι οὐδὲν τοιοῦτον τι ἔλαβε χώραν ἐν Ἀλβανίᾳ ἔνθα ἐπικρατεῖ ἀπόλυτος τάξις καὶ ἀσφάλεια.

Αἱ ψευδεῖς αὐταὶ εἰδήσεις, αἵτινες ἐξακολουθοῦν ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ φύλλα, προερχόμεναι ἐκ πηγῆς τὰ μάλλα κακῶς διακειμένης πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, αὐτοδιαψεύδονται ἐκ τῶν γεγονότων. Συνεπῶς εἶνε ἀνάξιαι πάσης προσοχῆς καὶ προθυμίας πρὸς δημοσίευσιν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀλβανικῆς Πρεσβείας

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

Ἡ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης νομοπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη χθὲς μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν διαφόρων νομοσχεδίων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ περὶ ἐξωγάμων τέκνων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀκολούθως συνεζήτησεν ἐπὶ συστάσεως τοῦ ὑπουργοῦ κ. Δίγκα διὰ τὸν καταρτισμὸν νομοσχεδίου περὶ ἀπαλλοτριώσεως.

Οἱ ἤδη ὑπάρχοντες σχετικοὶ νόμοι εἶνε ἐν πολλοῖς ἀντισυνταγματικοί, δεδομένου ὅτι τὸ νέον Σύνταγμα διὰ τῶν ἄρθρων του 19 καὶ 119 ὁρίζει ἄλλην διαδικασίαν διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις ἀπὸ ἐκείνην τοῦ προηγουμένου Συντάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἔχει καταρτισθῇ καὶ ὁ σημερινὸς νόμος.

Διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου θὰ ἐναρμονισθοῦν οἱ παλαιοὶ νόμοι πρὸς τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ νῦν ἰσχύοντος Συντάγματος.

Ἡ διατύπωσις τοῦ νομοσχεδίου ἀνετέθη εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Μπαλῆν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ 34ον πεζικὸν Σύνταγμα ἐξετέλεσε χθὲς γυμνάσια ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ζέφυρος» πλευρίσαντος ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου ἀποβάθρας.

—Συνεπείᾳ ἀναφλέξεως φουρνέλου εἰς τινας οἰκοδομικὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας Σόκομπελ παρὰ τὴν Δραπετσῶνα ἐφονεύθη ὁ ἐργάτης Σταμ. Χρυσαφίδης.

—Ἄγνωστοι ἔκλεψαν ἔκ τινος στάσεως ἐν Νέᾳ Κοκκινιᾷ τὸ ὑπ' ἀριθ. 19742 ταξὶ τοῦ Χρ. Ὀρλὼφ ἀξίας 130 χιλ. δραχμῶν.

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ, μὲ τιμὰς χονδρικῆς πωλήσεως Ἀγγλικὰ κασμήρια διὰ κοστούμια, παλτὰ καὶ σμόκιν. ΠΛΗΡΩΝΟΜΕΝ καὶ τὰ ραπτικά. Ἰάσων Αὐλωνίτης, ἀντιπροσωπεῖαι, Ρόμβης 22.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ καὶ ἀλληλογράφος γαλλικῆς μὲ γνώσεις γερμανικῆς, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν ἢ μὲ ὥρας. Γράψετε: Κ. Π.—Πεσμαζόγλου 3Ε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Ὁ γνωστὸς τῆς πόλεώς μας Στοματολόγος Χειροῦργος Ὀδοντίατρος, τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων Δ. Ε. Δ. Ρ. Δέχεται 3—7 Πατησίων 174 ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἀμερικῆς (πρώην Ἀγάμων). Καὶ ἐν Πειραιεῖ Ὀλύνθου 6 Συνοικία Ἁγίας Σοφίας 8—12. Δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν ἔχει μέ τινα φέροντα τὸ αὐτὸ ὀνοματεπώνυμον.

ΜΕΓΑΡΟΝ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 40
Ἐνοικιάζεται, πωλεῖται ἢ προσφέρεται πρὸς ἐκμετάλλευσιν
Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφοι προσφοραί:
1) Παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Περπινιᾷ ἐντὸς τῆς οἰκίας 9—12 π. μ. 4—6 μ. μ.
2) Παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου Ἀκαδημίας 6. 9—11 π. μ.

Ὁ Παθολόγος Δερματολόγος ἰατρὸς κ.
Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ
δέχεται ἐν τῇ νέᾳ Κλινικῇ του ὁδὸς Ἀβέρωφ 7α παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀκρόπολ»

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΕΝΤΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΑΙ ΔΙΑΚΟΠΕΙΣΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΡΗΤΗ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΥΡΩΦ

ΣΟΦΙΑ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν Τύπον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ ἐβεβαίωσεν ὅτι μία τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων θὰ εἶναι τὸ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν μετὰ τῶν γειτόνων τῆς Βουλγαρίας διαφορῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς προσεγγίσεως τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Ἠρώτησα τὸν κ. Μπούρωφ τί ἐννοεῖ διὰ τῆς τελευταίας φράσεως, οὗτος δὲ μοῦ ἀπήντησεν εἰς τόνον κατηγορηματικόν, ἀναγγείλας ὡς βεβαίαν τὴν προσεχῆ ἐπανάληψιν τῶν διακοπεισῶν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν ζητημάτων.

Αἱ διαπραγματεύσεις θ' ἀρχίσουν πιθανῶς ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Δενδραμῆ, τοῦ ὁποίου ὁ κ. Μπούρωφ ἔπλεξεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τὸ ἐγκώμιον, ἐξάρας τὰ προσωπικά του χαρίσματα, τὴν μεγάλην του ἀντίληψιν καὶ τὴν εὐρύτητα τῆς σκέψεώς του καὶ προσθέσας ὅτι εἶναι εὐτυχὴς διότι διαπραγματεύεται μὲ ἕνα διπλωμάτην ὡς ὁ κ. Δενδραμῆς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΟΡΙΔΟΣ ΑΠΟΣΟΒΕΙΤΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Βασιλεὺς Βόρις ἀφίκετο σήμερον δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας ἐκ Ρουχτσουκίου. Ἀπὸ Βουκουρεστίου εἰς Ραμαντὰν ὁ Βασιλεὺς ἐταξείδευσεν ἐπ' αὐτοκινήτου συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Βουλγάρου πρεσβευτοῦ κ. Πομένωφ.

Αἱ ἐφημερίδες ὅλαι δημοσιεύουν τὰς δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ Βασιλεὺς ἐνώπιον τῶν ὑποδεχθέντων αὐτῶν ἐπισήμων εἰς Ρουχτσούκ. Ὁ Βασιλεὺς ἐδήλωσεν ὅτι εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Βουλγαρίας, λίαν ἀπησχολημένος καὶ περίφροντις διὰ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ἥτις μαστίζει τὴν χώραν, ἀλλ' ὅτι ἀντελήφθη, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παραμονήν του, τὴν ἀπείρως μεγαλυτέραν κρίσιν ἐξ ἧς ὑποφέρουν ὅλαι αἱ χῶραι ἐξ ὧν διῆλθε.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Βασιλέως ἑρμηνεύονται εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ὡς ἐκδηλοῦντες διάθεσιν αὐτοῦ ν' ἀναβάλῃ πρὸς τὸ παρὸν τὴν κυβερνητικὴν μεταβολὴν ἥτις ἀνεμένετο, μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του, καὶ ἡ ὁποία μεταβολὴ ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ κυρίως λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ

ΠΟΙΑΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΡΕΙ Η ΓΑΛΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 (Ἀσύρματος). — Ἐξακολουθοῦν ἰδιαίτεραι συναντήσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν τῇ Μικτῇ Διασκέψει ἀντιπροσωπειῶν, ἀλλ' ἄνευ ἱκανοποιητικοῦ τινος μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματος.

Ἐγνώσθη ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ περιορίσῃ τὸ πολεμικὸν αὐτῆς ναυτικὸν ἐφ' ὅσον θὰ ἐπετύγχανεν ἐγγυήσεις. Κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἄποψιν ἡ Γαλλία εἶνε ἤδη ἀρκετὰ ἰσχυρὰ ὅπως προστατεύσῃ ἑαυτὴν ἄνευ ἐγγυήσεως οἱουδήποτε. Ἐπὶ τῶν ἀντιτιθεμένων τούτων ἀπόψεων διεξάγονται ἤδη συνομιλίαι. Ἐπίσης διεξάγονται συνομιλίαι ἐν σχέσει πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν σκαφῶν. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Διασκέψεως ἀπηύθυνεν εἰς ἑκάστην ἀντιπροσωπείαν μακρὸν ἐρωτηματολόγιον ἐν σχέσει πρὸς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ἑκάστης χώρας.

Ἡ μεγαλυτέρα δυσκολία εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως παρεμβάλλεται ἐκ τῆς ἰταλικῆς ἀξιώσεως περὶ ναυτικῆς ἰσοπλίας μετὰ τῆς Γαλλίας.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ζήτημα τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς θαλασσοπλοΐας προέχει ὅλων τῶν διαφόρων ἰσοπλιῶν, πιστεύεται ὅτι θὰ συζητηθῇ ἡ δυνατότης τοῦ καταρτισμοῦ περιφερειακῶν ναυτικῶν συνεννοήσεων, ἀναλόγων πρὸς τὰς ὑφισταμένας χερσαίας, ὡς εἶνε τὸ Σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο. Οὕτω εἶνε πιθανὴ ἡ συνομολόγησις ἑνὸς Συμφώνου τῆς Μάγχης, ἑτέρου διὰ τὸν βόρειον Ἀτλαντικὸν καὶ ἄλλου διὰ τὴν Μεσόγειον.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 (Πρακτ. Χαβᾶς). — Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου», δι' οὗ κατηγορήθη ἡ Γαλλία ὅτι ἐπιδιώκει νὰ τορπιλλίσῃ τὰς διαπραγματεύσεις, ἀξιοῦσα ὡς βάσιν συζητήσεων πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἰσότητος τῶν ναυτικῶν αὐτῆς δυνάμεων μετὰ τῆς Ἰταλίας τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας καὶ μὴ δεχομένη τὸν καθορισμὸν ἀναλογίας μεταξὺ τῶν διαφόρων στόλων, οἱ γαλλικαὶ κύκλοι τῆς Διασκέψεως τονίζουν ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε συνομιλίαι μεταξὺ τῶν ἀντιπροσωπειῶν Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας περιεστράφησαν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ὑπομνήματος καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ βρεττανικῆς ἀπαντήσεως. Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Ταρντιὲ ἐπέμεινεν ὅπως καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἀντιπρόσωποι συμμετάσχουν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ γαλλικοῦ ὑπομνήματος καὶ εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ Βρεττανικὴν ἀπάντησιν, ἀλλ' ὁ κ. Γκράντι ἀπέκρουσε τοῦτο, δηλώσας ὅτι τὰ ζητήματα τῆς μεθόδου καὶ τῆς διαδικασίας εἶνε ὅλα δευτερεύοντα καὶ ὅτι προτίμα νὰ ἐμμείνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἐκτεθεῖσαν ἰταλικὴν ἄποψιν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Πέμπτης. Τέλος οἱ κ.κ. Μπριὰν καὶ Ταρντιέ, οἵτινες συνεσκέφθησαν δὶς διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ κ. Γκράντι, θὰ συνεχίσουν τὰς συνομιλίας των τὸ ἑσπέρας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ο κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Κατὰ τὴν ἐκ Παρισίων διέλευσίν του, ὁ κ. πρωθυπουργός, ὡς ἐβεβαίωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν, συνηντήθη μετὰ τοῦ ἄλλοτε ἀρχιστρατήγου καὶ ἤδη γερουσιαστοῦ κ. Λεων. Παρασκευοπούλου, μετὰ τοῦ ὁποίου συνωμίλησε διὰ τὴν ὑποψηφιότητά του ὡς προέδρου τῆς Γερουσίας. Ὁ κ. Παρασκευόπουλος, ὡς ἐγνώσθη ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ἀπεδέχθη. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐν τέλει θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἄποψις ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀφίσῃ τὴν Γερουσίαν ἐλευθέραν νὰ ἐκλέξῃ τὸν πρόεδρόν της, ἀποφεύγουσα νὰ χρίσῃ ἰδικόν της ὑποψήφιον τὸν κ. Παρασκευόπουλον, λόγῳ τῶν ἐκδηλωθεισῶν κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος ταύτης ἀντιδράσεων μεταξὺ τῶν κύκλων τῶν Φιλελευθέρων γερουσιαστῶν.

Ο ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐλήφθη ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Γενεύης, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται, ὅτι ἡ κρίσις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν ὁμολογιῶν τῆς βουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, φαίνεται ἀποκλίνουσα εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀπόψεως.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑποστηριχθείσης ἀπόψεως, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν καὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς αὐτῶν εἰς τὴν ἀγοράν, θὰ εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Δεδομένου δέ, ὅτι ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν εἶναι 60, δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη πιθανῶς θὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΡΟΙ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας καταρτίζεται τὸ νομοσχέδιον περὶ ἱδρύσεως γραφείων εὑρέσεως ἐργασίας.

Τὰ γραφεῖα ταῦτα θὰ ἱδρυθοῦν εἰς τὰς ἕδρας τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐποπτειῶν ἐργασίας, θὰ προεδρεύωνται δὲ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐποπτῶν. Θὰ διοικοῦνται ὑπὸ συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ θὰ καταρτίζουν πίνακας ἀνεργίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ γίνεται ἡ κατανομὴ τῶν ἐργατῶν εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας.

Τὰ γραφεῖα ἐργασίας, ἅτινα θὰ τελοῦν ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ Κράτους, θὰ χρηματοδοτηθοῦν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διὰ ταμείων, οἱ πόροι τῶν ὁποίων θὰ ρυθμισθοῦν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Αἱ ἐπιχειρήσεις, ὅταν θὰ ἔχουν ἀνάγκην ἐργατῶν, θὰ καταφεύγουν εἰς τὰ ἐν λόγῳ γραφεῖα, τὰ ὁποῖα ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν, θὰ προμηθεύουν τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἐργάτας.

Τὸ νομοσχέδιον, μετὰ τὸν καταρτισμόν του θὰ ἐκτυπωθῇ καὶ θὰ διανεμηθῇ εἰς τὰς διαφόρους ἐργατικὰς ὀργανώσεις πρὸς μελέτην.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Χάγης ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ι. Πολίτης ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ν. Πολίτου ὑπέγραψε τὰς συμφωνίας ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Πολίτης παρέσχε πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὰς λεπτομερείας τῶν συμφωνιῶν, τὰς ἐνδιαφερούσας τὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, αἱ συμφωνίαι τῆς Χάγης κατὰ διάταξιν αὐτῶν θὰ τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ εὐθὺς ὡς κυρωθοῦν ὑπὸ τεσσάρων Μ. Δυνάμεων.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῶν συμφωνιῶν, πάντα τὰ ὀφείλοντα ἐπανορθώσεις κράτη, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσουν εἰς τὴν Διεθνῆ Τράπεζαν χρεωστικὰ ὁμόλογα ἴσα πρὸς τὰς παρ' αὐτῶν ὀφειλομένας δόσεις. Εἰς τὴν λῆξιν ἑκάστης δόσεως ἕκαστον ὀφεῖλον κράτος θὰ ἐξοφλῇ καὶ τὸ οἰκεῖον ὁμόλογον, ἔχον ἐμπορικὴν χαρακτῆρα.

Ἐπίσης ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς συμφωνίας τῆς Χάγης ἡ Ἀμερικανικὴ Τράπεζα «Ἀμέρικαν Ρέζερβ Κόμπανυ» θὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐφ' ἅπαξ ποσὸν τῶν 19 ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ζημίας κατὰ τὸν πόλεμον Ἑλλήνων ἰδιωτῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΙ ΑΥΡΙΑΝΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Διὰ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς ἐπανῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐκ Χάγης, μέσῳ Βενετίας, ὁ κ. Βενιζέλος. Εἰς τὸν Ἰσθμὸν τὸν ὑπεδέχθη ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ του Γραφείου κ. Τσιμπιδάρος, εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἀρκετοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, κατελθόντες ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, δεχθεὶς τὴν ἑσπέραν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἀνέφερε τὸν ἐπιτευχθέντα ἐν Χάγῃ διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὰς ἐπὶ τοῦ ὁποίου λεπτομερείας θὰ ἐκθέσῃ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τὴν αὐριανὴν αὐτῆς συνεδρίασιν. Εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἠθέλησε νὰ προβῇ πρὶν ἡ ἀναπτύξῃ ταύτας εἰς τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σῶμα. Ἄλλωστε, ἡ ἐπελθοῦσα ἐν Χάγῃ συμφωνία εἶναι γνωστὴ εἰς γενικὰς γραμμὰς ἐκ τῶν ἐκεῖθεν τηλεγραφημάτων. Ὡς πρὸς τὰς ἀναφυείσας δυσχερείας ἐν τῇ Διασκέψει, ὁ κ. Βενιζέλος παρετήρησεν ἁπλῶς ὅτι αὐται ἦσαν ἀναπόφευκτοι λόγῳ τῆς φύσεως τῶν διακανονισθέντων ζητημάτων, παρεκάμφθησαν δὲ εὐτυχῶς, τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὅπως προεβλέπετο, ἐκ τῆς συναισθήσεως τῶν εὐθυνῶν τὰς ὁποίας θ' ἀνελάμβανον οἱ προκαλοῦντες τὴν ἀποτυχίαν τῆς Διασκέψεως. Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα, ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν ὅτι αἱ παρασχεθεῖσαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐξασφαλίσεις εἶναι πλήρεις, ὡς θὰ καταδειχθῇ, λέγει, κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του ἐν τῇ Βουλῇ.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Εἰς τὸν πρὸς τὴν Βουλὴν λόγον του ὁ κ. Βενιζέλος θὰ περιορισθῇ, ὡς ἐδήλωσεν, εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν Χάγῃ ἐπιτευχθέντων ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεσμάτων. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς δὲν προτίθεται νὰ ὁμιλήσῃ, καθόσον ἄλλωστε, ὡς εἶπε, δὲν ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ μελετήσῃ οὔτε τὰ δημοσιευθέντα ἀντιπολιτευτικὰ ἄρθρα καὶ τὰς δηλώσεις τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν, οὔτε καὶ τὴν γένει κίνησιν νὰ παρακολουθήσῃ, ἔχων ν' ἀπασχοληθῇ εἰς ἄλλα «σπουδαιότερα» ζητήματα κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν ἄλλος τις τῶν ἀρχηγῶν ἤθελε δημοσιεύσει ἐφεξῆς νέα ἄρθρα ἢ ἤθελε προκαλέσει νέον ζήτημα, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἀπαντήσῃ ἀναλόγως, εἴτε διὰ τοῦ Τύπου, εἴτε ἐν τῇ Βουλῇ. Εἰδικῶς δὲ διὰ τὴν προαγγελθεῖσαν ἐπίθεσιν τοῦ κ. Κονδύλη, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι θ' ἀπαντήσῃ ὡρισμένως εἰς πιθανὴν ἐπερώτησιν τούτου, ἐν καιρῷ.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΗ ΓΕΝΙΚΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐξηγήσεων εἶνε προφανὲς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, λαβὼν ἤδη σχετικὰς πληροφορίας, δὲν θέλει νὰ προκαλέσῃ γενίκευσιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως, κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν, ἐπιδιώκων νὰ ἐξάρῃ μόνον, διὰ λόγους ἐντυπώσεως, τὴν ἐπιτευχθεῖσαν λύσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐπανορθώσεων. Ἄλλως τε, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκ τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως πλὴν τοῦ κ. Κονδύλη, ἀσθενοῦντος, θ' ἀπουσιάσῃ καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου, ἀναχωρήσας διὰ Θεσσαλονίκην ὅπως παραστῇ εἰς τὸ συνέδριον τῶν καπνοπαραγωγῶν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους προβλέπεται ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως θὰ διεξαχθῇ ἴσως τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, ἐκ πρωτοβουλίας αὐτοῦ τούτου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομοθετικὴν διατύπωσιν τῶν ἐν Χάγῃ συμφωνιῶν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπολογίζει ὅτι ἡ εἰς τὴν Βουλὴν κατάθεσις τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων θὰ βραδύνῃ ἀρκετά, δεδομένου ὅτι μόνον ἡ μετάφρασις τοῦ κειμένου τοῦ σχεδίου Γιούγκ, ἀποτελοῦντος ὀγκωδέστατον τόμον, θ' ἀπαιτήσῃ ἕνα μῆνα καὶ πλέον.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ δεχθῇ σήμερον εἰς ἰδιαιτέρας συνεργασίας τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς ἵνα καταστῇ παρ' αὐτῶν ἐνήμερος τῆς ἐν γένει ἐσωτερικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητος ἑνὸς ἑκάστου.

Ἐκ τῶν πρώτων θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλη. Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην θὰ διακανονισθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιτελάρχου κ. Μαζαράκη. Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐρωτηθεὶς χθὲς σχετικῶς, ἐδήλωσεν ὅτι μὴ γνωρίζων εἰσέτι ἐν λεπτομερείᾳ τὸ ζήτημα ἀδυνατεῖ καὶ ν' ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Ἐκ τῶν γενικῶν ὅμως πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐν προκειμένῳ, δὲν δύναται νὰ καταλογίσῃ εἰς τὸν κ. Μαζαράκην εἰμὴ τὴν «παράλειψιν» τῆς ὑποβολῆς τοῦ κειμένου τοῦ δημοσιευθέντος ἄρθρου του πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν «οὐσίαν» τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ διαφωνίας ἐπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ἀναγνωρίζει ὅτι τοῦτο δὲν εἶχε κανένα πολιτικὸν χαρακτῆρα, μολονότι θεωρεῖ ὀλίγον ὑπερβολικήν, ὡς εἶπε, τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Μαζαράκη ὅτι ἐπὶ 25ετίαν οὐδεὶς ἀνεφοδιασμὸς τοῦ στρατοῦ ἐγένετο.

Ἐκ τοῦ τόνου τῆς σχετικῆς συνομιλίας τοῦ κ. Βενιζέλου, δύναται νὰ συναχθῇ ὅτι οὗτος θὰ συμφωνήσῃ εἰς τὴν νεωτέραν ἄποψιν τοῦ κ. Σοφούλη, περὶ ἧς ἀνεφέραμεν χθές, διὰ τὴν πειθαρχικὴν μόνον τιμωρίαν τοῦ κ. Μαζαράκη, λόγῳ τῆς ἀναφερθείσης παραλείψεως αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν ἴσως ἀποφασισθῇ νὰ μὴν ἐπιβληθῇ ἐν τέλει. Ὁπωσδήποτε, φαίνεται βέβαιον ὅτι θ' ἀξιωθῇ ἀπὸ τὸν κ. Μαζαράκην νὰ διευκρινίσῃ, διὰ νεωτέρων ἀνακοινώσεών του, τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου του. Ὑπάρχει δὲ ἄλλως τε ἡ σχετικὴ εὐκαιρία, κατόπιν τῆς συνεχιζομένης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος, δι' ἄρθρου τοῦ ἄλλοτε ὑπαρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου ὑποστρατήγου κ. Καθενιώτη, εἰς τὴν χθεσινὴν «Πειθαρχίαν».

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεργασίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, θὰ συζητηθοῦν ἰδιαιτέρως τὰ ἑλληνοτουρκικὰ ζητήματα καὶ αἱ σχετικαὶ ἐν Ἀγκύρᾳ διαπραγματεύσεις, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας ἐκεῖθεν πληροφορίας.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τὰς συνεργασίας του θὰ καλέσῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, πιθανῶς διὰ τὴν 11ην π. μ. ἵν' ἀνακοινώσῃ πρὸς αὐτὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης.

ΔΙΕΦΥΓΕΝ Η ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΠΑΜΠΑΝΗ

ΔΙΑΨΕΥΔΕΤΑΙ Η ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΦΑΓΕΝΤΩΝ

ΔΕΝ Θ' ΑΝΑΣΤΑΛΟΥΝ ΑΙ ΕΚΤΟΠΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΘΑΛΠΤΩΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπεκοινώνησε χθὲς τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ νομάρχου Λαρίσης, ὅστις διέψευσε, κατ' ἀνακοινώσεις τῶν ἐκεῖ ἁρμοδίων ἀρχῶν τῆς χωροφυλακῆς, ὡς ἀνυπόστατα τὰ περὶ συλλήψεως τῶν υἱῶν τοῦ σφαγέντος κτηνοτρόφου Καρόνα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς συμμορίας Μπαμπάνη.

Ἡ διάδοσις ἀποδίδεται εἰς προφανῆ προσπάθειαν τῶν ὑποθαλπόντων τὴν συμμορίαν Μπαμπάνη ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν τρομοκρατήσουν τοὺς χωρικούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ παραπλανήσουν τὰς ἀρχὰς ὡς πρὸς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον κατέφυγεν ἡ συμμορία.

Κατὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ κ. νομάρχου πληροφορίας πρὸς τὸν κ. ὑπουργόν, ἡ συμμορία Μπαμπάνη κρύπτεται πιθανώτατα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κλεισούρας, ἡ ὁποία ἀπεκλείσθη ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων, διοικουμένων αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω διοικητοῦ χωροφυλακῆς Θεσσαλίας κ. Δροσοπούλου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἔδωκε πρὸς τὸν κ. νομάρχην διαφόρους ὁδηγίας διὰ νὰ τὰς διαβιβάσῃ πρὸς τὸν κ. Δροσόπουλον.

ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΟΥ ΕΚΤΟΠΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐρωτηθεὶς διέψευσε τὰ γραφέντα, ὅτι πρόκειται ν' ἀνασταλῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ μέτρου τῆς ἐκτοπίσεως τῶν ὑποθαλπόντων τοὺς λῃστάς. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπεξήγησεν, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἤρθη μόνον διὰ τοὺς ἐκτοπισθέντας ὡς ὑποθάλποντας τὸν φονευθέντα λῃστὴν Πανταζῆν, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι δὲν κατηγοροῦνται διὰ τὴν ὑπόθαλψιν ἄλλων ἐν δράσει συμμοριῶν.

Ὁ κ. ὑπουργός, μολονότι ἀναγνωρίζει ὡς βάρβαρον καὶ ἀνελεύθερον τὸ μέτρον τῆς ἐκτοπίσεως, δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ τὸ καταργήσῃ, ἐφόσον τὸ Κράτος δὲν ἔχει ἄλλο μέσον ἀντιμετωπίσεως τῆς λῃστείας.

Ἐν τέλει ὁ κ. Σίδερης ἐδήλωσεν, ὅτι διετάχθη ἤδη ἡ ἄμεσος ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τόπους ἐπιτροπῶν ἀσφαλείας περὶ ἐκτοπίσεως λῃστοτρόφων. Ἐντὸς δὲ τῆς σήμερον θὰ ἐκτοπισθοῦν εἰς τὰς νήσους καὶ οἱ τελοῦντες ὑπὸ ἐκτοπισμὸν καὶ εὑρισκόμενοι ἐνταῦθα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Δροσόπουλος ἐπιστρέψας εἰς Λάρισαν, ἐδήλωσεν ὅτι οἱ λῃσταὶ διέφυγον πρὸς τὴν περιφέρειαν Γρεβενῶν. Οἱ φονευθέντες κτηνοτρόφοι, εἶπε, διέκειντο φιλικῶς μὲ τοὺς λῃστάς. Ὁ Μουστάκης διετέλεσε λῃστής, ὁ δὲ Καρόνας εἶχε καταδικασθῇ ἐπὶ φόνῳ. Φρονεῖ ὅτι καὶ οἱ δύο ἐφονεύθησαν λόγῳ ψυχρότητος διὰ χρηματικὰς διαφορὰς καὶ διὰ τὸν φόβον μήπως προδόσουν.

Ἡ ἀπαγωγὴ τῶν τέκνων τῶν φονευθέντων ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε νέα φάρσα εἰς βάρος τῆς χωροφυλακῆς.

ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΕΩΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ

Ἀνεγράφη εἰς χθεσινὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ Γ' Ταμεῖον πληρωμῶν Ἀττικῆς ἔκαμε στάσιν πληρωμῶν, συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, τὸ ὁποῖον παρομοίας διαταγὰς ἐκοινοποίησεν εἰς ὅλα τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους μέχρι νεωτέρας διαταγῆς καὶ μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἐξηντλήθησαν αἱ πιστώσεις.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς, εἰς γνῶσιν τοῦ ὁποίου περιῆλθεν ἡ πληροφορία αὕτη, μᾶς παρεκάλεσε νὰ διαψεύσωμεν τὰ ἀναγραφέντα μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον. Ὁ κ. Μαρῆς προσέθεσεν ὅτι τοὐναντίον τὰ ἤδη διαθέσιμα τοῦ Δημοσίου ἀνέρχονται εἰς 600 περίπου ἑκατομμύρια δρχ., ὡς ἐβεβαίωσεν αὐτὸν χθὲς ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι ἀναγράφονται ἀβασανίστως τοιαῦται πληροφορίαι, αἵτινες, ὡς εἶνε φυσικόν, εἶνε δυνατὸν νὰ δημιουργήσουν δυσμενεῖς ἐντυπώσεις καὶ νὰ τρομοκρατήσουν τὸν λαὸν μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ πιστευθῇ ὅτι τὸ Κράτος ἐχρεωκόπησεν.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΝΟΝ ΕΚΒΡΑΣΘΕΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΠΤΩΜΑ

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑποβάλλει ἰατροδικαστικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ πτώματος, τὸ ὁποῖον ἐξεβράσθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν θέσιν «Ψαλλίδι» τῆς νήσου Τήνου.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τὸ πτῶμα εὑρέθη τελείως γυμνὸν μὲ παραμορφωμένον τὸ πρόσωπον καὶ μὲ ἐκδορὰς τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν.

Περὶ τῆς ταὐτότητος οὐδεμία ὑπάρχει ἔνδειξις, πλὴν τῆς ἁπλῆς ὑποθέσεως, ὅτι τοῦτο ἀνήκει εἰς ἄνδρα τοῦ πληρώματος τοῦ ἀπολεσθέντος ὑδροπλάνου τῆς «Ἀεροεσπρέσσο».

Ἀντίγραφον τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐκθέσεως ἀπεστάλη εἰς τὴν «Ἀεροεσπρέσσο».

ΑΘΩΩΣΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀμφίσσης ὅτι προχθὲς εἰς τὸ ἐκεῖ Κακουργιοδικεῖον ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις τοῦ Δημητρίου Φλώκου. Οὗτος ἐκατηγορεῖτο ὅτι τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Πάσχα ἔβαλε πῦρ καὶ ἔκαυσε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 60 ζαχαροπλαστεῖον του, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀσφαλίσει ἀντὶ 600 χιλιάδων δραχμῶν.

Συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου παρέστη ὁ Δικηγόρος Ἀθηνῶν κ. Εὐάγ. Ρεβελάκης.

Τὸ Κακουργιοδικεῖον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ἠθώωσε παμψηφεὶ τὸν Δ. Φλῶκον.

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΕΞΟΥΣΙΩΝ

Εἰς τὴν «Ἐργασίαν» ἐδημοσιεύθη χθὲς ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Ζαβιτσιάνου διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἡγέτης τῆς «Προοδευτικῆς Πολιτικῆς Ἑνώσεως», ἐξ ἀφορμῆς τῆς τελευταίας προεδρικῆς μεταβολῆς, καταφέρεται κατὰ τοῦ πολιτεύματος, τῆς τε βασιλευομένης καὶ τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας, ὡς ἐπιφέροντος σύγχυσιν τῶν ἐξουσιῶν καὶ προάγοντος τὴν συναλλαγήν.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος συνεπάγεται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς:

«Ὅταν ἐπεκράτησεν ἡ ἀντίληψις, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ μεταβληθῇ τὸ μοναρχικὸν πολίτευμα καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ δημοκρατικοῦ, ἔπρεπε συγχρόνως νὰ ἐξετασθοῦν βαθύτερον τὰ αἴτια, τὰ προκαλέσαντα διαρκῶς τὰς κρίσεις καὶ τὰς ἀνωμαλίας, καί, ἀντὶ τῆς μόνης ἀσημάντου, ἵνα μὴ εἴπω ἐπικινδύνου μεταβολῆς, ἡ ὁποία ἐγένετο, θὰ ἠμποροῦσε συνταγματικῶς νὰ παγιωθῇ Κυβέρνησις ἀληθῶς ἰσχυρά, μὴ ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς γνώμης τῶν βουλευτῶν, καὶ ἑπομένως μὴ ὑποχείριος αὐτῶν. Προερχομένη δὲ ἀπὸ τὸν ἑκάστοτε ἐκλεκτὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ἔχουσα ἀσφαλῆ τετραετῆ βίον, θὰ ἠδύνατο ἀποτελεσματικῶς νὰ ἀνθίσταται κατὰ πάσης ἀξιώσεως ὁθενδήποτε προερχομένης, ἐμβαλλούσης εἰς κίνδυνον τὰ γενικώτερα συμφέροντα, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ἑκάστοτε τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν.

Τοιαύτη Κυβέρνησις, ἐξαρτωμένη ἐκ μόνου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, εἰς ὃν θὰ συνεκεντροῦτο πλὴν τῆς διοικητικῆς καὶ μέρος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, μὴ ἐξαρτωμένη δὲ ἐκ τῆς ψήφου τῶν διαφόρων ὁμάδων, «θὰ ἔβαζε κάθε κατεργάρην στὴ θέσι του», καὶ θὰ ἐξησφάλιζε, στηριζομένη ἀκριβῶς ἐπὶ χρονικῆς περιόδου ἀσφαλοῦς, ὅσον ἀντιδημοτικὴ καὶ ἂν ἤθελε προσκαίρως καταστῇ, τὸ δικαίωμα καὶ τὴν δύναμιν ν' ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν ἔστω καὶ ἀντιδημοτικήν, ν' ἀψηφήσῃ προσωρινῶς τὸν λαὸν καὶ νὰ ἀναμείνῃ οὕτω ἥσυχη καὶ ἀσφαλὴς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ λέξιν.

Τοιοῦτον, ἐπάνω - κάτω, εἶνε τὸ δημοκρατικὸν Σύνταγμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐφημερὶς «Λαὸς» τῆς Δράμας δημοσιεύει εἰς τὸ αὐριανόν της φύλλον, ἄρθρον τοῦ κ. Καφαντάρη περὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Καφαντάρης τονίζει ὅτι πᾶς διαθέσιμος πόρος τοῦ Κράτους ὀφείλει μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἐξυγίανσις, νὰ διατεθῇ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν τόνωσιν τῆς παραγωγῆς.

ΚΛΟΠΗ ΕΝΤΟΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ

ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΒΑΓΟΝΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἄγνωστος συμμορία ἀναρριχηθεῖσα εἰς τὴν μικτὴν ἁμαξοστοιχίαν, ἡ ὁποία ἤρχετο ἐκ Γευγελῆς καὶ παρὰ τὸ 5ον χιλιόμετρον ἔξωθι τῆς Θεσσαλονίκης διέρρηξεν ἓν ὄχημα καὶ ἀφήρεσεν ἓν κιβώτιον πλῆρες ἐνδυμασιῶν.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΟΝ κ. ΑΡΛΟΤΤΑ

Ὁ κ. Βενιζέλος εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐπεσκέφθη τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλόττα καὶ ἀπεχαιρέτισεν αὐτόν, προσκειμένου νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν νέαν του θέσιν. Ὁ κ. Βενιζέλος διεβίβασεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ εἰς τὸν κ. Ἀρλόττα τὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πραγματικὴν συνδρομὴν ἣν παρέσχεν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν ἑλληνοϊταλικῶν σχέσεων.

ΜΝΗΣΤΕΥΕΤΑΙ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΙΛΕΑΝΑ

ΡΩΜΗ, 25. (Ἀσύρματος).—Ἡ Βουκουρεστιανὴ «Ἀντεβέρουλ» ἀγγέλλει ὡς ἐπικειμένους τοὺς ἀρραβῶνας τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας μετὰ τοῦ κόμητος Χόχμπεργκ τῆς πριγκηπικῆς οἰκογενείας τῶν Πλές.

2α ΕΚΔΟΣ

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΔΙΑΙΤ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣ
ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕ ΤΗΝ Π

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 (Το
ποκριτοῦ μας)—Ὑπεγράφη
ρον τὸ πρωτόκολλον, διὰ
ὁποίου συγκροτεῖται διαι
κὸν δικαστήριον διὰ τὴν
κασιν τῶν διαφορῶν με
Ἑλληνικοῦ Δημοσίου κ
ταιρείας Πάουερ. Ὁ ἐ
ωρητὴς τοῦ ὑπουργείου
Συγκοινωνίας κ. Παπαϊ
νου κατέθεσεν εἰς τὸ διαι
κὸν δικαστήριον μακρὸν
μνημα τοῦ ὑπουργείου κα
νέπτυξε συγχρόνως τὸ συ
νωνιακὸν ζήτημα τῶν Ἀ
νῶν καὶ τὰς ἐπιτακτικὰς ἀ
κας τῶν συνοικισμῶν καὶ
περιχώρων σχετικῶς μὲ
συγκοινωνίαν αὐτῶν μετὰ
πρωτευούσης.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἑ
ρείας Πάουερ κατέθεσαν ἐ
ρον ὑπόμνημα καὶ ἐξέθεσαν
δικαιώματα τῶν Ἑταιρει
Μεταφορῶν καὶ Ἠλεκτρισ
Σιδηροδρόμων, τὰ ὁποῖα
πορρέουν ἐκ τῆς συμβάσεως

Τὰ ὑποβληθέντα στοιχεῖ
μελετῶνται ἤδη ὑπὸ τῶν δια
τητῶν, προκειμένου κατὰ τὴ
προσεχῆ ἑβδομάδα νὰ ἀρχί
ἡ σχετικὴ συζήτησις καὶ νὰ ἐ
φθοῦν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΜΙΚΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25. (Τοῦ ἀνταποκ
τοῦ μας). — Ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρι
καὶ παρέπεμψεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν κο
νοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν τὸ νομοσχ
διον περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσε
τῶν μικτῶν δικαστηρίων, συμπεριλα
βανομένου καὶ τοῦ μικτοῦ Ἑλληνοτου
κικοῦ τοιούτου.

Ἡ «Ἀκσάμ» σχολιάζουσα τὴν πληρο
φορίαν ταύτην, γράφει περιέργως ἐ
αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν τῶν μικτῶν δικα
στηρίων ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ἐ
νώπιον τῶν ἀναθεωρητικῶν δικαστη
ρίων.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΥΠΕΣΤΗΡΙΞΑΝ ΕΝ ΧΑΓΗ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΡΩΜΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) —Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μοσκόνι, διερχόμενος ἰδιωτικῶς ἐκ Παρισίων κατὰ τὴν ἐκ Χάγης ἐπιστροφήν του καὶ ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἀνταποκριτὰς τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ἐξῆρε τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης.

Ὁ κ. Μοσκόνι ἐτόνισεν ἰδίως τὴν ἐν Χάγῃ πολιτικὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἰταλίας διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀπόψεων Οὐγγαρίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ διέψευσεν ὡς φανταστικὰς τὰς πληροφορίας περὶ συνομολογήσεως ἰταλικοῦ δανείου εἰς τοὺς Παρισίους.

ΣΟΦΙΑ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Εἰς δηλώσεις του ὁ κ. Μπούρωφ ἐξῆρε τὴν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας παρασχεθεῖσαν ἐν Χάγῃ ὑποστήριξιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Καραπαναγιώτης, ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὴν μελέτην τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸ σχέδιον Κελλενὲκ, κατῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς Πειραιᾶ καὶ μετέβη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν τροποποίησιν τῶν λιμενικῶν ἔργων εἰς τὸν λιμενίσκον τῶν Ἁλῶν. Εἰς τὸν κ. Καραπαναγιώτην ὁ πρόεδρος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς κ. Μιχαληνὸς ἐξέθεσε διὰ μακρῶν τὴν ὠφελιμότητα τῶν ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελουμένων λιμενικῶν ἔργων, ἀναπτύξας προσέτι καὶ τὸ σκόπιμον τῶν σχεδίων ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ λιμένος.

Ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἐζήτησε καὶ ἔλαβε γνῶσιν ὅλων τῶν συνταχθέντων ὑπομνημάτων καὶ ἐκθέσεων τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐν ἐκτελέσει ἔργων. Ἀκολούθως ὁ κ. ὑπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Μιχαληνοῦ καὶ Δυμπρίτη ἐπεσκέφθη τὰ ἐκτελούμενα λιμενικὰ ἔργα.

Ὁ κ. Καραπαναγιώτης εἰς δημοσιογράφους εἶπεν ὅτι ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἐξετάσεως τῶν λιμενικῶν ἔργων ἐμόρφωσε τὴν γνώμην ὅτι δέον νὰ μεταφερθῇ ὁ σταθμὸς τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων, ν' ἀρθῶσι τὰ περὶ αὐτὸν παραπήγματα καθὼς καὶ τὰ περὶ τὴν τετάρτην λιμενικὴν ἀποθήκην τοιαῦτα, ν' ἀπομακρυνθῇ ἡ ὑπηρεσία τῶν φάρων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ στρατιωτικὴ βάσις. Μόνον μετὰ μίαν τοιαύτην ἀπολύτρωσιν, ἐτόνισεν ὁ κ. Καραπαναγιώτης, θὰ ἐκπληρώσουν τὸν προορισμόν των τὰ ἐν ἐκτελέσει λιμενικὰ ἔργα.

Η ΕΥΘΗΝΗ ΣΤΕΓΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεφασίσθη ἡ τροποποίησις τοῦ νόμου περὶ εὐθηνῆς κατοικίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς εὑρέσεως κεφαλαίων καὶ ἵδρυσιν συνεταιρισμῶν.

Διὰ τῶν τροποποιήσεων οἱ ἱδρυόμενοι συνεταιρισμοὶ θὰ δύνανται νὰ καταφεύγουν μόνοι εἰς τοὺς χρηματοδότας πρὸς εὕρεσιν τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων, ἡ ἐγγύησις τῶν ὁποίων θὰ παραμένῃ ὡς ἔχει ἐν τῷ νόμῳ καὶ οὐχὶ ὡς ἐγίνετο πρότερον διὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ αὐτοκινητισταὶ Κοζάνης ἀπήργησαν. Συνεπείᾳ τούτου διεκόπη ἡ συγκοινωνία μετὰ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΩΝ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ βουλευταὶ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὸν κ. Μαρῆν νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς διαταγῆς τῆς εἰσπράξεως τῶν χρεῶν τῶν καπνοπαραγωγῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 25ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374 25	375.—
Παρισίων	3.022	3.03
Ν. Ὑόρκης	76.571	76.771
Ἑλβετίας	14.901	14.941
Ἰταλίας	4.013	4 02
Ὀλλανδίας	30.941	31.033
Βρυξελλῶν	2.145	2.155
Βερολίνου	18.347	18.411
Βιέννης	10.793	10.831
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας	2.280	2 295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 24|1 — Κλείσιμον 25)1

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	68.25	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	69.50	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	56 50	Τρ. Ἀνατολ	
4 ο)ο 1889	57.—	Οἴνων	314
5 ο)ο 1890	68.—	Λαυρίου	
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	57.50	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	83.50	Σιδ. Θεσσαλ	342
5 ο)ο 1910	58 75		
5 ο)ο 1914	74.50		
7 ο)ο 1924	101.75		
6 ο)ο 1928	89.25		
Κτηματικ.	98.25		
Παραγωγ.	83 62		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25. — Παρισίων 123.94, Νέας Ὑόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἰσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 25)1	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 24)1
Ἐθνικῆς	59500	59500	59500	59500
Ἀθηνῶν	716	715	716	715
Ἀνατολῆς	1060	1060	1060	1045
Ἐμπορικῆς	748	748	748	748
Βιομηχανίας	167	167	167	167
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	265	265	265	260
Οἰνοπνευμ.	430	400	430	390
Οἴνων	950	950	950	940
Ἠλεκτρ. Σιδ.	605	600	605	600
Ἡσαΐα	23	23	23	23
Πυριτιδοπ.	1600	1600	1600	1600
Λιπασμάτων	1235	1225	1230	1225
Ἔργον	262	262	262	255
Μακρῆ	780	780	780	780
Σ.Π.Α.Π.	595	590	595	600
Ἐριουργίας	278	270	278	280
Πειραϊκῶν	174	172	174	175
Χρώματα	300	387	390	380
Διαμαντοπ.	101 50	100	101.50	101
Καπνοῦ	270	270	270	270
Τέκτων	150	143	150	143
Ἠλεκτρικῆς	362	357	357	364
Ἀνταλλάξιμ.	878 50	876 50	877 —	[illegible]

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 876.50 καὶ 878.50 καὶ 877 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 695 καὶ 696 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 430 καὶ 428 (κλείσιμον).

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς νὰ δεικνύῃ βελτιωτικὰς τάσεις, συνεπείᾳ ἀγοραστικῆς κινήσεως.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7180—7205, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 265, Κάδμος 130, Φὶξ 500, Φῶς 80, Ἱπποδρόμου 400, Πουλόπουλος 194.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 25ης Ἰανουαρίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5205	2 1)2 ο)ο 1898	64
5 ο)ο 1884	5205	5 ο)ο 1900	66
4 ο)ο 1887	4280	1 ο)ο 1906	51
4 ο)ο 1889	4230	6 ο)ο 1917	80
5 ο)ο 1890	5125	6 ο)ο 1918	78.—
5 ο)ο 1893	4950	8 ο)ο Α.Β.1919	84.—
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	82.—
4 ο)ο 1902	4175	5 ο)ο 1920 π.	195 —
5 ο)ο 1907	1250	5 ο)ο 1920 μ.	206 —
4 ο)ο 1910	4230	6 1)2 ο)ο 1922	99.75
5 ο)ο 1914	5520	6 ο)ο 1926	91 50
7 ο)ο 1924	7600	8 ο)ο 1926	90.75
7 ο)ο 1924	36000	8 ο)ο 1927	428.—
8 ο)ο 1925	80500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	877 —
6 ο)ο 1928	6625	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	350.—
		Βουλγαρ. 6 ο)ο	096

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	71.—	7.— ο)ο 1926	265.—
2.50 ο)ο 1912	70.—	7.— ο)ο 1925	261.—
2.50 ο)ο 1904	5820	....	...
....	....	....	......

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς	59500	Ἑρμῆς	200	Οἰνοποιίας	430	Ἡρακλῆς	725
Ἀθηνῶν	716	Καπνοῦ	270	Οἴνων	950	Τιτὰν	3160
Ἀνατολῆς	1060	Ἀπόλλων	100	Καμπᾶ	283	Ξυλείας	154
Λαϊκῆς	5750	Βασιλειάδη	300	Ἡσαΐα	26	Τέκτων	150
Ἐμπορικῆς	747	Πυριτιδοπ.	1600	Ἕνωσις	130	Ἔρθα	500
Πειραιῶς	375	Λιπασμάτων	1230	Γεωργ. Βιομ.	259	Ἄτλας	60
Βιομηχανίας	161	Χρωμάτων	390	Κασταλία	26	Ἔργον	262
Οἰκονομίας	68	Ἄγκυρα	35	**Διάφοροι**		Κέκρωψ	240
Κεντρικῆς	280	Βιὸ	189	Ἠλεκτρικῆς	357	Κύκλωψ	134
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλὰς	255	Ἑνιαίας	345	Ἐργοληπτικὴ	101
Θεσσαλίας	[illegible]	Ἀβεζὰπ	26	Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	Ὄλυμπος	180
Χίου	71[illegible]	Κυλινδρομ.		Ὑπεγγύων	4350	ΑΚΤΕ	52
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	220	Ἥλιος	97	Κορίνθου	425	Πρώτη Οἰκοδ.	250
Ἀγγλοαμερικ.	[illegible]	Ψυγεῖα Ο.-Σ.	30	Γεν. Ἀποθ.	565	Καψαμπέλη	129
Καραβασίλη	8500	Ἀθηνᾶ	115	Ἐξαγ. Καπνῶν	4900	Ἑλλοὺλ	45
Σάμου	16	Παγ. Πατησ.	120	**Ἀνθρακευτ.**		**Ὑφαντουργ.**	
Λακωνίας	115	Ἀλεξόπουλοι	7[illegible]	Ἀλιβερίου		Πειρ. Ἐπιχ.	174
Κτηματικῆς	1900	Σάνιτας	[illegible]	Ἀνθρακωρ.	6[illegible]	Ἐριουργίας	276
Ἀτμοπλοΐων		Κονσέρβαι	270	Ἐπ. (κοιναί)	54	Βερμίου	475
Κάπαρη	6	Ψυγ. Πειρ.	95	Ἐπ. (προν.)	130	Ἔρια	120
Ἀχαϊκῆς	110	Ἀνατολὴ	105	Λαυρίου	—	Ἑλλην. Ταπητ.	85
Ἐθνικῆς	265	Χημ. Βιομηχ.	106	Ὠρωποῦ	60	Χρυσαλλὶς	112
Μιχαληνοῦ	545	Μακρῆ	780	**Σιδ)μικαί**		Βάμβαξ	100
Χιακῆς	355	Ἄλατος	105	Θεσσαλίας	1630	Ὑφαντουργ.	40
Γιαννουλάτου	135	....		Σ.Π.Α.Π	595	Ἀθηναΐς	195
Κροκοδείλου	280	....		Ἠλεκτρ. Σιδ.	605	Ἐμπορικῆς	130
						Ναθαναὴλ	450
						Φανελλοποιΐας	80

Ο ΤΟΚΟΝ ΕΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑ

ΡΩΜΗ, 25. (Ἀσύρμ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βιέννης καὶ Βουδαπέστης ὅτι αἱ Ἐθνικαὶ Τράπεζαι τῶν δύο τούτων χωρῶν ὑπεβίβασαν ταὐτοχρόνως τὸν προεξοφλητικὸν τόκον των ἀπὸ 7 1)2 εἰς 7 ο)ο.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Χάρντ - Βίντερ Νο 1 δολλ. 5.5 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος ἐγχώριος δρχ. 4 κατ' ὀκᾶν ἐλεύθ. μικτ. ἕτοιμος.

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 4.40 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Τύνιδος δρχ. 4.85 κατ' ὀκᾶν ἐλευθ. μικτ. ἑτοίμη.

Μπιζέλια Ὀλλανδίας Λ. Στ. 16.7.6 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτ. Ἰαν.